

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Ikotity István,
Móring József Attila, Szávay István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	33013
Napirend előtti felszólalók:	
Ikotity István (LMP).....	33013
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	33015
Dr. Hiller István (MSZP)	33016
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	33018
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	33020
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	33021
Móring József Attila (KDNP)	33023
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	33025
Lezsák Sándor (Fidesz)	33027
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33028
A Magyarország Kormánya és az Iraki Köztársaság Kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	33030
A Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából, az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33031
Az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Kanada közötti Stratégiai Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	33031
A Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a tiszai hajózásról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33031
A Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a magyar-ukrán államhatáron lévő közúti határhidak fenntartásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33031
A Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Abaújvár és Kenyhec (Kechnec) települések közötti közúti Hernád-híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló, Pozsonyban, 2014. június 27. napján aláírt Megállapodást módosító 1. Kiegészítés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	33031
A Magyarország Kormánya és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége (IFRC) között a Nemzetközi Szövetség Budapesti Regionális Hivatalának és Globális Szolgáltató Központjának jogállásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33032
Az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől a Kubai Köztársaság közötti politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33032
A Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás és három kapcsolódó megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	33032
Az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel létrejött Kiegészítő Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33033

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz Ecuador csatlakozásának figyelembe vétele céljából csatolt Csatlakozási Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33033
Az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33033
Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodás és kiegészítő jegyzőkönyveinek kihirdetéséről, valamint a módosító megállapodás kötelező hatályának elismeréséről és kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	33033
A határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorításával kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	33034
A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	33034
A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	33034
Egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	33035
A mezőgazdasági termelést érintő időjárás- és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	33035
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	33036
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	33037
A Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezetre (ITSO) vonatkozó megállapodás és módosítása kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	33037
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	33037
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33039
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33040
Egyed Zsolt , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	33041
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	33042
Dr. Józsa István (MSZP).....	33042
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	33043
A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	33043
Törő Gábor (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	33044
Felszólalók:	
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	33045
Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33046
Törő Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33047
Burányi Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33048
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	33049
Törő Gábor (Fidesz) előterjesztői válasza.....	33051
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	33051

Egyes állami tulajdonban álló ingatlanoknak a Magyarországi Református Egyház részére történő tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat általános vitája	33052
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előterjesztője	33052

Felszólalók:

Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33059
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33061
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	33064
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33066
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	33068
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	33071
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	33076
Dr. Kovács József (Fidesz)	33077
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	33079

Az Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályai 7. melléklete 2014. május 24-én Genfben, az Egészségügyi Világszervezet 67. Közgyűlésén elfogadott módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	33080
---	-------

Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	33080
---	-------

Felszólalók:

Dr. Bene Ildikó , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33081
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33081
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33082

A nemzetközi magánjogról szóló törvényjavaslat általános vitája	33082
Kecsmár Krisztián igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	33083

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33092
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33095
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	33099
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	33101

Kecsmár Krisztián igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	33106
--	-------

Az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	33107
---	-------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	33107
--	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33110
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33113
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	33117
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33119
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	33123
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	33123

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	33125
--	-------

Napirend utáni felszólaló:

Szávay István (Jobbik)	33126
Pintér Tamás (Jobbik)	33128

Az ülésnap bezárása	33130
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, KECSMÁR KRISZTIÁN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
6. ülésnapja
2017. március 7-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: *Jakab István*
Jegyző: *Gelencsér Attila*)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 6. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Ikotity István, az LMP képviselőcsoportjából: „Tovább falazna a kormánytöbbség a korrupt politikusoknak” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években a kormánypártokon kívül mindenki számára teljesen egyértelművé vált, hogy a politikusok önbevallásán alapuló vagyonynyilatkozatok nem érnek semmit. Nincs olyan év, amikor ne derülnének ki elfelejtett ingatlanok, elfelejtett négyzetméterek, eltitkolt nyaralók vagy elhazudott százmilliók, mindenféle következmények nélkül.

A vagyonynyilatkozati rendszer ma nem az átláthatóság bizonyítéka, hanem korrupt, gőgös politikai elit kiábrándító bizonyítványa saját magáról. Aki részt vesz a jelenlegi vagyonynyilatkozati rendszer fenntartásában, az bűnrészességet vállal minden egyes korrupt politikussal, minden ellopott forinttal, függetlenül attól, hogy a pénz az vagy egy kollégája lopta el. Az LMP nem akar asszisztálni az elmúlt 27 évben kialakult „kéz kezét mos” elvéhez, mi nem az átláthatóság képmutató látszatát akarjuk fenntartani, hanem új alapokra akarjuk helyezni a magyar politikát. Mi be akarjuk bizonyítani a magyar embereknek, hogy a politikával, a politikusokkal nem jár szükségképpen együtt a korruptió. Be akarjuk bizonyítani, hogy Magyarországon is teremthetünk olyan viszonyokat, ahol a politikusoknak nem enyhébb, hanem sokkal szigorúbb elvárásoknak kell megfelelniük, mint bármelyik magyar állampolgárnak.

A Lehet Más a Politika ezért évek óta nemcsak a vagyonynyilatkozati rendszer eltörlését követeli, de leraktunk egy olyan saját javaslatot is az asztalra, ami a garanciát jelentené a jelenlegi rendszerbe tudatosan beépített kiskapuk és meneküloutak felszámolására. Mi nemcsak a problémákat mondjuk el, nemcsak a kifogásokat fogalmazzuk meg, hanem konkrét, végiggondolt javaslatot raktunk le az asztalra. A mi javaslatunk szerint a vagyonynyilatkozatok helyett kötelező vagyonosodási vizsgálatnak kellene

alávetni évről évre a parlamenti képviselőket, és nemcsak őket, a kormánytagokat, közjogi méltóságokat, önkormányzati vezetőket, valamint állami és önkormányzati tulajdonban lévő cégek vezetőit is. Ebben a rendszerben az átláthatóság nem ellenőrzés nélküli önbevalláson alapulna, hanem egy független intézmény végezné a vizsgálatokat. A vizsgálat célja pedig nemcsak a bevallott, hanem a be nem vallott vagyon eredetének feltérképezése is lenne.

Mi ezt a javaslatunkat adtuk be akkor is, amikor Simon Gábor eltitkolt százmillióira fény derült, és akkor is, amikor Rogán Antal, Szijjártó Péter és ki tudja, hány kormánypárti politikus lebukott a vagyonynyilatkozatával. Minket ugyanis a kormánnyal szemben nem a korruptió színe érdekel, hanem a korruptió ténye. A kormánytöbbség azonban minden egyes alkalommal lesöpörte a javaslatunkat, ezzel egyértelművé tette, hogy a kormánypárti képviselőnek van takargatnivalójuk, ha ugyanis az ember nem rejteget semmit, ha valóban tisztességes, akkor a minél szigorúbb vizsgálatban érdekelt, hiszen csak így tudja ezt jobban bizonyítani.

Mi azonban nem adjuk fel, az idei év elején ötpárti egyeztetést kezdeményeztünk a javaslatunkról, hogy a frakciók már a benyújtás előtt jelezhessék esetleges problémáikat, és így is növeljük a valódi átláthatóság megteremtésének az esélyét. Az egyeztetésen legnagyobb meglepetésünkre az ellenzéki képviselők mellett a kormánypárt egy képviselője is megjelent, bár jelenlétével nem emelte az esemény fényét, ugyanis világossá tette, hogy a Fidesznek esze ágában sincsen hozzájárulni a jelenlegi vagyonynyilatkozati rendszerhez, hiszen szerinte az jelenleg Európa egyik legszigorúbb ilyen jellegű rendszere. Bár teljesen egyértelmű, hogy kár vitázni a Fidesz álláspontjával, hiszen azt ők maguk se gondolják komolyan, de azért érdemes egy dolgot leszögezni. Az a rendszer, ahol a politikusok sorra titkolják el a vagyonukat, majd semmiféle következménye nincs annak, ha rajtakapják őket, az nem szigorú, se nem működőképes, és ebből a szempontból minket egyáltalán nem érdekel, hogy Európa más országaiban mi a szabályozás.

Mi a napokban újra benyújtjuk azt a javaslatunkat, amelybe már a kérdést komolyan vevő parlamenti pártok javaslatait is beépítettük. A kérdésről tehát újra szavazni fog az Országgyűlés, és akkor újra ki fog derülni, hogy a kormánypártok a korrupt politikusok vagy pedig az átláthatóság oldalán állnak. Egy dolgot azonban érdemes minden egyes kormánypárti képviselőnek az eszébe vésnie: ha újra leszavazzák a javaslatunkat, akkor nem az LMP ötletére mondanak nemet, hanem a magyar emberek azon teljesen egyértelmű igényére, hogy a korrupt politikusokat vonják felelősségre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál állam-

titkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A képviselő úr beszédét hallgatva úgy tűnt, mintha valami nagyon tragikus helyzet lenne Magyarországon, és valahol az utolsó sorban kullognánk a jogállamok között, s minden bajunk forrása a politikusi vagyonynyilatkozatok elégtelen volta lenne. Én ezért néhány kis példával szeretném illusztrálni, hogy hogyan is nézünk ki például az európai mezőnyben, hogyan szabályozták ezt tőlünk nyugatabbra. Vagy felvetném azt a kérdést, hogy minden ilyen jellegű nyilatkozat egyfajta alapjog-korlátozást jelent, ami teljesen jogos a politikusokkal, a közszerepet vállalókkal szemben, de hogy ennek milyen a mértéke, és hogy mennyire szolgálja a kitűzött célt, azt szeretném bemutatni, hogy a jelenlegi szabályozás ugyanúgy, ahogy a többi uniós tagállamban, megfelelően, sőt néha szigorúbban rendezte ezt a kérdést.

Először talán Németországra térnék ki, amelynek a demokratikus berendezkedését vagy éppen az ottani tisztviselőknek a tisztességét talán nem vitatta a képviselő úr sem az elhangzottak folyamán. Németországban csak jövedelemnyilatkozatot kell tenniük a Bundestag képviselőinek évente, ez sem forintra, márkára vagy euróra kimutatott pontos kimutatás, hanem tíz jövedelemkategóriát állítanak fel, amelyen belül meg kell jelölniük, hogy a rendszeres jövedelmük az adott évben melyik sávba tartozott; tehát akár a tizedik kategóriánál 250 ezer euró felett, de ezen túlmenően további részletezést nem tartalmaz. Megállapítható tehát, hogy a szabályozás jóval enyhébb, mint a magyar szabályozás, ahol vagyonynyilatkozatot kell tenni, és a jövedelemről is nyilatkozni kell a képviselőknek. A felsőház képviselőinek semmilyen nyilatkozatot nem kell tenniük.

A szomszédos Ausztriában, amelyben szintén, mondhatjuk úgy, hogy nem vitatható jogállami szabályozás működik, hasonlóan a német szabályozáshoz, csak a rendszeres és a nem rendszeres jövedelmekről kötelesek nyilatkozatot tenni a képviselők, és nem kell kitérniük sem a hozzátartozóik vagyona, sem a képviselők egyéb vagyona. A szabályozás természetesen az állami tisztviselőket, államtitkárokat, minisztereket is hasonlóan érinti.

Svájcban, ami a legrégebbi demokráciák közé tartozik, a kétkamarás parlament tagjainak úgynevezett érdeknnyilatkozatot kell tenniük, amelyben arról nyilatkoznak, hogy mely társaságban vagy mely egyesületben töltenek be és milyen tisztséget, de még a társaság formáját és nevét sem kell pontosan feltüntetniük, igazából a saját szerepüket kell tisztázni.

Romániában hasonló módon vagyony- és érdeknnyilatkozatot kell tenni, amely szintén uniós tagállam, tehát a jogharmonizáció során nyilvánvalóan az uniós normáknak megfelelően szabályozták ezeket a kérdéseket.

Szlovéniában minden képviselőnek vagyony- és jövedelemnyilatkozatot kell tennie, ez sem szigorúbb a magyar szabályozásnál. A családtagoknak csak abban az esetben kell vagyony- és jövedelemnyilatkozatot tenniük - eltérően a magyar szabályozástól -, ha valamilyen indokolatlan vagyonnövekedés miatt tisztességtelen gyarapodás gyanúja merül fel, ebben az esetben ők is kötelesek nyilatkozni, hogy a vagyony eredetét tisztázni lehessen.

(9.10)

Horvátországban a vagyony eredetének a megjelölését kell eszközölniük a vagyonybevallásban, akár öröklött, akár szerzett vagyonyról van szó. Belgiumban szintén kötelező a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettség, de ez a családtagokra nem terjed ki, ellentétben a magyar szabályozással. Lengyelországban szintén nem szigorúbb a szabályozás, és a hozzátartozókra szintén nem terjed ki. Ha Franciaországot vesszük alapul, megint csak megállapíthatjuk, hogy Franciaországban sem szigorúbb a szabályozás.

Tehát összességében - ha soroljuk a nyugati példákat - az állapítható meg, hogy az, hogy egy ország milyen állapotban van, milyen a politikusok mentalitása, nem a szabályozásból vezethető le, hanem abból, hogy mennyire tartják be a törvényeket.

A képviselő úrnak azt a felvetését visszautasítanám, hogy aki politikus, az egyben korrump is lenne, bár lehet, hogy ez önkritikát is jelent, én többre tartom a képviselő urat, de az ártatlanság vélelme ugyanúgy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* megilleti a képviselőket, mint bármely más magyar állampolgárt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hiller István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport, az Országgyűlés alelnöke: „A múlttól, a jövőről és a homogén nemzetről” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

(Ikotity István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Ház! A közelmúltban komoly visszhangot váltott ki a miniszterelnök úr egy nyilvánosság előtt elmondott beszéde, amelyben az etnikai homogenitás kifejezést használta. A visszhang itthon és külföldön is bíráló és negatív volt. A kormány több fordulón keresztül magyarázkodott, okkal. Sokan sokféle értelmezést adtak és elemezték. Kérem, engedjék meg, hogy a tudományos kutatás általános és elfogadott megállapításait itt és ma összekapcsoljam egy ropant egyszerű, ám igencsak konkrét politikai példá-

val, a mi esetünkben jelenleg a Magyar Országgyűlés munkahelyi adottságaival.

A Magyar Országgyűlés képviselői az ülésen részt vevő nemzeti szószólók kivételével nem etnikai alapon kerülnek ki-, illetve megválasztásra. Magyar emberek, magyar állampolgárok, ebben az összehasonlításban sok más magyarországi környezethez, munkahelyhez hasonlíthatók. Mégis sokkal inkább szem előtt vannak, vagyunk, ezért javaslom, hogy nézzük meg ezen említett aspektusból. A legtisztességesebb mindjárt magamon és a saját frakción kezdeni. Hiller a családnevem, soproni régi polgár család, de jól érezhetően a névből az őseim nem Árpád vezérünkkel jöttek a mai Magyarországra. Mögöttem Korózs képviselő úr ül, az ő felmenői és neve vallon eredetű, mellettem meg Burány képviselő, akinek családneve szlovák csengésű.

Egy frakcióval arrébb a frakcióvezetőt Volnernak hívják, mellette Staudt képviselő ül (*Derűltég a Jobbik soraiban.*), mögöttük Ander képviselő, mellettem meg Sneider alelnök úr, akiktől egyébként alapvető felfogásbeli különbségek választanak el, de az összeköt, hogy az ő nevük sem ősmagyar eredetű.

Egy újabb frakcióval arrébb nemrég Schmuck képviselő asszony volt a vezető, előtte Schiffer képviselő úr látta el ezt a szerepet, szép nevek, frakciójuk tagja pedig az imént felszólalt Ikotity képviselő úr, nem kétséges, szláv, talán szerb felmenőkkel.

A kereszténydemokratáknál Hoffmann államtitkár asszony előtt Harrach frakcióvezető ül (*Derűltég.*), mögötte Firtl képviselő úr, civitas fidelissima, a leghűségesebb magyar város képviselője.

Hirt, Lezsák, Manninger, Völner, Witzmann, Tuzson Fidesz-képviselő urak nevei is jól és világosan tanúskodnak.

Az Európai Unióban a magyar biztos neve Navracsics. (*Derűltég.*) Hazánk jelenlegi köztársasági elnöke pedig Áder, német nevet visel, jelentése ér, erezet.

Ez, tisztelt képviselőtársak, Európa közepén így normális. (*Dr. Rétvári Bence: Erről beszélt a miniszterelnök is! Szó szerint ezt mondta! A sváb nevekről beszélt ő is!*) Különböző irányokból jöttünk. Különböző irányokból jöttek az őseink. Vitakoznak, vitakozunk néha késhegyig menő vitákban, és remélem, hogy ebben egyetértünk, mindannyian büszke magyarok vagyunk. Egyiknek sincs joga a másikat feljebb vagy lejjebb sorolni, mert így vagyunk, így alkotunk egy nemzetet. Felesleges minden olyan beszéd, amely mást és másként akarja ezt láttatni.

Ha szabad, érdemes minderről a tudományt említeni, ugyanis a tudomány előbb adott hiteles és átgondolt magyarázatot, mint a politikusok. Ennek a kérdésnek az egyik legtekintélyesebb professzora, Bálint Csanád akadémikus így foglalta ezt össze, megjelent a Magyar Tudomány 2008/10. októberi számában: „Aki nyílegyenesen töretlen ívű históriának szeretné látni a magyar nép geneziséjét, valószínű-

leg elégedetlen a szaktudósok eredményeivel, s per-se továbbra is ragaszkodhat fantazmagóriáihoz.” Javaslom, hogy ne ehhez ragaszkodjunk.

Javaslom, hogy egymás között is vegyük alapul mindazt, ami elhangzott és gondolatainkat, beszédeinket is érdemes ennek megfelelően alakítani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tuzson Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Ön egy felkészült országgyűlési képviselő, úgy is ismerjük meg itt az Országgyűlésben a hozzászólásai alapján, de egy dologra fel kell hívnom a figyelmét. Kérem, ez esetben is maradjon szöveghű, és kövesse azt, ha egy beszédre hivatkozik, ami ebben a beszédben elhangzik, hiszen ez a beszéd pont arról szól, hogy ebben az országban még a nevek tekintetében is a bunyeváctól a svábig minden név előfordul, de ez mégiscsak egy sávon, egy sávon belül maradó sokszínűség - így szól ez a beszéd. Tehát ebből a beszédből nem a sajtóhírek alapján kell kiragadni egy mondatot, hanem az egész beszédet kell megnézni, és a beszéd értelmét kell megnézni.

Ha Magyarországról beszélünk, akkor hozzá kell tenni azt, hogy akkor működik jól egy ország, ha alapvető kérdéseket saját maga tud meghatározni, és pont erről szól ez a beszéd. Azt az alapvető kérdést, hogy Magyarországon kikkel élünk együtt és kik azok, akik itt élnek Magyarországon, ezt a kérdést nemzeti kérdésnek kell tekinteni, és ezt a kérdést nekünk Magyarországon, magyaroknak kell itt eldönteni. Természetesen vannak másfajta törekvések, és az önök padsoraiból sokan vannak, akik ezt a törekvést támogatják, ami azt jelenti, hogy ez a kérdés kerüljön ki magyar hatáskörből, ne a magyarok, ne mi döntsünk ebben az alapvető kérdésben, hanem adjuk át ennek a döntésnek a jogát Brüsszelnek, és Brüsszel döntsön abban a kérdésben, hogy mi, magyarok kikkel élünk együtt. Természetesen ezzel mi a lehető leghatározottabban nem értünk egyet, és nem is tehetünk nagyon másként, hiszen Magyarországon volt egy népszavazás, ahol mégiscsak 3 millió 400 ezer ember döntött egy irányban és mondta el a véleményét, hogy Magyarországon ebben az alapvető kérdésben mégiscsak a magyaroknak kell döntenet, és magyar hatáskörben kell maradni ebben a kérdésben.

Szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy sajnos ez a kérdés, és itt a kvótakérdésről beszélünk, ami pont összhangban van ezzel a beszéddel, hogy mi, magyarok mit szeretnénk megőrizni saját magunknak, a kvótakérdés napról-napra, újra és

újra felmerül az Európai Unióban. Legutóbb az egyik európai uniós biztos, Avramopoulos úr vetette fel ismét a kvóta kérdését, ráadásul olyan összefüggésben, hogy ebben az ügyben meg kell büntetni azokat az országokat, akik nem kívánnak együttműködni Brüsszellel és nem kívánják elfogadni a kvóta kérdését.

Magyarország ebben az alapvető kérdésben, a magyar kormány szeretné megvédeni a magyar érdekeket és ebben az ügyben a lehető leghatározottabban fellépni. Ezzel kapcsolatban már jogi eljárások is folyamatban vannak, perek vannak folyamatban. Amennyiben azt a fenyegetést beváltaná az európai uniós biztos, hogy Magyarországgal szemben kötelezettségsgzési eljárást indít, természetesen akkor is a leghatározottabban fel fog lépni Magyarország, mert a magyar érdekeket e területen is meg kell védeni, és a magyar kormány meg is fogja védeni.

(9.20)

Nem hiszem azt, hogy helyes az, ha bármilyen politikai indítástól vezérelve vagy egyszerűen csak figyelmetlenségéből hivatkozunk egy beszédre, és a beszédnek kiragadjuk egy mondatát, de a beszéd teljes értelmét, a beszéd összefüggéseit félretesszük. Félretesszük, s nemcsak magát a szöveghelyet, hanem azt is, hogy hol hangzik el, milyen politikai körülmények között hangzik el egy beszéd.

Ma Magyarországon komoly veszély fenyegeti azt az úgynevezett etnikai homogenitást, ami Magyarország etnikai összetételét jelenti, hiszen tényleg az a helyzet, hogy ma Magyarországon egy sávon belül mégiscsak egységes nemzet vagyunk. Korábban létezett olyan fogalom Magyarországon politikai értelemben, történelmi értelemben is, hogy politikai nemzet. Hát mi mégiscsak egy nemzet vagyunk, beleértve e tekintetben azokat is, akik nemzetiségiként élnek Magyarországon, hiszen azok is ennek az országnak, ennek a nemzetnek, a nagy nemzetnek a részei. Együttesen is kell kezelni ezeket az embereket és ezt a nemzetet.

De semmiképpen sem ok ez arra, hogy kinyissuk a kapukat, és további változtatásokat ösztönözzünk, vagy akár elfogadjunk további változtatásokat. Ez ellen, ezzel szemben Magyarországnak nagyon keményen fel kell lépnie, fel kell lépnie a későbbiekben is. Nem szabad elfogadni egyetlen olyan politikai áramlatot sem, amely ennek az ellenkezőjét kívánja ösztönözni. És nem is szeretnénk elfogadni, érkezzék ez akár a jobboldalról, akár a baloldaltól.

Nekünk a középet kell tartani, a nemzet érdekét tartani, hiszen ezért van ma Magyarországnak egy nemzeti kormánya. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszó-

lalásra jelentkezett Gyöngyösi Márton képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Miért hallgat az Orbán-kormány, amikor elhangzik a brüsszeli bürokrácia öszödi beszéde?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt héten a vezető német gazdasági napilapban, a Global Handelsblattban Günther Oettinger EU-büdzsét felügyelő német biztos egy kérdésre adott válaszában azt mondta, azt nyilatkozta, hogy az olyan renitens országokkal szemben, mint amilyen Magyarország és Lengyelország, nem szabad azt a szankciót alkalmazni, hogy az európai uniós forrásokat megvonjuk, ugyanis ezek a források nem a kelet-közép-európai régió fejlesztését szolgálják elsősorban, hanem a nyugati országok cégeinek jelentenek pótlólagos bevételt, elsősorban az ő érdekeiket, az ő piacszerzésüket szolgálják ezek az európai uniós források, az Európai Unió fejlesztési és kohéziós politikája. A Kelet-Közép-Európa országainak adott források elsősorban a nyugat-európai cégeknek jelentenek pótlólagos bevételt, megrendelést.

Ez a kijelentés egy európai uniós biztostól a nyílt beismerése annak, hogy az Európai Unió a kelet-közép-európai országok komprádor kormányaival közösen veri át Kelet-Közép-Európa népeit; közösen, ugyanis ehhez az európai uniós kormányok is asszisztálnak. Ez, ha úgy tetszik, elmondhatjuk, hogy Brüsszel öszödi beszéde. Egy európai uniós biztos, az Európai Unió egyik vezetője kikotyogta a szörnyű igazságot. Azt hiszem, nem túlzás azt mondani, hogy felér az öszödi beszéddel. Kiderült az, amit eddig mindig is sejtettünk, mindig is érezhettünk, de most már az Európai Unió egyik vezetője mondta ki azt, hogy az Európai Unió elsősorban nyugati, azon belül is német gazdasági, pénzügyi érdekek szolgálatában áll, és az európai uniós fejlesztési kohéziós politika elsősorban a nyugati cégek piacszerzéséről szól, és nem a kelet-közép-európai régió fejlesztéséről. A kohéziós politika elsődleges kedvezményezettjei a nyugat-európai országok.

A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom már 2011-ben felhívta a figyelmet, itt lenne az ideje annak, hogy az Európai Unió valós mérlegét megvonjuk. Ugyanis nem igaz az, amit a Fidesz és a balliberális atlantisták egymásra licitálva hangoztatnak, hogy az európai uniós csatlakozásunk mérlege kimerül a közvetlen hatásokban, az Európai Uniónak fizetett tagdíj, illetve az Európai Unióból hazánkba érkező források különbözetében. Nem ebből áll az Európai Unió mérlege, vannak követett hatások is, többek között az, hogy az európai uniós forrásokat hogyan, miként használhatjuk föl.

Itt államtitkár úrral, illetve az ön főnökével, miniszter úrral is már több alkalommal volt vitánk az európai uniós forrásokkal kapcsolatban, és mély egyetértésben voltunk a tekintetben, hogy az európai uniós fejlesztési politika bizonyos értelemben refor-

mokra szorul, ugyanis ezek pántlikázott pénzek - itt van az európai uniós biztos nyilatkozata ezzel kapcsolatban -, amelyeket az európai uniós tagállamok nem úgy költhetnek el, ahogy ők szeretnék, vagy ahogy az ő érdekeik elsősorban diktálnák, hanem úgy, ahogy azt a kiíró, a fejlesztési pénzek nyújtója előírja, és olyan befektetéseket eszközölhet, amelyeket a források nyújtója ebből megenged.

Az igazi kérdés már csak az, hogy miért hallgat a magyar kormány, és miért hallgatnak a közép-kelet-európai országok ebben a kérdésben. Háromszor négy éven keresztül önök kormányozták ezt az országot, és a felzárkózás illúzióját keltették itt, Magyarországon, hogy az európai uniós fejlesztési pénzekből, ezzel a kohéziós politikával Magyarország az európai uniós tagság következményeképpen majd szépen fölzárkózik a Nyugathoz, és mindannyian meglepődünk, hogy nemhogy közelebb kerüljünk Nyugat-Európához, hanem attól egyre távolabb kerülünk.

Talán nem azt a fajta gazdaságpolitikát kellett volna folytatni, amit önök folytattak, hogy alacsony bérekkel, rugalmas munkatörvénykönyvvvel kiszolgáltatják a magyar lakosságot, a magyar állampolgárokat ennek a felelőtlen politikának, ami alapvetően két lehetőséget tár egy magyar munkavállaló elé, egy ambiciózus fiatal magyar elé: vagy itthon marad és beáll bérrelszolgának, vagy pedig elmegy Nyugat-Európába.

Örülök, hogy önök végre találtak egy gumicsontot és észrevették azt, amit már tíz éve tudunk, hogy az Európai Unió periferiáján másodrangú állampolgárok vagyunk, és szeméttel etetik Kelet-Közép-Európa népeit. De nem ez a valóságos probléma, hanem az, hogy a bérek leszakadóban vannak. Ezzel tessék foglalkozni! Kövessék a Jobbik példáját...

ELNÖK: Képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): ...amelyik a béruniót tűzte ki célul és a magyar bérek felzárkóztatását Nyugat-Európához. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, az időkerete lejárt, köszönöm a megértését. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Úgy is indíthatnám a felszólalásomat, hogy jobb később, mint soha, hiszen az elmúlt évben két parlamenti vitanap keretében foglalkozott a Magyar Országgyűlés az európai uniós források felhasználásával, amelyben azokat a kritikákat, amelyeket ön most a kormány fejére olvas Oettinger biztos nyilatkozata alapján, Lázár miniszter úr mind a két miniszteri expozéjában elmondta.

Alapvetően három megközelítése van kelet-közép-európai nézőpontból annak, hogy az európai uniós kohéziós források milyen célt szolgálnak. A legoptimistább és általában a balliberális pártok által vallott nézet szerint a kohéziós források nem szolgálnak más, mint a Nyugat- és Kelet-Európa közötti fejlettségi különbségek csökkentését, megszüntetését. Mi nem gondoljuk, hogy ez igaz lenne.

Az ennél realisabb álláspont azt mondja, hogy a kelet-európai infrastruktúra építésével nincs más célja Nyugat-Európának, mint saját termékeit és szolgáltatásait a lehető legzökkenőmentesebben elhozni Kelet-Európába, abba a térségbe, amelyben a 2004-es EU-s bővítést megelőző években - vagy amely térség nélkül a 2004-es EU-s bővítést megelőző években - a nyugat-európai cégek nem tudtak volna valódi versenyben lépést tartani az Európai Unióon kívüli vállalkozásokkal, így Amerikával és Délkelet-Ázsiával.

A harmadik, a legpesszimistább álláspont pedig azt mondja, hogy a kohéziós pénzek egyáltalán nem szolgálnak más célt, mint a kelet-közép-európai piacokon lévő szereplők elkényelmesítését, elszoktatását a versenytől, hogy amikor a kohéziós pénzcsoport elzárják, akkor ezeket a gyenge vállalkozásokat a nyugat-európai cégek fel tudják zabálni - nagyon egyszerűen.

Ebben a tekintetben mit tehet egy önmagát felelősnek valló nemzeti kormányzat? Két dolgot: az egyik az, hogy a megfelelő szabályrendszereket betartva megpróbál minél több pénzt kialkudni a saját országa számára, a másik szempont pedig az, hogy minél több pénzt megpróbál bent tartani a saját országában. Mi a mérlege Magyarország EU-s tagságának a tőkekivétel tekintetében? 2004 óta a Magyarországon működő külföldi cégek tőkekivételének és magyarországi tulajdonú, külföldön működő cégek tőkebehozatalának a különbsége mínusz 1800 milliárd forint. Tehát ennyi tőke áramlott ki Magyarországról az európai uniós tagság első éve óta, ami hatalmas veszteséget jelent a magyar gazdaságnak.

Az az összefüggés, amire ön hivatkozik, nem egy új keletű összefüggés, hiszen amikor 2013-ban a jelenlegi kormányzat megkezdte az Európai Unióval újratárgyalni a költségvetési kereteket, akkor lengyel testvéreink készítettek egy tanulmányt, amely arról szólt, hogy három formája van a kohéziós politika visszaáramoltatásának a nettó befizetők irányába.

(9.30)

Az első formája az, amikor a kohéziós pénzekből a kelet-közép-európai országok olyan gépeket, olyan eszközöket vásárolnak, amelyek a németeknél exportként, nálunk pedig importként jelennek meg. Amúgy nemcsak a németeknél, hanem a francia, a brit gazdaságban is megjelenik ez a szám, tehát a nettó befizetők mindegyike lényegében haszonélvezője a kohéziós politikának.

A másik visszaáramlási forrás, ez nagyjából 12 százalékát teszi ki a visszaáramló forrásoknak, amikor közvetett módon olyan tulajdonú cégek kapnak fejlesztési forrást Magyarországon, amelyek anyacégei a nettó befizető országokban találhatóak meg. A harmadik forrása pedig a visszaáramlásnak az, amikor az egyéb fejlesztés kivitelezésében azok a cégek, amelyek német, francia tulajdonú cégek, részt vesznek magyarországi fejlesztések végrehajtásában, és a profiton keresztül viszik vissza ezeket a forrásokat.

Ezért és amiatt is, amit ön elmondott, képviselő úr, azt gondolom, hogy nagyon komolyan újra kéne gondolnia a Jobbiknak azt, hogy a fejlesztéspolitika területén hogyan, miként kritizálja a kormányt. Mert önöktől nem hallunk mást, amikor protekcionista gazdaságpolitikai intézkedéseket vonultatunk fel, hogy e közé és a korrupció közé egyenlőségelet tesznek. Tehát vagy komolyan gondolja azt az ön frakciója, amit most elmondott, hogy szükség van arra, hogy a mindenkori magyar kormányzat magyar nemzeti érdeket hajtson végre és próbálja meg lehetőség szerint az Unió adta jogi keretek között előtérbe tolni a magyar vállalkozásokat. Például az építőiparban sikerült ezt részben megtenni, hiszen 2012-13 volt a forduló év, ahol a magyarországi közberuházásokban megfordult a külföldi tulajdonú cégek aránya a magyar tulajdonú cégek előnyére. Tehát ott 50 százalék feletti volt a magyar tulajdonú cégek részaránya. De ha azt ön komolyan gondolja, hogy ezt kell csinálnia a mindenkori magyar kormányzatnak, akkor nagyon óvatosan kell bánni a korrupciós jelzővel, amit az ön frakciója és az ön pártja rendszeresen alkalmaz minden olyan eshetőség esetén, amikor azt gondolják, hogy üthetnek a kormányon.

Egyetértek önnel abban, hogy a kelet-közép-európai országoknak hatalmas lehetőséget és hatalmas veszélyt is jelent a kohéziós források felhasználása. De ha ön komolyan beazonosítja és komolyan a zászlajára tűzi a Jobbik-frakció nevében azt, hogy ez ellen harcolnia kell egy nemzeti kormányzatnak, akkor a korrupciós vitákban egy kis visszafogottságot kéne gyakorolniuk abban a tekintetben (*Az elnök többször csenget.*), hogy amikor magyar szereplők kapnak lehetőséget, olyan magyar szereplők, akik jelentős súlyt képviselnek a magyar építőiparban, a magyar szolgáltatói szektorban, akkor ne tegyenek mindig egyenlőségelet a két állítás közé, mert saját magukat teszik hiteltelemé. Köszönöm, elnök úr, a türelmét. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Móring József Attila képviselő úr: „A fosszilis energiahordozók arányának csökkenése milyen hatással van a hazai ellátásbiztonságra?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képvi-

selőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az energiapolitika meghatározó része az energiefogyasztás és az ezt biztonságosan fedezni képes ellátási rendszer, az ország átgondoltan megválasztott energiaportfóliója. Magam is érdeklődéssel kísérem figyelemmel a hazai mellett a világ energiefogyasztási trendjeit, ahogy az energiahordozók alkalmazásának változását is. Ezekről a folyamatokról áttekinthető adatokkal rendelkezik a Nemzetközi Energia Ügynökség, de most legutóbb az Európai Unió statisztikai hivatala is nyilvánosságra hozott adatokat az EU energiefogyasztásáról.

Mielőtt azonban említést tennék ezen adatok főbb megállapításairól, vessünk egy pillantást hazánkra: milyen energiákra építünk tehát itthon? Van Magyarországon atom, szén, illetve lignit és megújuló energiahordozók. Ezek az elmúlt évek tapasztalatai alapján jól megférnek egymás mellett, rendszerünk jól üzemel, fogyasztóink ellátása garantált jelenleg is. Még a három évtizedes hidegrekordot produkáló 2017-es januárban is képes volt jól helytállni energiarendszerünk, az ország energiaellátás-biztonsága ezen a télen is végig garantált volt.

Ugyanakkor az EU felé azt vállaltuk, hogy hozzájárulunk a közösségi üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig az 1990-es szinthez képest történő 40 százalékos csökkentéséhez, míg a világ, pontosabban a párizsi egyezmény aláírói felé pedig, hogy a globális éghajlatvédelmi célok elérését elősegítjük. Mindezek fényében felmerülhet a kérdés, nem túlhaladott-e ez a hazai energiamix, megfelelően képes-e támogatni ezen elköteleződésünket a dekarbonizáció irányába. Ennek megválaszolásához érdemes tehát végigvinnünk az európai uniós energiefogyasztási adatokat. Hol is áll pontosan Európa ezen karbonmentesítési feladat teljesítésében?

A publikált adatok szerint az EU bruttó energiefogyasztása 2,5 százalékkal az 1990-es szint alá csökkent 2015-re. Az 1626 millió tonna olajjegyérték felhasználása egyúttal 11,6 százalékkal alacsonyabb a 2006-ban elért csúcsertékhez viszonyítva. Tavalyelőtt még a fogyasztás közel háromnegyedét fosszilis energiahordozókkal, tehát szénnel, kőolajjal és földgázzal biztosították, de az utóbbi évtizedekben részarányuk folyamatosan csökkent; míg 1990-ben 83 százalékot, 2015-ben már csak 73 százalékot tettek ki. Ugyanakkor és az említett trenddel párhuzamosan mégis a fosszilis energiahordozók esetében Európa importfüggősége. Bár 1990 és 2015 között minden uniós tagállam energiamixében csökkent a fosszilis energiahordozók aránya, még mindig csak három olyan ország van, nevezetesen Svédország, Finnország és Franciaország, amelynek energiamixében ezen energiahordozók nem érik el az 50 százalékot.

De mit mondanak az adatok Magyarországról? Hazánk ezen a téren is jól vizsgázott. Az ország energiefogyasztása a vizsgált időszakban és az EU egészéhez viszonyítottan jóval nagyobb mértékben, több

mint 16 százalékkal csökkent. Az energiamixen belül a fosszilis energiahordozók aránya az 1990-es szinthez képest 12 százalékponttal 70 százalékra esett, amely utóbbi az Unión belül a 9. legalacsonyabb érték; bár igaz, energetikai importfüggőségünk az EU egészéhez hasonlóan sajnos szintén emelkedett.

Az Országgyűlés által 2011-ben elfogadott nemzeti energiastratégia a függőségtől való függetlenedés céljával irányította figyelmünket a hazánk számára nélkülözhetetlen energiahordozókra, és határozta meg a legkézenfekvőbb, az ország fenntartható energiaellátását leginkább garantáló energiamixet. Ez a függetlenedési törekvés, ha kis lépésekben is, de elindult. Elvitathatatlanul látszik, hogy Magyarország tesz lépéseket a dekarbonizáció irányába. Úgy vélem, jó ütemű az előrehaladás, hiszen ezen az úton még nagyobb teret nyit a függetlenedésre az előttünk álló évtizedekben a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartása és a megújuló energiaforrások fokozatos térnyerése. Tehát bőven van mozgásterünk a dekarbonizáció elősegítésére.

Végül hadd emlékeztessem önöket Ferenc pápa aktív szerepére, amit a világ és természetünk védelme érdekében folyamatosan kinyilvánít. Így nem véletlen, hogy a „Laudato si” kezdetű enciklikájában kitér korunk társadalmának egyik fontos kérdéskörére (*Az elnök csenget.*) és lényeges célkitűzésére, a fosszilis energiahordozók kiváltásának szükségességére is. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormányparti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon fontos a napirend előtti hozzászólásának tartalma, ugyanis egy mérföldkőhöz ért Magyarország, amikor látszik annak eredménye, amit 2011-ben a nemzeti energiastratégia elfogadásával megcélzott értékek felé tettünk. Nevezetesen arról van szó, hogy függetlenedni akarunk a függőségtől, azaz csökkenteni akarjuk a harmadik országból származó energiaforrásaink arányát, és emellett célunk az, hogy teljesítsük a vállalt dekarbonizációs célokat. Úgy gondolom, ahogy az ön szavaiból is kiderült, hogy a nemzeti energiastratégia célja Magyarország energiaellátása hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása. Ez a fenntarthatóság alapvetően az atom-szén-zöld hármassal épül, a szén mellé betehetjük a fosszilis kőolaj- és földgázellátási forrást is, ennek az energetikai forgatókönyvnek a megvalósítása a legrealisabb.

Magyarország a megújulóenergia-hasznosítási cselekvési terv értelmében 2020-ra 14,65 százalékos összesített megújuló-részarány elérését tűzte ki.

Ez a cél teljesíthető. Ebben jól is haladunk, mert 2014-ben a tényleges érték 9,61 százalékot tett ki. Tehát 2020-ig a 14,65 százalékos cél teljesíthetőnek látszik.

(9.40)

A megújuló-részarány növelése ellenére a magyarországi villamosenergia-termelés jelentős része nukleáris és fosszilis alapokon nyugszik. Ezek alaperőművek, amelyek szabályozhatóságuk révén hozzájárulnak a megújuló energiaforrások villamosenergia-rendszerbe integrálásához. Amennyiben nem állna rendelkezésünkre az alaperőművek által biztosított megfelelő mennyiségű, szabályozható erőművi kapacitás, úgy nem tudnánk teljesíteni a megújulóenergia-részarány elérésére vonatkozó vállalásainkat.

A kormány kötelezettsége a környezet védelme mellett az energiaellátás biztonságának garantálása is. Nem léphetünk arra az útra, amely az energetika technológiai jellemzőit figyelmen kívül hagyva vágyálmokat kerget. A realitások talaján állva a nemzeti energiaügynökség előrejelzése alapján be kell látni, hogy a fosszilisenergia- és a nukleárisenergia-forrás hosszú ideig energiamixünk részét fogja képezni.

A magyar villamosenergia-rendszer beépített teljesítőképessége 2016 végén 8576 megawatt volt. Ebből a rendelkezésre álló erőművi kapacitás meghaladta a 7000 megawattot, amiből az időjárásfüggő szélenergia 329 megawattot, míg a napenergia körülbelül 168 megawattot tett ki. A szélenergia-átlagosan 23 százalékos és a naperőművek 12 százalékos kihasználtsággal működtek. Amennyiben a teljes megújuló energiaforrást hasznosító erőművi kapacitásunkat meg is többszöröznénk, akkor sem lehetne az ország szükségleteit kizárólag időjárásfüggő megújuló energiaforrásokból fedezni, ráadásul figyelembe kell venni a rendszerszabályozási problémákat.

Tájékoztatásul hadd mondjam el a tisztelt Háznak, hogy a januári időszakban, a hideg tél alatt, amennyiben csak megújulókból kellett volna biztosítani az energiaellátásunkat, az elektromosáram-ellátásunkat, abban az esetben a 7 ezer megawatthoz képest háromszor több megújulókapacitást kellett volna létesítenünk, azaz közel 24 ezer megawattnak kellett volna rendelkezésre állni. Tavaly a németországi erőművek beépített összteljesítményéből a nap- és szélenergia-erőművek ugyan 46 százalékot képviseltek, de csak az áramtermelés 21 százalékát tartották.

Tisztelt Ház! Nagyon fontosnak tartom aláhúzni, hogy az Európai Bizottság „Tiszta energia minden európainak” csomagja a nemzetállamok ellátásbiztonságát veszélyezteti. Ez veszélyes út, de veszélyes út az is, hogy a megújulókból származó energia-ártóbblet-növekedést a fogyasztókra akarja hárítani azzal a megoldással, hogy törölni akarja a rendszer-

ből a szabályozott energiaárakat, köztük az elektromos áram szabályozottságát is.

Úgy gondolom, ezt nem engedhetjük meg, meg kell védeni a rezsicsökkentés értékeit, és fenntartva az energiaellátáshoz való jogunkat, fenntartva az energiamixünk előnyeit, ezt a feladatot a magyar kormány el fogja végezni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lezsák Sándor képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, Fidesz-képviselőcsoport: „Nagy Szedér István, aki 1956. november 1-jén parlamenti választást szervezett Kiskunhalason” címmel. Alelnök úr, öné a szó.

LEZSÁK SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az 1956-os emlékév június 16-án zárul, de már most megállapítható, hogy nincs olyan képviselőtársam, aki valamilyen formában ne vette volna ki részét abban a közösségi munkában, aminek célja az volt, hogy méltó helyére kerüljön az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc a nemzet emlékezetében.

Bizonyítják az elmúlt hónapok, hogy kiapadhatatlan élményforrás 1956, és különösen az elmúlt hónapokban felszínre kerültek olyan vidéki történetek, amelyek már-már a feledés homályába merültek. Ilyen Nagy Szedér István életútja, életműve, és az a történet, ami ma is rendkívül izgalmas történet az 1956-os októberi napokban. *(Zaj az ellenzéki pártok soraiban.)*

Nagy Szedér István kiskunhalasi politikus volt, akit erősen meghurcoltak. 1947-ben kizárták a Kiskunhalasi Pártból, ezt követően a Szabadság Párt listáján jutott be a parlamentbe, de a mandátumát megsemmisítették, és ezt követően internálótáborba került, majd visszahúzódva a közéletől élte a napjait Kiskunhalason helytörténészként, építészként. Rendkívül nagy tekintélye miatt '56 októberében rá figyeltek Kiskunhalasi közössége, azonban ő a kérés ellenére nem vállalt a forradalmi bizottságban munkát, mert azt mondta, hogy kommunistákkal, a volt vezetőkkel nem hajlandó együtt dolgozni. *(Az elnök csenget.)* Azonban 1956. október 27-én, amikor szombaton este tüntetés volt Kiskunhalason, a mai Bethlen Gábor téren, a kommunista sortűz két halálos áldozatot és több sebesültet követelt. Ekkor kihirdették az ostromállapotot, a katonai igazgatás vette át a város irányítását, az indulat sűrűsödött, gyúanyaggá vált, és ebben a zaklatott, robbanásig feszült légkörben hétfőn, október 29-én a városi tanács kommunista vezetői újlag kérték Nagy Szedér Istvánt, hogy vegyen részt a forradalmi bizottság munkájában, rendkívüli népszerűségével segítsen oldani a feszültséget, levezzetni az indulatokat, megakadályozni az újabb vérontást.

Nagy Szedér István azzal a feltétellel vállalta a bizottsági tagságot, ha 48 órán belül Kiskunhalason

demokratikus módon önkormányzati választást tartanak. A feltételt elfogadták, és így került sor november 1-jén az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc egyetlen szabad demokratikus önkormányzati választására. 48 órán belül megszervezték Nagy Szedér Istváné ezt a választást, két nap előkészület után, csütörtök reggel 8 órakor megnyitották a szavazókört, délután kettőig lehetett szavazni. Volt olyan szavazókör, ahol a részvétel 100 százalékos volt, közel 16 ezren vettek részt a választáson, és még mozgóurnák is voltak, vitték a mozgóurnákat a kórházakba. Minden párt, politikai erő részéről elismert, szabályos önkormányzati választás történt Kiskunhalason.

A voksok 76 százalékát a Független Kisgazdapárt nyerte el, a Szociáldemokrata Párt 14 százalékot kapott, 6 százalékot kapott a Nemzeti Parasztpárt, és a Magyar Dolgozók Pártja, a Kommunista Párt pedig 4 százalékot. Még ez is sok, mondta Nagy Szedér István később.

November 1-jét követően már hozzáálltak a környező településeken, hogy előkészítik a választást, azonban a szovjet tankok, a megszállás eltiporta ezeket a kezdeményezéseket. Ezt követően Nagy Szedér István 16 vagon élelmiszert gyűjtött a munkatársaival *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, különösen a református egyház segítségével. Nos, Nagy Szedér Istvánra emlékezünk, és köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, ez a felszólalás, ez a példa is, ezek a történetek is bizonyítják a forradalom tisztaságát. Abban a pillanatban, amikor megszűnt az a nyomasztó levegő, ami a szovjet csapatok és az egykori kommunista államhatalom részéről elnyomta Magyarországot, minden települést, minden embert, és amikor azt érezték, hogy egy pillanatra végre vége szakadt ennek az elnyomatásnak, akkor tudtak választásokat szervezni, tudtak jótékonsági akciókat szervezni. Mindenki ismeri azokat a képeket, fotókat, amikor a forradalom áldozatainak hirtelen megtelnek papírpénzzel az üres ládák, és azokat a jótékonsági adományokat senki sem viszi el, senki sem veszélyezteti, a betört kirakatüvegeken át senki sem viszi ki az árukat.

(9.50)

És ilyen volt ez a példa, amit képviselő úr is elmondott, hogy abban a másodpercben *(Zaj. - Az*

elnök csenget.), ahogy az embereknek lehetőségük volt az önszervezés módján saját választást megszervezni, saját maguknak dönteni a saját kérdéseikről, nem a párt által odaküldött tanácselnöknek vagy párttitkárnak az instrukcióit hallgatni, hanem maguk dönteni a sorsukról, akkor akár 48 óra alatt, két nap alatt is képesek voltak egy demokratikus választást megszervezni. Nagyon nagy kár, hogy hiába szervezték ezt meg saját akaratukból, utána ennek csak internálás lett a vége, s nem pedig valódi népképviselőt a parlamentben.

És az is nagyon fontos, hogy hétről hétre újabb és újabb büszkeségpontok jönnek létre vagy újulnak meg Magyarországon -szerte az '56-os emlékévként, és minden település a maga forradalmi hőseire tud büszke lenni, a maga forradalmi eseményeit ismeri meg; és ha ezeket a hősokeket jobban ismerjük, ha ők jobban példaképekké válnak a fiataloknak, akkor bízhatunk ebben, hogy azokban a történelmi pillanatokban, amikor szükség lesz rájuk, ismételten lesznek Magyarországnak hősei.

Azért is fontos ez, hiszen tíz évvel ezelőtt, az 50. évfordulón sajnos nem az ünneplés, hanem az erőszak, a rendőrterror, a gumilövedékek, a könnygáz, a vízágyú, a lovasrendőrség vagy a vipera volt az, ami megmaradt, és egy maradandó sebet okozott mind a forradalom emlékének, mind a magyar népnek, mind pedig a konkrét sértetteknek az, ami akkor, tíz évvel ezelőtt, az 50. évfordulón történt.

De fontos üzenete 60 évvel a forradalom kitörése és leverése után is, hogy mi, magyarok sohasem tűrjük a rabságot. Sokszor mondjuk, hogy egy szabadságszerető nemzet vagyunk, de oly mértékben szabadságszerető nemzet a magyar (*Folyamatos zaj. - Az elnök ismét csenget.*), hogy az elmúlt három évszázadban akár a túlerővel szemben is mindig kiállt a jogai mellett, nem tűrte el a rabságot, nem tűrte el a jogok korlátozását; ha valaki valamilyen döntést el akart venni a magyaroktól, a magyarok előbb-utóbb visszavették. Volt, amikor ez kiegyezéssel sikerült, volt, amikor forradalommal sikerült. Csak a kiegyezéseink előtt azért mindig volt egy-egy forradalom, amely megmutatta a magyarság gerincét, a magyar emberek tartását és a magyarok szabadságszeretetét. Úgyhogy ezek olyan időpontok, amikor minden magyar összefogott, és a nemzeti szuverenitásért, az egyéni szabadságjogokért kiállt.

A magyar hősök bátorsága pedig a magyarokat világszerte is elismertté tette. Ennek a világszerte meglevő magyar büszkeségnek, azt hiszem, fontos állomása az, hogy az '56-os emlékévként 400 rendezvénnyel, kiállítással, művészeti produkcióval, szoboravatóval és könyvbemutatóval emlékeztünk már a hősökre. Ha csak a külföldi részt nézem: 66 városban volt tudományos rendezvény, konferencia, előadás vagy kutató tevékenység, 18 városban avattak külföldön a magyar forradalomnak emlékművet, emléktáblát vagy szobrot, 92 városban volt világszerte kiállítás a magyar forradalomról és szabadság-

harcáról, 81 városban tisztelegtek világszerte koncerttel, táncelőadással vagy filmvetítéssel a magyar hősök előtt, és 124 másik városban további rendezvények voltak.

Ha megnézzük, hogy mely városok voltak érintettek a megemlékezésekben, csak pár példát hadd mondjak: Washington, München, Brüsszel, Berlin, Madrid, London, Pozsony, Bern, Krakkó, Varsó, Zürich, Hága, Prága, Ottawa, São Paulo, Róma, Edmonton, Graz, Andau, Dublin, mind-mind magyar forradalmi megemlékezéseknek adtak helyet.

Idehaza pedig a beküldött 2249-ből eddig 1350-et támogatott az emlékbizottság.

A nyári fesztiválok mindenhol megjelentek a pesti srácok és a forradalmárok, a Gyerekszigeten, a VOLT Fesztiválon, a Balaton Soundon, a Sziget Fesztiválon (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), a Strand Fesztiválon, egymillió fő, egymillió fiatal láthatta, magyar és külföldi egyaránt, a magyar hősokeket.

Nagyon fontos döntése volt a magyar kormány- nak, hogy a Gulág-emlékévként és az '56-os emlékévként két év alatt összességében száz százalékkal emeli meg a politikai rehabilitációs nyugdíj-kiegészítéseket. Ez a duplázás, azt hiszem, egy késői, de fontos kárpótlás az érintettek és a hozzátartozóik, az özvegyeik felé.

És az is fontos, hogy a forradalom 60. évforduló- ja alkalmából az '56 utáni időszak kommunista hatalombirtokosainak adatait és nevét a Nemzeti Emlé- kezet Bizottsága és az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára nyilvánosságra hozta, legyen szó pártvezetőkről, MSZMP KB-tagokról (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), adminisztratív osztályvezetőkről, belügyi osztályve- zetőkről, állambiztonsági vezetőkről és még sok más hatalombirtokosról, akik valóban felelősek voltak azért, hogy ezt a forradalmat itt Magyarországon vérbe fojtották.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok so- raiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, szíveskedjenek helyü- ket elfoglalni, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhe- lyezték-e a szavazógépekben!

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Ma- gyarország Kormánya és az Iraki Köztársaság Kormánya között a jövedelem- és a vagyon- adók területén a kettős adóztatás elkerülésé- ről és az adóztatás kijátszásának megakadá- lyozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről** szóló T/13473. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szö- vegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13473. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 158 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik a **Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevételére céljából, az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/13474. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13474. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik az **egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada közötti Stratégiai Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13919. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13919. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 158 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a tiszai hajózásról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/13921. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13921. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 160 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a magyar-ukrán államhatáron lévő közúti határhidak fenntartásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13922. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13922. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Abaújvár és Kenyhec (Kechnec) települések közötti közúti Hernád-híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló, Pozsonyban, 2014. június 27. napján aláírt Megállapodást módosító 1. Kiegészítés kihirdetéséről** szóló T/13923. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13923. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

(10.00)

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége (IFRC) között a Nemzetközi Szövetség Budapesti Regionális Hivatalának és Globális Szolgáltató Központjának jogállásáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13926. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13926. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik az **egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kubai Köztársaság közötti politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13927. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13927. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Horvát Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás és három kapcsolódó megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13928. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13928. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel létrejött Kiegészítő Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/13929. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13929. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz Ecuador csatlakozásának figyelembe vétele céljából csatolt Csatlakozási Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/13930. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztéshez az előterjesztő T/13930/2. számon helyesírási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13930. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 164 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik **az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13931. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13931. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodás és kiegészítő jegyzőkönyveinek kihirdetéséről, valamint a módosító megállapodás kötelező hatályának elismeréséről és kihirdetéséről** szóló T/13933. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/13933/3. számon helyesírási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13933. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 165 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik **a határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorításával kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló T/13976. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13976. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 138 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról** szóló H/13282. számú határozati javaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja az 1. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

Az 1. számú módosító javaslat Burány Sándor és Szakács László indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 46 igen szavazattal, 120 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/13282. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 115 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításáról** szóló T/13484. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Ander Balázs indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 45 igen szavazattal, 116 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.10)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13484. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 115 igen, 49 nem szavazattal, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról** szóló T/12969. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12969/9. számon, összegző jelentését pedig T/12969/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. számú, az LMP képviselőcsoportja pedig a 4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Ikotity István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen, 113 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Gúr Nándor és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 49 igen, 116 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12969/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12969/13. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Balog Zoltán: Köszönjük!)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mezőgazdasági termelést érintő időjárás- és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011.**

évi CLXVIII. törvény módosításáról szóló T/13472. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13472/7. számon, összegző jelentését pedig T/13472/8. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Harangozó Gábor István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 50 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13472/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13472/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról** szóló T/14298. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házszabálytól való eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14298/8. számon, összegző jelentését pedig T/14298/9. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól való eltérés szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14298/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14298. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 165 igen szavazattal, 1 nem¹ ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztés tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ennek tárgyalását már lefolytatja az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által az Összefogás a Fűtött Otthonokért Alapról címmel T/13560. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 51 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalunk végeére értünk. Megköszönöm együttműködésüket. Most kettőperces szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

(10.20)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Azon képviselőtársaimat pedig, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt nem vesznek részt az ülés további munkájában, megkérem, hogy csendben hagyják el az üléstermet. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezetre (ITSO) vonatkozó megállapodás és módosítása kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14238. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kara Ákos úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő a digitalizáció, amely nélkül már nem képzelhető el sem a gazdaság, sem az állam hatékony működése. A digitalizáció kiemelt területe továbbra is a távközlés, amely mindennapjaink részévé vált. A kommunikáció területén egyre nagyobb a jelentősége a távközlési műholdaknak, amelyek kiegészítik, gyakran helyettesítik a földi rendszereket. A műholdak üzemeltetése és ennek a technológiának az alkalmazási költségei valamennyi érintett országra jelentős anyagi terhet róna, ha egyedül próbálná ezt megoldani.

Eppen ezért döntöttünk úgy, hogy a hatékonyság, a gazdaságosság és a közös képviselet előnyeit

szem előtt tartva nemzetközi szakmai szervezeteken keresztül más országokkal összefogva aknázzuk ki ezeket a lehetőségeket. A hatékonyság és a gazdaságosság érdekében tehát a műholdas kommunikáció minél szélesebb hatókörű, akár globális kialakításában számos nemzetközi távközlési szervezet vesz részt. Magyarországnak az az érdeke, hogy részese legyen ezeknek a nemzetközi összefogásoknak, hiszen így tudja a legolcsóbban, leghatékonyabban kihasználni a műholdas távközlési technológia előnyeit és persze ellátni azokat a feladatait, hogy az infokommunikációs és műholdas technológiák felhasználásával információkat közvetítsen a magyar emberek felé.

Utaltam tehát rá, hogy a tagságunk esetén a magyar érdeket is erősítő nemzetközi szervezetekre van szükség, így a Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezetre is, amely globális műholdas rendszert működtet, nyilvános távközlési szolgáltatásokat biztosítva a világ minden területére. Az önök előtt levő, olvasható mostani törvényjavaslatunk Magyarország jogi státuszának megerősítését célozza ebben a Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezetben. A szervezetet létrehozó nemzetközi megállapodásnak az évek során több módosítása is volt, legutóbb 2017. január 16-án, tehát néhány héttel ezelőtt lépett hatályba. A nemzetközi megállapodás értelmében ezek a módosítások automatikusan érvényesek valamennyi tag, így Magyarország vonatkozásában is. Jelen előterjesztésünknek tehát az a célja, hogy a technikai és adminisztratív követelményeknek való megfelelés érdekében ezeket a változtatásokat kihirdesse Magyarország.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A világűrtechnika, az űripar rendkívül összetett és beruházásigényes ágazat, egy drága és költséges ágazat. Közös valódi eredményeket csak összefogással, költségmegosztással tudunk elérni. A jelen kormányzati ciklusban Magyarország Kormánya sokat tesz azért, hogy aktív és hasznos részesei lehessünk ezeknek a nemzetközi együttműködéseknek, és ennek a mindennapi eredményeit, előnyeit a magyar emberek számára is le tudjuk fordítani. 2015 februárjában, emlékezhetnek rá, teljes jogú tagjai lettünk az Európai Űrügynökségnek, ez egy fontos, hasznos és jelentős előrelépés volt az ország számára. Ennek eredményeképpen már több tucat magyar vállalkozás és kutatóintézet vesz részt az ügynökség, az űrügynökség programjainak megvalósításában, és ennek a tagságnak köszönhetően egyre több piaci alapú megrendelést kapnak a magyar vállalkozások.

Az Európai Űrügynökség példáján is látszik, hogy milyen fontos a nemzetközi együttműködés ezen a területen, és milyen előnyök származhatnak Magyarországnak számára. Nincs ez másképpen az űrtávközlés esetében sem, így az önök előtt olvasható törvényjavaslat elfogadásával tehát azon túl, hogy a nemzetközi kötelezettségeinknek eleget teszünk, megerősítjük a tagságunkat és bízunk abban, hogy ez

¹ Balla Mihály (Fidesz) tévesen szavazott.

Magyarország számára számos előnnyel jár. Így például hozzáférhetünk az e szervezet által nyújtott távközlési szolgáltatásokhoz, például hang-, adat- és videoforgalomhoz. Ez a szervezet biztosíthatja Magyarország számára a műholdas helymeghatározó rendszereket, a műholdas műsorszóráshoz és a műholdas tv-adásokhoz szükséges infrastrukturális hátteret. Ezekon felül, ezek mellett, miután ennek a szervezetnek a saját műholdjai segítségével valamennyi tagállam műholdas lefedését biztosíthatja, így képes kiszolgálni egyúttal a tagállamok, így Magyarország egyéb műholdas szolgáltatásokhoz kapcsolódó igényeit is.

Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A szervezeti tagságból Magyarország reményeink szerint sokat profitálhat. Alapvető közös érdekünk tehát, hogy a lehető legjobban aknázzuk ki ezeket a lehetőségeket. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, képviselőtársaimat, hogy ezt a törvényjavaslatot majd elfogadni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Itt az expozéban hallhattuk, hogy ez a szerződés miről is szól. A legfontosabb talán ebből kiemelni azt, hogy az Intelsat Limitednek az ellenőrzését végző Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezetre, az ITSO-ra vonatkozik ez a megállapodás, amely - ahogy államtitkár úr is említette - most január közepén lépett hatályba.

Nyilván 2005 óta törvény írja elő, hogy minden egyes nemzetközi szerződést az Országgyűlésnek is tárgyalnia kell, illetve be kell cikkelyeznie a magyar törvények közé. Ettől függetlenül lesz nemzetközileg érvényes, de túl ezen a kötelezettségen itt még az is mindenképpen szükségessé teszi ennek a törvénynek az elfogadását, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke az, aki ellátja ebben a szervezetben Magyarország képviseletét, és mint tudjuk, az NMHH egy kormányzattól független szervezet, tehát ahhoz, hogy jogilag ők ezt teljes egészében elláthassák, törvényben kell meghatározni, törvényben kell delegálni számukra ezt a feladatot.

A Fidesz frakciója támogatja ezt a törvényjavaslatot, úgyhogy kérem képviselőtársaimat is erre. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Velez Árpád kép-

viselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Emlékeztetni szeretném a tisztelt képviselőtársakat arra, hogy az akkori magyar kormány 1992 februárjában egyidejűleg döntött az európai Eutelsat és a világméretű kapcsolatot biztosító, akkori nevén Intelsat Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezethez való csatlakozásról.

Az Eutelsathoz 1993-ban, míg az 1964-ben 11 taggal létrehozott Intelsathoz Magyarország 131. tagként 1994. január 26-án csatlakozott.

(10.30)

A csatlakozással lehetővé vált, hogy bármely magyar úrtávközlési szolgáltató külön engedély nélkül vehette igénybe a szervezet hálózatát, amely akkor 20 műholddal rendelkezett. Akkoriban ez főleg csak az Amerikai Egyesült Államokkal, Kanadával és a távol-keleti országokkal való, elsősorban távbeszélő-, ritkán televíziós kapcsolat biztosítására irányult. Előbb a televíziós híreknek a világ bármely távoli pontjáról való gyors eljuttatásának igénye, majd később az internetes adatforgalom növekedett jelentősen, amely a szervezet létjogosultságát erősítette és a tagságot még indokoltabbá tette és teszi napjainkban is.

Az Intelsat által indított műholdas technológia volt az, ami óriási hatást gyakorolt a nemzeti közsférákra a politikai, gazdasági hírek és a határokon átnyúló információtovábbítás formájában. A technológia új műsorszerkesztési stratégiák kialakulását tette lehetővé, amiből villámgyorsan fejlődtek ki a nemzetközi médiarendszerek, amelyek ugyanannak a műsornak nemzeteken, kultúrákon átívelő sugárzásával valóban megnyitották a globális kommunikáció korát. A mai globalizált világunkban nem zárkozzunk be határaink közé, és Magyarországon ma különösen szükség van a hírek cseréjére országon belül és a külvilág felé egyaránt. Ma már szinte elképzelhetetlen az életünk műholdas tévécsatornák, valamint internet használata nélkül. Az Intelsat-műholdak segítségével tudjuk tartani a kapcsolatot a nemzetközi missziókban részt vevő katonáinkkal is. Mindehhez jelentős mértékben járult hozzá a nemzetközi műholdas távközlési szervezet, amely a világ legnagyobb úrflojtájával, ma már 52 kommunikációs műholddal rendelkezik.

Magyarországnak mindig is fontos érdeke volt és továbbra is érdeke az, hogy a műholdas kommunikációt globálisan és megkülönböztetéstől mentesen szolgáltató olyan nemzetközi műholdas távközlési szervezeteknek, mint az Eutelsat és az Intelsat tagja legyen, részt vehessen a közgyűlés munkájában, és így Magyarország érdekeit is képviselni tudja

a döntések meghozatalánál. Az Eutelsattal való megállapodás hasonló tartalmú módosítását az Országgyűlés 2014-ben novemberében már ratifikálta.

Mindezek alapján a Magyar Szocialista Párt támogatja a törvényjavaslat elfogadását és a szervezetre vonatkozó megállapodás és módosítás ratifikálását. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Egyed Zsolt képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az előttem szólók már elég sok mindent elmondtak, én ezért szeretnék egy olyan szegmensére kitérni ennek a kérdésnek, ami nyilvánvaló mindenki számára, hogy a világ gyakorlatilag ilyen szempontból egyre kisebb a számunkra. Az új technológia, a műholdak megjelenésével és a XXI. századi technika követelményeinek megfelelően kikerülhetetlen és elkerülhetetlen az, hogy Magyarország is részesülni tudjon ezen lehetőségekből, az ezekben való részvételből.

Szeretném egy olyan aspektusát is említeni az előttünk fekvő törvényjavaslatnak, ami talán az egyik legfontosabb kérdés a tárgyalások során. Azzal, hogy Magyarország teljes körű tagjává válik, vagyis teljes körű tagja, mert ha jól értettem és jól látom, ez a törvényjavaslat gyakorlatilag technikai jellegű inkább, Magyarországnak a legfontosabb kérdés ebben a témában az, hogy a magyar innovációk lehetőséget kapjanak olyan szinten, hogy a magyar kutatók, fejlesztők meg tudják jeleníteni, és olyan technológiai lehetőségeknek a birtokába tudják juttatni ezt a rendszert, ami Magyarország hírnevét öregbíti. Fontos megjegyezni azt is, hogy 2015-től tagjai lettünk ennek az űrügynökségi szervezetnek, és ahogy a híradókban is lehetett hallani, Magyarország azóta nagyon fontos előrelépéseket tett ebben. Például mini műholdat is létrehozta magyar kutatók, ami megállta a helyét, és a világ tekintetét a magyar kutatások fejlesztések területére fordította.

Talán még ki lehet emelni ebben a javaslatban azt, mint már az elején is utaltam rá, hogy a mostani világ elképzelhetetlen ezek nélkül a fejlesztések nélkül. Itt szeretném felhívni a figyelmet talán a navigáció fontosságára - az MSZP-s képviselőtársam beszélt a műholdas televízióról, internetről -, ugyanis mindenki számára nyilvánvaló, hogy a légi és a tengeri közlekedést a mai világban gyakorlatilag már műholdak navigálják. Nagyon fontos megjegyezni, hogy ezek nélkül már elképzelhetetlen lenne a mai világban ez a közlekedés.

Összegezve a törvényjavaslatban elmondottakat, és nem ismételve az előttem felszólalókat, annyit tudok mondani, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni fogja a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem a teremben tartózkodó független képviselőtársunkat, kíván-e felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelzi, hogy nem.

Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem ez a mai nap legizgalmasabb napirendje, és egyébként is, ahogyan hallottuk, konszenzus van a parlamenti pártok részéről, hogy mindenki támogatni fogja ezt a javaslatot. Ahogyan mondta vezérszónokunk, Velez Árpád, a Magyar Szocialista Párt is támogatja ezt a javaslatot. Egy picit, ha lehet ilyet mondani, távolabbi kitekintésben szeretnék csak két gondolatot megosztani önökkel.

Azt gondoljuk, hogy a műholdas kommunikációt globálisan és megkülönböztetéstől mentesen használni minden nemzetnek, minden népnek joga lenne. Természetesen tudjuk, hogy akár a műholdas kommunikáció, akár a világűr meghódítása, ha már ilyen nagyon távlati gondolatokat nézünk, nagyon költséges dolog. Mégis, úgy ítéljük meg, hogy amennyire a nemzetállamoknak sem a befelé fordulás a jó, az lenne a természetes, az lenne a legjobb az emberiség számára is - hogy tényleg ilyen nagy szavakat használjunk -, ha ez mindenki számára nyitott lenne. Ez természetesen a tehetősebb és nagyobb államoktól kíván meg szolidaritást a kisebbekkel szemben, és azt gondoljuk, hogy a világűr hasznosítását valamennyi ország javára és érdekében kell megtennie majd az emberiségnek.

Csupán ezen két gondolatot szerettem volna önökkel megosztani. Ahogyan mondtuk, természetesen támogatjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megerősítve a támogató szavazatunkat, szeretném kifejtetni, hogy nagy jelentőséget tulajdonítunk annak, hogy Magyarország továbbhalad az Eutelsathoz, illetve az Intelsat-rendszerhez való csatlakozásban. Ugyanis ez a társadalmi modernizáció, a gazdasági haladás napjainkban talán legerőteljesebb motorja. Tehát a digitalizáció, a technológiai lehetőségek kihasználása minden egyes ország számára fontos, még az ilyen alapvetően bezárkózás párti kormányok esetében is, mint ahogyan a Fidesz-kormány alapvetően bezár-

közaspárti, ténylegesen a nyitás irányába kell mozdulni, legalábbis a technológia szintjén.

Csak érdekességként szeretném megemlíteni, hogy Elvis Presley, akinek most reneszánsza van, az első világhálós koncertjét 1973. január 12-én tartotta Honoluluban. Tehát Honoluluban 1973. január 12-én Elvis Presley-koncert volt, és ez volt az első világkoncert, amit a műholdas rendszeren keresztül az egész világon több milliárd ember tudott nézni. Ennek két oka volt. Egyrészt, hogy Elvis Presley világsztár volt, másrészt, hogy technikailag meg tudták csinálni a műholdas televízió-közvetítéssel keresztül, hogy több kontinensen egy időben lehetett nézni.

Tehát ha a világ 1973-ban már itt tartott, akkor szerintem épp ideje, hogy egy magát rendkívül konzervatívnak, Európa-ellenesnek és tradicionálisnak tekintő kormány, mint a Fidesz-KDNP-kormány, legalább ezekben az elvitathatatlan technológiai lépésekben tegye meg a szükséges jogi szabályozást, nemzetközi szerződésekhez való csatlakozásnak a szükséges lépéseit, feltételeit.

(10.40)

Ezen a területen még akár azt is elviselhetjük, hogy mást beszélnek, mint amit ténylegesen tesznek. Ez a cselekedet az ország érdekében való jó cselekedet, tehát támogatjuk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az államtitkár úrnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra. Parancsoljon!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Köszönöm szépen, képviselőtársaim, a támogató hozzászólásait. A kormány nevében köszönöm a parlamenti pártok támogatását.

Az olyan típusú ellenzéki, már-már szokásosnak mondható megjegyzéseket, amelyek nem a törvényjavaslat lényegéről szóltak, ezeket pedig félretesszük, és javaslom, hogy a törvényjavaslatot támogassuk közösen a szavazatainkkal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Galambos Dénes és Törő Gábor, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés T/14245. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Az előttünk fekvő törvényjavaslat lényegében egy korrekció, egy adókönyvtörvény lépés, amely abból fakad, hogy az április 1-jén hatályba lépő jövedéki adóváltozások feleslegesen kedvezőtlenül érintettek volna egy olyan területet, amely hazánkban számos beszállító vállalkozást érint.

Az új jövedéki szabályozás egy évek óta folyó jogalkotási munka eredménye, amely a várakozásnak megfelelően érdemi, tartalmi és szerkezeti változásokat tartalmaz. Most engedjék meg, hogy emlékeztetőül felidézzem az új jövedéki szabályozás néhány fontos elemét. A reform eredeti célja a gazdálkodók adminisztrációs terheinek csökkentése, valamint a területet szabályozó európai jogi normának való megfelelés volt, de a javaslatot időszertűvé tette a korszerűsítés, a jelenlegi szabályozás alkalmazása során tapasztalt bizonytalanságok, illetve a technikai fejlődés is. Megtalálhatók az új jogszabályban a területet érintő, az utóbbi időben hozott ítéletek konzekvenciái is. A javaslat próbálta a régi szabályozás kapcsán felmerült értelmezési kérdéseket, valamint az európai gyakorlati tapasztalatokat beépíteni a szabályozásba.

Azzal, hogy az új jövedéki szabályozás 2017. április 1-jén lép hatályba, lehetővé válik, hogy elegendő idő álljon az adóraktár-engedélyesek és a vámhatóság rendelkezésére az elektronikus adatszolgáltatáshoz szükséges fejlesztések és tesztelések elvégzéséhez. Ezen időpontig a hatályos jövedéki szabályok maradnak életben.

Mindazonáltal a hatályos jövedéki törvény módosításával a dohánygyártmányok vonatkozásában a gazdálkodók számára előnyös intézkedések már január 1-jétől megvalósulnak. Így a terveknek megfelelően a rugalmas ármeghatározás érdekében már január 1-jétől lekerül az ár a termékről, azzal, hogy az adórendszer megmarad, és a zárjegyre történő átállás az új jövedéki törvény április 1-jei hatálybalépésével valósul meg. A jövedéki termékekkel kapcsolatos valamennyi kommunikáció elektronikussá válik, így a papír alapon vezetett nyilvántartásokat, adatszolgáltatásokat jövő év január 1-jétől digitálisan kell vezetni és teljesíteni.

Az adóraktári engedélyeseknek napi, a jövedéki engedélyeseknek, illetve az üzemanyagtöltő állomásoknak havi adatszolgáltatási kötelezettsége lesz a NAV felé.

Az új szabályozás szerint jelentősen változnak a jövedéki engedélyezés szabályai, például átalakul az adóraktári rendszer, így a jövőben akár egyetlen adóraktári engedély keretében lehet bármilyen jövedéki terméket előállítani, tárolni, palackozni, kiszerezni.

Megszűnik a keretengedély intézményrendszere, azaz aki eddig ilyen engedély birtokában végezte az adómentes felhasználói tevékenységét, az a jövőben adóraktárként működhet tovább, vagy adóraktár-engedély hiányában adózottan tud jövedéki terméket beszerezni.

Végül pedig idézzük fel azt a rendelkezést, amely a jelen törvényjavaslatot is érinti. Az adóraktár üzemeltetésére más, egyes esetekben szigorúbb szabályok vonatkoznának az új jövedéki szabályozás szerint, amelyeknek jelenleg a keretengedélyes gazdálkodóknak kell megfelelniük. Ez a változás számos gazdálkodót érintett volna, a gyógyszeripartól egészen a bonbonmeggy-gyártókig, akik jelenleg a tevékenységükhöz adómentesen használnak fel jövedéki termékeket. A cél most az, hogy, ismétlem, az új szabályozással feleslegesen ne háruljon elviselhetetlen teher az olyan beszállító vállalkozásokra, amelyeknek az akár a működését is veszélyeztetné.

Kérem a törvénymódosító javaslat támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván felszólalni. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Törő Gábor képviselő úr is elmondta, a benyújtott törvényjavaslat elsődleges célja annak biztosítása, hogy az új jövedéki szabályozás keretei között a csokoládégyártáshoz történő lé nélküli alkoholosgyümölcs-felhasználás esetén a jelenlegi, tehát a hatályos szabályozáshoz hasonlóan továbbra is bármiféle jövedéki típusú engedély nélkül történhessen a csokoládégyártása.

A lé nélküli alkoholos gyümölcs felhasználásával kapcsolatos visszaélések kockázata alacsony, mert a csokoládégyártáskor nem keletkezik melléktermék-ként emberi fogyasztásra alkalmas alkoholos lé. A javaslat mind a lé nélküli alkoholos gyümölcsöt előállító gazdálkodók, mind a lé nélküli alkoholos gyümölcsöt felhasználó csokoládégyártók terheit csökkenti. Technikailag a javaslat meghatározza a lé nélküli alkoholos gyümölcs fogalmát, az előállításakor az adófizetési kötelezettség alóli mentesülést; a csokoládégyártáshoz történő felhasználásakor pedig adóraktári engedélykötelezettség alóli mentesülést mond ki.

A törvényjavaslat másodlagos célja azon dohánygyártmányokkal kapcsolatos jövedéki törvényi rendelkezések pontosítása, amelyek módosításával az új dohánytermék-kategóriák jogalkotói szándékkal megegyező adóztatása megvalósítható legyen.

A javaslat első lépésként ahhoz járul hozzá, hogy az új jövedéki törvény hatálybalépésével egyidejűleg

az érintett adózók számára egyértelműen és megnyugtatóan alkalmazandóak legyenek az új dohánytermék-kategóriákra vonatkozó jövedéki adózási szabályok.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslatban foglalt intézkedések a csokoládégyártók terheinek csökkentése, valamint az új jövedéki szabályozás megfelelő működése érdekében szükségesek. Ezért kérem, hogy képviselőtársaim támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Fidesz képviselőcsoportja álláspontját két vezérszónok kívánja ismertetni. Elsőként megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy is, mint a benyújtott T/14245. számú törvényjavaslat előterjesztője és a Gazdasági bizottságban a napirendre vételkori előadó, és úgy is, mint e tekintetben vezérszónok, azon helyes indokok alapján, amelyeket képviselőtársam, Törő Gábor, a törvényjavaslat másik előterjesztője az előzőekben kifejtett, támogatandónak tartjuk azt, hogy a csokoládégyártáshoz felhasznált alkoholos gyümölcsök kérdését rendezzük.

(10.50)

Ebben az esetben is fontos az, hogy a jövedéki adóról szóló törvény hatálybalépésének a napja, tehát 2017. április 1-je előtt történjen mindez. Igaz ez a dohánytermékekkel kapcsolatos 11. § előtti szakaszokra is, amelyek, mint ki fogom fejteni, alapvetően jogtechnikai és hatályba léptető rendelkezéseket tartalmaznak.

Az államtitkár úr és az előterjesztő által kifejteteket nem szeretném megismételni. Nyilvánvalóan fontos érdek fűződik ahhoz, hogy az a termékkör, amely eddig indokolatlanul volt jövedéki adóval sújtva vagy az alá értendőnek tekintendő, ez pedig a csokoládégyártáshoz használt gyümölcsök kérdése, oly módon is rendeződjön, hogy sem adóraktári, sem pedig jövedékiadó-fizetési kötelezettség alá ne essen. Azt hiszem, hogy ez fontos a gyümölcstermelők vonatkozásában, hiszen alapvetően az is cél, hogy Magyarországon azok a gyümölcsök, amelyek prémium kategóriába tartoznak és termőterületük az utóbbi időben jelentős mértékben csökkent - nem az utóbbi tíz évben, hanem a korábbi időszakot illető helytelen támogatási politikában keresendő -, ezért ezzel az eszközzel is, ha lehet, az adópolitika terén is kell segíteni az itteni termelőket, akik helybeni munka-

erőt, az idényidőszakokban pedig komoly idény-munkaslétszámot többszáz-as nagyságrendben foglalkoztatnak. Tehát a jogpolitikai és a szabályozáspolitikai célok itt egymással összefüggően kerülnek reflektorfénybe.

A dohánytermékekre vonatkozó szakaszok azért kerültek újra megnyitásra - amelyek a 3. §-tól a 11. §-ig terjednek a törvényjavaslatban -, mert új dohánytermék-kategóriák jelentek meg, amelyek jelenleg nincsenek jelen a magyar piacon, de megjelenésük, elterjedésük az elektronikus cigarettákéhoz hasonlóan rövidesen várható.

Nyilvánvaló, hogy ezek az új termékek, ezek az új kategóriák azok, amelyek szükségessé teszik, hogy a jövedéki adóztatásuk lehetőségét megteremtse a törvényjavaslat. Ezt a jogtechnikai hiátusunkat pótoljuk azzal tulajdonképpen, hogy a hatályba léptető rendelkezéseket pontosítjuk, hogy 2017. április 1-jére módosítjuk, és megjelöljük a hatálybalépést. Ezért is fontos az, hogy ez a törvényjavaslat abban a rendben kerüljön elfogadásra, ami lehetővé teszi a határidő tartását.

Az előttem szóló képviselőtársam és az államtitkár úr által kifejtetteket nem ismételve, az általam elmondottakra is tekintettel, és a KDNP részéről Hargitai János képviselőtársam kérését is tolmácsolva, a KDNP támogatását is élvezve javasoljuk, hogy a parlament tárgyalja meg a törvényjavaslatot, fogadja el, és lépjen hatályba 2017. április 1-jével. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja másik vezérszónokának, Törő Gábor képviselő úrnak, amennyiben kíván felszólalni.

TÖRŐ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Talán a jelenlegi jogszabályi környezet alapjáról beszélve azt látni kell, hogy három helyen is biztosít adómentességet a jogszabály. Ez a 68. § 1/b. pontja, a 13. § 3/A/ah-b. pontja, illetve még egy paragrafus, amelyet mindjárt meg fogok önöknek keresni: a 64. § 4/c. pontja. Ha ezt a három pillért kivesszük, akkor olyan versenyhátrányt szenvedhetnének el a hazai gyártók, amit sok országban nem alkalmaznak, például Franciaországban, Németországban, Olaszországban. Ezek a gyártók Szerbiából, Macedóniából, Bulgáriából szállítják haza az alkoholosmeggy-termékeket.

A magyar cégeknek a versenyben való hátránya akkora lenne, ami behozhatatlan versenyhátrányt jelentene, ezért is támogatom mindenképp a jogszabály módosítását, és kérem a parlamentet is, hogy ezt támogassa. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy tipikusan olyan törvényjavaslat, amelyet a Törvényalkotási bizottság szokott benyújtani, mielőtt a zárószavazásra sor kerülne, kisebb jogtechnikai pontosításokat, adott esetben egyes könnyítéseket is alkalmazva. Ez a jogszabály-módosítási tervezet egy tipikusan ilyen bizottsági ajánlásnak megfelelő, összegző módosító javaslatnak megfelelő törvényjavaslat. De hát nem az, hanem egy önálló indítvány. Nem akkor nyújtották be, amikor a jövedékiadó-törvényeket tavaly júniusban tárgyaltuk, hanem néhány hónap gondolkodási idő után. Úgy tűnik, hogy a Fidesznek soha nincs elég ideje arra, hogy jól megalkosszon egy törvényt, de mindig van ideje arra, hogy újra és újra módosítson egy törvényt.

Többször elmondtam már itt a tisztelt Ház falai között, most is kénytelen vagyok megismételni, mert a helyzet szinte semmit nem változott, miközben a Fidesz, illetve a kormány mindig előrehozza az adó-törvények és a költségvetési törvény tárgyalásának időpontját és már kora nyáron megtárgyaljuk ezeket a törvényjavaslatokat úgy, mond a kiszámíthatóság jegyében, ezeknek a törvényeknek, amelyeket a kiszámíthatóság jegyében elfogadunk, a szavatossági ideje mindig nagyon gyorsan lejár. Most is, még mielőtt hatályba lépne az eredetileg elfogadott törvényjavaslat, máris gyakorlatilag egy módosító indítványt nyújtanak be hozzá. Annak idején a Nemzetgazdasági Minisztérium a jövedéki adóról szóló törvény módosítását, amelyet tavaly júniusban fogadtunk el, mintegy évig csiszolhatta, mint egy gyémántot, de hát nem lett ez a törvény a maga egészében egy csiszolt gyémánt, és az időtávolsága is erősen kérdéses.

Ha már egyszer hozzányúlunk ehhez a jövedékiadó-törvényhez, akkor az ember azt gondolná, hogy korrigálják ennek a jövedékiadó-törvénynek az egyik legnagyobb igazságtalanságát, amely családok millióinak keseríti meg az életét Magyarországon. Emlékeztessünk rá, ez a jövedékiadó-törvény tartalmazza Európa egyik legfurcsább szabályát, amely lényegében azt mondja ki, hogy ha a világpiacon olcsóbbá válik az üzemanyag, akkor a magyar állam gyorsan megemeli annak jövedékiadó-tartamát, nehogy véletlenül a családok olcsóbban vásárolhassák az üzemanyagot a benzinkutaknál. Ez egy képtelen módosítás volt tavaly júniusban, egy képtelen szabályozás egy olyan időszakban, amikor egyébként, hál' istennek, a világpiacon már huzamosabb ideje alacsony a kőolaj hordónkénti ára. De ezt sajnos a hazai benzinkutakon nem lehet különösebben észrevenni, mert abban a pillanatban, hogy a világpiaci ár 50 dollár alá csökken, a magyar állam gondosan, az önök szavazatainak köszönhetően megemeli ennek az adótartalmát, így ez a termék nem lesz olcsóbb. Ha már egyszer benyújtanak egy törvénymódosítást, amely az eredeti jövedékiadó-törvényt annak hatály-

balépése előtt módosítja, akkor ennek igazán lett volna értelme, ez viszont sajnálatos módon hiányzik ebből a törvényjavaslatból.

Nem becsülöm le a konyakos meggy horderejét, tisztelt Ház, kedves képviselőtársaim, mert ez egy nagyon fontos termék, nagyon sokat segít az alapanyagokat előállító gazdáknak, hogy azt a minimális jövedéki adót enyhítsük, illetve eltöröljük, ami erre, gondolom, az alkoholtartalma miatt korábban ki volt vetve. Nem akarok ezen különösebben ironizálni, de hát a konyakos meggy jelentősége eltörpül az üzemanyagárak jelentőségéhez képest, érdemben sokkal nagyobb segítség lenne az országnak, ha az üzemanyagárak adószabályozásán változtatnának.

Tisztelt Ház! Sok szót nem érdemes vesztegetni erre az egy érdemi enyhítést egy termékcsoporthoz tartozó esetében és több jogtechnikai pontosítást tartalmazó törvényjavaslatra.

(11.00)

Ennek jelentőségét nem lebecsülve csalódottságunknak kell hangot adjunk. Sokkal nagyobb horderejű változtatást megérdemelne ez a jövedéki törvény, ha már egyszer a kiszámíthatóság jegyében, annak hatálybalépése előtt módosítja a tisztelt Ház. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Bangóné Borbély Ildikó tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem tisztem lebecsülni a konyakosmeggy-lobbit, hiszen magyar beszállítókról van szó, magyar beszállítók érdekeiről. Éppen ezért szeretném leszögezni, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot. Ugyanakkor elképédésemmek kell hangot adjak, hogy ez a módosítás megjelenhet előttünk, és akár estig tárgyalhatnánk róla, miközben a Fidesz-KDNP jogalkotási tempóját mindennél jobban mutatja, hogy április 1-jére, tehát az adóváltozásokat illető szakpolitikai munkálatok végére megint a totális összeomlást produkálták. Hiszen már most hatályba léptető rendelkezéseket kell pontosítaniuk.

Tehát az önök által megfogalmazott, többéves melónak az lett a vége, hogy már most toldozgatni, foldozgatni kell azt, amit önök elrontottak, elszúrtak. Azt látjuk, hogy tulajdonképpen az egész jogalkotási munkájukra ez jellemző. Gondoljunk a tegnapi napra, amikor a végrehajtási eljárásról szóló törvényt úgy módosítottuk, hogy frakciónként 10 perc hozzájárulási lehetőséggel. Számolja ki, államtitkár úr, hogy mekkora költségvetési vonzatú területet érintettünk! Emellett kérdezem államtitkár urat, hogy a

konyakos meggy és egyéb ideértendő cikkek tekintetében mekkora költségvetési vonzatra számíthatunk. Remélem, minél jobban sikerül a magyar beszállítóknak kedvezni, ez közös cél, és ezen nincs is vita.

De azt látjuk, hogy mondjuk, a végrehajtási eljáráshoz képest súlytalannak tekinthető törvényjavaslatokról a maga súlya szerint, bár az önök hibái mellett azért mégis tudunk érdemi vitákat folytatni, mindemellett pedig azt látjuk, hogy sokkal fajsúlyosabb területeken egész egyszerűen katasztrófa, amit önök művelnek. Tehát március 1-jével lejár egy kilakoltatási moratórium. Nem tudták önök ezt előre? Nem volt fogalmuk arról, hogy az önök által kiírt kilakoltatási moratórium meddig tart? Nem tudták előtte rászanni az időt arra, hogy a végrehajtás szabályait módosítsák? És még így is hibásan került benyújtásra a módosítás módosítása is. Hiszen tegnap sem sikerült egy hibátlan javaslatot megalkotniuk. Hozzáteszem, ennek a teljesebb módját és verzióját három éve a Jobbik frakciója benyújtotta, önök pedig még vitára sem találták alkalmasnak majdnem ugyanazt, amit tegnap sürgősséggel keresztülerőltettek a parlamenten.

A jövedéki előírások változása tekintetében, még egyszer mondom, hatályba léptető rendelkezések pontosítása esetén azért nagy vitákra nincs szükség. Mi ezt támogatni fogjuk. De azt azért meg kell jegyezni, hogy valóban, sokkal fajsúlyosabb területeken, mint amilyen, mondjuk, az üzemanyagok jövedékiadó-tartalma, Magyarország Kormánya me-renyletet követ el a magyar polgárok, a magyar fogyasztók ellen a tekintetben, hogy példa nélkül álló módon a világpiaci árak esetleges csökkenését nem engedi átgyűrűzni a fogyasztók, a vásárlók zsebébe.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ugye, már az alapvető élelmiszerek kozmetikai jellegű áfacsökkenése tekintetében is azt tapasztaltuk, hogy a kereskedők a csökkentésnek a felét vígan lenyúlhatták, 9 és 14 százalékos adatokkal rendelkezünk. Államtitkár úr és Magyarország Kormánya, miniszterei, kormányfője azóta sem tett semmit annak érdekében, hogy ez a kereskedők által lenyelt különbözet valamilyen úton-módon tovább vándoroljon a vásárlókhöz. Azt látjuk az üzemanyagok tekintetében is, hogy mindenféle, a világpiacról begyűrűző könnyítés egész egyszerűen megáll, nem gyűrűzhet tovább a fogyasztók felé.

Itt azt látjuk persze, kedvezni kell a beszállítóknak, de alapvetően a magyar beszállítóknak hogyan kedvezhetne ez a kormány? Kétféle módon: egyrészt, ha az úgynevezett stratégiai szerződésai tekintetében tisztességes magyar beszállítói és együttműködési hányadot írna elő, vagy legalább kérne ilyesmit, másrészt pedig kérné-követelné a bérfelzárkóztatás megkezdését. Hiszen teljes mértékben tarthatatlan az, hogy Magyarország és a nyugat-európai országok

közötti bérszakadék miatt egyrészt az elvándorlás brutális módon felpörgött, másrészt a magyar gazdaság képtelen a saját lábára állni ennyire olcsó bérszínvonal mellett.

Tehát ha valóban segíteni akarnak ezen a területen, és rászánják a parlamenti időt, a parlamenti vitát, akkor ne csak jövedéki adó tekintetében gondolkozzanak, ne csak pontosító rendelkezésekig terjedjen a bátorságuk, hanem álljanak ki az európai szinten is a bérunió, a magyar polgárok átlagos munkabéreinek felzárkóztatása tekintetében vagy legalább azt illetően, hogy induljon el ez a folyamat. Hiszen amíg ezt nem viszik keresztül, addig sikeres, önálló, szuverén nemzetgazdaságot nem lesznek képesek építeni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nem látom, hogy az LMP jelentkezne felszólalásra. Független képviselő nem fog most felszólalni. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. További képviselői felszólalásra jelentkeznek-e valaki? *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. Törő Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Soha nem gondoltam volna, hogy a jövedéki adó tárgyalásánál a kilakoltatásról fogunk beszélni. Meg tudom érteni sokszor miniszterhelyettes urat, hogy verejték van a homlokán, amikor ezt végig kell hallgatnia. *(Z. Kárpát Dániel többször közbeszól.)*

Választókerületemben van egy ilyen cég, amelyik alkoholos meggyel foglalkozik. Ennek árbevétele éves szinten 1 milliárd forint, annak a 90 százaléka exportból tevődik össze. Egyébként azt tudom mondani, hogy Magyarországon nagyon sok ilyen cég van, és a családi vállalkozások gerincét adják ezek a cégek. Ez mintegy 40-60 embert foglalkoztat egy évben állandóan, illetve idényben 120 embert. Meggyőződésem, hogy egy munkahely elvesztése is súlyos veszteség a társadalomnak, e törvénymódosítással tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy ez az egy se történjen meg.

Javasolom a törvénymódosítás támogatását és elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztőnek, Törő Gábor képviselő úrnak.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik... *(Jelzésre:)* - **ügyrendben** jelentkező. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! A kormány nevé-

ben az lenne a kérésem, hogy tárgyalási szünetet elrendelni szíveskedjen 11 óra 40 percre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr kérésére tárgyalási szünetet rendelék el 11 óra 40 percre. Köszönöm szépen.

*(Szünet: 11.07 - 11.40
Elnök: Lezsák Sándor
Jegyző: Ikotity István)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik az **egyes állami tulajdonban álló ingatlanoknak a Magyarországi Református Egyház részére történő tulajdonba adásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14241. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Ön é a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt a kormány nevében eljárva arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslat elfogadását, amire - mint ismeretes - azért van szükség, mert a nemzeti vagyon védelme érdekében olyan jogszabályokat hoztunk 2010 után, amelyek szerint a nemzeti tulajdonosi körből ingatlan kiadására csak kétharmados többséggel van lehetőség. Szeretnénk a mai nap folyamán és a következő időszakban megteremteni annak a politikai feltételeit, hogy a kétharmados támogatás az Országgyűlésben a törvény elfogadásához megszülethessen, ezért ha megengedik, akkor az előterjesztést részletesebben is indokolnám.

Elsőször is a helyről szeretnék beszélni. Az előterjesztés lényege arra vonatkozik, hogy Geszt község területén a magyar állam kizárólagos tulajdonában lévő ingatlanokat a magyar református egyház tulajdonába kívánunk adni. Ezen ingatlanok az ország tizenkettedik legelmaradottabb járásában és térségében fekszenek. Mint ismeretes, a trianoni békediktátum következtében az országnak ez a keleti széle a legelhanyagoltabb és a leghátrányosabb helyzetbe jutott. Korábban az ország közepe volt, és az ország közepéből az ország szélévé vált.

Ismeretesek képviselőtársaim előtt azok a Kelet-Békés megyére jellemző társadalmi viszonyok, amelyek szerint ez a térsége az országnak kiemelt támogatást érdemel, másrészt pedig az ország számára szellemi, gazdasági tartalékot jelent. Gazdasági tartalékot jelent azért, mert vélelmezhetően az ország déli megyéinek déli határain és keleti megyéinek keleti határain létezik még olyan munkaerő, amely a ma-

gyar foglalkoztatási viszonyokban jelen pillanatban segítséget jelenthet.

2014-ben - amiről beszélünk - a 22 ezer lakosú Sarkadi Járásban még 10 százalékos munkanélküliség tapasztalható. Tehát az országos átlagot messze meghaladó munkaerőpiaci foglalkoztatási tendenciákat tapasztalhatunk, jóval alacsonyabb egy főre eső jövedelemmel, fogyatkozó lakosságlétszámmal, egyre kisebb születendő gyereklétszámmal. Ezért a kormány különleges felelősségének tekinti, hogy Békés megyének segítsen. Ezért valósul meg Kecskemét és Békéscsaba összekötése egy négysávos autóút segítségével, ezért tervezzük Debrecen és Szeged összekötését egy négysávos autóút segítségével, és ezért próbáljuk Békéscsabát a „Modern városok” program keretében kiemelten támogatni, és a kelet-békési térséget is. Tehát az országnak érdeke az, hogy Békés megyében településeket, településközösségeket fejlesszünk.

Az elmúlt időszakban együttműködtünk Geszt község önkormányzatával és polgármesterével, a korábban önkormányzati tulajdonban lévő ingatlant állami tulajdonba vásároltuk meg, és arról tudok számot adni, hogy a település elérhetősége érdekében 3,9 milliárd forintért újítottuk fel a Nagygyanté és Geszt közötti utat, ami 12 kilométer új minőségű aszfalt. Felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy érdekes kaland, érdekes társadalomkép, szociológiai vizsgálat, ha valaki Kelet-Békésbe megy, és az országhatár mellett végigmegy, olyan infrastrukturális állapotokat tapasztal, amelyek már az országra alig jellemzőek máshol.

Másrészről pedig támogattuk a települést azzal is, hogy a Tisza-kastély épületéből kiköltöztetvén az iskolát, egy új iskolaépület és tornacsarnok épül mintegy egymilliárd forintért. Ennek az átadására 2017 őszén kerül sor. Az önkormányzat saját bevételéből - ami részben tőlünk származik - óvodát és közkonyhát épít, ami 2017. május 31-ére lesz kész, és emellett még támogattuk egyéb közművelődési tevékenységeiben is a települési önkormányzatot, valamint arra törekszünk Románia kormányával, hogy Cséffa és Geszt között határátkelőhely nyílhat, tekintettel arra, hogy ennek a térségnek a társadalmi elmaradottsága elválaszthatatlan a földrajzi helyétől, a mesterségesen felállított országhatártól. Magyarul: itt az elszakított nagyszalontai részekkel való természetes fizikai kapcsolat, ami csak néhány kilométert jelent, szinte több száz kilométeres távolságnak tűnik, hiszen a magyar-román határ évtizedeken keresztül átjárhatatlan volt, illetve, ha valaki Geszt község területén elhalad a főútvonalon, és megindul az ország keleti határa felé, akkor egy idő után a köves útnak is vége van, és földúton kellene mennie. Tehát lényegében egy feltáratlan, megközelíthetetlen, újjáépítésre és támogatásra szoruló közösség az, amellyel a törvénnyel segítséget kaphat.

Ezek a materiális, infrastrukturális, bürokrata érvek azonban messze nem lennének elegendőek ahhoz,

hogy az előterjesztéssel a parlament elé jöjjünk, mert elvi oka is van annak, hogy a törvényjavaslatot itt előterjesztem. Az elvi ok azzal van összefüggésben, hogy az elmúlt évtizedekben, '98 óta a polgári kormány több lépést is tett annak érdekében, hogy Tisza Kálmán és Tisza István emlékéit - akiknek szülőhelyéről és szülőépületéről beszélünk - méltóképpen megörökítse. Első lépésként támogatta a kormány a kripta rendbehozatalát, hiszen a most református egyházi tulajdonba adandó ingatlantól nyugatra fekszik az a kripta, ahol több mint 30 családtag, köztük két volt magyar miniszterelnök, Tisza Kálmán és Tisza István nyugszik, és ezenkívül az állam finanszírozta ennek a temetőnek a részbeni rendbehozatalát és a kripta megközelíthetőségét. Ez volt az első lépés, erkölcsi és morális kötelességképpen.

De szeretném elvi okát is adni annak, hogy miért tartjuk különösképpen fontosnak ennek a helynek az újjáépítését. Nyilvánvaló, hogy a hely szelleme indokolja ezt első helyen, mégpedig a hely és a létezés formája nem választható el attól a két személytől, akiről az előbb beszéltem. Tisza Kálmán és Tisza István magát alföldinek vallotta, így a kormány terve lehetőséget biztosít több dologra. A kormány terve abban áll, hogy a teljes épületet felújítja - erről egy kormányhatározat már rendelkezett -, és két célt próbál egyszerre megvalósítani. Először is, emléket kíván állítani a két volt miniszterelnöknek, Tisza Kálmánnak és Tisza Istvánnak, másrészről pedig emléket kíván állítani és lehetőséget kíván felkínálni a tiszántúli magyar protestantizmusnak.

Talán figyelemre méltó dolog - és képviselőtársaim megengedik nekem ezt a kitérőt -, de a tiszántúli protestantizmus nemcsak a XIX. században nyert különleges jelentőséget - református lelkész jelenlétében talán nem vehetem magamnak a bátorságot, hogy ilyet mondjak -, de a XIX. század magyar protestantizmusának különbségeire való figyelmeztetésképpen önmagában megérné egy emlékhely létrehozása. De abban mindenki egyetért, hogy szellemtörténeti szempontokat figyelembe véve az Alföldnek ez egy olyan pontja és olyan helye, ahol sokkal a protestantizmus közép-európai megjelenése után a török megszállás ellenére a kálvinizmus felütötte a fejét. Tehát nagyon korán, a kálvinizmus első éveiben megjelenik már itt a protestantizmus, és oka van annak, hogy emléket állítsunk, illetve, hogy a református egyházzal együttműködjünk.

A kormány elsődleges terve, még egyszer mondom, Tisza Kálmán és Tisza István emlékének a megőrzése, másrészről pedig a protestantizmus számára is központot, szellemi műhelyt szeretnénk létesíteni két világ határán: a nyugati magyar világ határán és a keleti magyar világ határán szeretnénk erre lehetőséget biztosítani, bízva abban, hogy az erdélyi magyar református egyházak is igénybe veszik ezt a szellemi műhelyt és ezt a központot. Tehát egyrészt emlékhely, másrészről oktatási központ, sőt találkozási pontja lehet a magyar reformátusságnak.

Abban a reményben adjuk a magyar református egyház tulajdonába ezt az ingatlant, hogy a felújítás után a református egyház kész lesz ezt hasznosítani. Mi azt vállaljuk, hogy 2,5 milliárd forintból az épületet teljes egészében helyrehozzuk, ott egy Tisza-emlékhelyet létesítünk, és emellett egy oktatási központot hozunk létre. Majd ezt, 2024-ig évi 160 millió forinttal támogatva az éves működését, átadjuk a református egyházaknak, a magyar református egyháznak abból a célból, hogy az egyházkerületek ezt használni legyenek képesek.

(11.50)

A motivációra önmagában elegendő lenne a magyar protestantizmusban az Alföld betöltött szerepe és helye, de nyilvánvalóan politikai kontextustól nem is áll szándékunkban ezt függetleníteni.

Ajánlom a tisztelt Országgyűlés figyelmébe, hogy az 1875 és 1890 közötti időszakban, a magyar parlamentarizmus virágkorában és talán legtermékenyebb időszakában születtek meg a törvényhozásban azok a törvényjavaslatok, majd elfogadott törvények, amelyek megalapozták azt a GDP-növekedést és azt a gazdasági felzárkózást, amely 1890 és 1914 között Magyarországon bekövetkezett. Nyugodtan mondhatjuk, hogy Andrásynak méltó emléket állítva és Deák Ferencre gondolva a magyar kormányzatok folyamatosan megadják a tiszteletet azoknak, akik a kiegyezést létrehozva megteremtették a gazdasági fellendülés lehetőségét. Ideje azoknak is megadni a tiszteletet, annak a parlamenti többségnek, azoknak a parlamenti képviselőknek, ellenzéknek és többségnek egyaránt és azoknak a kormányzati tisztviselőknek is, akik 1875, a Szabadelvű Párt megszületése és 1890, Tisza Kálmán miniszterelnökségről való lemondása között számos olyan törvénnyel teremtették meg a magyar igazságszolgáltatás, a magyar közigazgatás, a magyar gazdaság, gazdaság szervezés, irányítás, kereskedelempolitika föltételeit, amelyek az akkori Nyugat-Európa legmodernebb, leghaladóbb szellemű és a nemzeti érdeket leginkább szolgáló törvényei voltak.

A magyar parlament erre az időszakra méltán lehet büszke. Méltán lehet büszke azért, mert ezek a törvények legkevésbé sem maradtak el Nyugat-Európa hasonló törvényeitől, sőt minőségében azokat a törvényeket meghaladták. Mondom ezt azért, hiszen ha valaki előveszi a történelem időtábláját, akkor láthatja, hogy az egységes Németország ekkor születik; ha kitekintést alkalmaz, akkor láthatja, hogy ami Magyarországon történik ebben a két évtizedben, szűk két évtizedben, az alkalmat teremt arra, hogy Magyarország Európa meghatározó hatalma lehessen Ausztriával együtt. Én tudom, hogy a kiegyezés körül rendszeresen viták vannak a '48-asok és a kiegyezéspártiak között, de én azt gondolom, a kiegyezésben nem az osztrákokkal kötött szövetségre

lehetünk büszkék, hanem a saját magunk teljesítményére.

A magyar nemzeti nagyságot, hogy mi nagy teljesítményekre is képesek és képesek vagyunk, nemcsak a forradalmak idején, hanem a hétköznapi munkában is, azt Tisza Kálmán kormányzása bizonyítja a legjobban. Azt gondolom, hogy az a fajta praktikus, pragmatikus, racionális országszervező munka, amelynek jelmondata a Tisza Kálmán teremben itt, a Parlamentben is fellelhető Tisza Kálmán portréja alatt - porszemről porszemre, tégláról téglára kell az államot és az országot felépíteni -, ez a fajta pragmatizmus, ez a fajta racionalitás, ez a fajta szellemi megközelítés mindenféleképpen emlékkállítást érdemel. Hogy ez a haza urbanizációs értelemben, országlejlesztés szempontjából is hazává válhatott, az döntően ezeknek a kormányoknak köszönhető. Én figyelmeztetném az Országgyűlést például arra, hogy az 1870-es évek elején Magyarország lényegében államcsődben volt. A később megbukott Lónyay Menyhértnek köszönhető, hogy valamilyen konszolidáció elindult, de igazából csak az 1880-as évek elejére tudjuk a pénzügyi válságokat és a költségvetési deficitet kiheverni, illetve leküzdeni, csak az 1880-as évekre tudjuk megteremtteni az ország fejlesztésének gazdasági lehetőségeit.

(Móring József Attila elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Ha megnézzük azt, hogy az akkori többség képes volt olyan jogalkotási munkát végezni, amely a gazdaság motorja volt, akkor úgy gondolom, ez egy mindenféleképpen hasznos időszak.

Másrészről ne feledjük el, hogy ennek a korszaknak is megvannak a maga nagy kérdései. Ritkán rakjuk egymás mellé az eseményeket és a szereplőket, de Tisza Kálmán miniszterelnöksége alatt mégis Andrassy Gyula vezeti a Monarchiát, ő a külügyminisztere a Monarchiának, és ez az időszak, amikor Közép-Európának, Európának és Magyarországnak a pánszlávizmus mellett az orosz expanzióval kell szembesülnie. Két olyan politikusról beszélünk Tisza Kálmán és idősebb Andrassy Gyula esetében, akik a politikai credójuknak tekintették, hogy Közép-Európát, a közép-európai térséget, így Magyarországot is az orosz expanziótól megóvják. Ha valaki lemegy az Andrassy-szoborhoz, az Andrassy-szobron két oldalsó ábrázolás van: az egyik a koronázás 1867-ből, és a berlini kongresszus a másik 1878 idejéből. A berlini kongresszus, amely magyar siker, osztrák-magyar siker, az Osztrák-Magyar Monarchia világhatalmi és európai sikere is, pontosan arról szól, hogy hogyan lehet feltartóztatni az oroszokat, miközben ebben a vitában egyébként már az 1870-es és '80-as években is Tisza Kálmán maga is katonai föllépés szükségét húzza alá. Tehát nemcsak nemzeti szempontból érdemel figyelmet a korszak és a korszak vezetője, a nagyon erőskezű és nagyon határozott,

képviselőtársai által generálisnak titulált vagy csúfolt egyszemélyi vezetője, Tisza Kálmán, hanem világpolitikai vagy európai politikai összefüggésekben is figyelemre méltó korszaknak lehetünk a tanúi.

Nem kevésbé jelentős a másik személyiség, Tisza István, aki miatt az emlékhely létesítésére mindenféleképpen szükséglet kell kerítenünk, és nagy történelmi adósságunkat törlesztjük ezzel. Tekintettel arra, hogy a protestantizmussal kezdtem a mondanóm elvi részét, engedje meg, elnök úr, hogy itt egy kitérőt tegyek. A két miniszterelnök munkásságában - meggyőződésem és nézetem szerint - a protestantizmusnak döntő szerepe van, ezért a magyar kormányzat és a magyar parlament számára ez egy soha vissza nem térő lehetőség, hogy egy emlékhelyet Geszten, egy elhagyatott, magára hagyott településen, az ország keleti felén a magyar nemzet újraegyesítésének jegyében is létrehozzon. Arra gondolok, hogy a magyar szabadságtörekvések, a magyar függetlenségi törekvések, a magyar nemzeti megerősödés törekvései elválaszthatatlanok a XVIII. század protestáns egyházi függetlenségéért vívott csatáiban, vagy ha arra gondolok, hogy Tisza Kálmán a politikai karrierjét annak a pátnesnek köszönheti, amely a reformátusokat, a protestánsokat szabad vallásgyakorlásukban korlátozta, akkor ez mindenféleképpen idecítálható és idézhető is. Ha arra gondolok, hogy Kornis Gyula, akit többen ebben a teremben ismernek, és munkáit, Az államférfi című munkáját forgatják, Kornis Gyula Tisza István minden lépését protestantizmusából, reformátusságából vezeti le, elvi elkötelezettségét innen vezeti le, a hely szelleme még inkább érzékelhető.

Ennek a korszaknak is megvan a maga nagy kihívása. Tisza Kálmán ebben a teremben egy véderővitába, egy két évig tartó véderővitába bukik bele, aminek a kérdése az önálló magyar hadsereg, illetve az osztrák-magyar közös hadseregen belül a magyar katonai pozíciók megerősítése. Két apró szimbolikus ügy vezet utcai tüntetésekhez és lényegében a politikai elgyengüléshez, ami a lemondásban, majd a Kossuth állampolgársága körüli vitában manifesztálódik, de tulajdonképpen már korábban a véderővitában politikai bukásról adott tanúságot a helyzet.

A korszak nagy kérdése, hogy Magyarország önmaga megvédésére képes-e. Az 1900-as évek elején ebben a Házban már nem a gazdasági fejlődés, nem a költségvetési vita, nem az ország urbanizációja, fejlesztése volt a fő kérdés, hanem döntő mértékben az, hogy hogyan tudják az akkori megválasztott parlamenti képviselők ezt az országot megvédeni, hogyan tudják katonailag a közelgő háborúra felkészíteni, és ebben milyen pozíciót kell Magyarországnak felvállalnia. Ha valaki fellapozza ezeket az Országgyűlési Naplókat, egészen megdöbbentő, hogy milyen nemzeti széthúzásról tesz tanúbizonyságot az akkori parlament. 1903 és 1905 között, vagy 1912-ben, mint ahogy az a golyónyom az elnöki pulpituson tanúskodik róla, a szembenállás lényegében majd-

nem kizárta annak a lehetőségét, hogy Magyarország a háborúban erővel és lehetőséggel, a győzelem lehetőségével vegyen részt. Tisza István egész munkássága arról szól, arról az eleve elrendeltetésről vagy eleve elvégzésről való elméletéről, hogy Magyarországnak megvan a sorsa, megvan a maga küldetése, és ennek megvannak a maga korlátai; egy közép-európai háború, ami a közép-európai magyar befolyást veszélyezteti, az tulajdonképpen Magyarország létét kockáztatja. Trianonban ez igazolást nyer, ennek a két világháború közötti irodalmát ide lehet citálni.

Amiért most mégis ezt itt szóba hozom, az figyelmeztető jel a jövőre nézve. Biztos vagyok abban, hogy a következő 5-10 év egyik fő kérdése, hogy Magyarországnak és a magyaroknak milyen szerepe, helye, ereje van Közép-Európában. Nem hiszem, hogy ezt a széthúzással és a vitákkal lehetne megválaszolni. Biztos vagyok abban, hogy az európai politikai erőterben fontos egy ország ereje, gazdasági ereje, szellemi ereje és adott esetben védelmi képessége is. Arra gondolok, hogy ma Szlovákiában fegyvereket vásárolnak, Szerbiában fegyvereket vásárolnak, Romániában fegyvereket vásárolnak, Horvátországban fegyvereket vásárolnak. A magyar hadsereg képességeit pedig most itt nem tudnám érdemben citálni. Tehát csak a korszak hasonló vitáira hívnám fel a figyelmet, és hogy a nemzeti széthúzás ebben milyen következményekkel járt.

Szeretném képviselőtársaimat illő tisztelettel figyelmeztetni arra, hogy az emlékállítás kötelessége tehát a politikai kockázatokból és a politikai nehézségekből is adódik, és adódik abból is, hogy mégiscsak az első világháború százéves centenáriumban vagyunk, és az első világháborús miniszterelnökre is emlékezünk, aki 1914-ben képes volt - annak ellenére, hogy a politikai történetírás szerint komoly gyűlölet vette körül, mint ahogy az előbbi példa is bizonyítja - arra rávenni a politikai ellenzékét, hogy a háború idejére függessze fel az aktív politikai tevékenységét, és támogassa a háborúban az országot, illetve az ország vezetését.

(12.00)

Erről sikerült meggyőznie a függetlenségieket, és sikerült meggyőznie a '48-asokat, és 1914 és 1916 közepe között egy politikai konszenzust sikerült teremtenie. Tehát Tisza Istvánban a háborús miniszterelnököt, az ország vezetőjét is tisztelhetjük, ugyanakkor ebben a teremben alá kell húznunk azt, hogy képes volt politikai konszenzust is teremteni, amikor erre szükség volt.

Sokan fölvetik, hogy 1918-ban hogyan alakult az ország sorsa. Ebben a teremben több vita folyt erről. A jobboldalon konszenzus van Károlyi Mihály felelősségét és szerepét illetően, ezt most nem is citálnám, de azt mindenféleképpen figyelmükbe ajánla-

nám, hogy megválaszolatlan az a kérdés, hogy ha Tisza István életben marad, akkor a személyiségének milyen szerepe és lehetősége lett volna a magyar történelemben. Ez azt az elméletet erősíti, hogy a személyiség szerepe mégiscsak fontos a történelmi kontextusban. Én egészen biztos vagyok abban, hogy ha őt nem ölik meg, akkor 1919-ben, majd 1920-ban másképp alakul az ország sora. Merem ezt állítani azért, mert minden dokumentum egybehangzóan igazolja azt, hogy a XX. század első évtizedeiben vagy a két világháború között nem létezett olyan magyar politikus, akinek a tekintélye hozzá mérhető lett volna a nemzetközi porondon.

Annak ellenére, hogy egy vesztesre álló hatalom vezetője - aki effektíve vezeti egyébként, az osztrákok szerint ő vezette az Osztrák-Magyar Monarchiát 1914 és 1917 között -, mégiscsak azt mondhatjuk, hogy a legnagyobb nemzetközi tekintéllyel, a legnagyobb érdekérvényesítő képességgel, a legnagyobb erővel és a legnagyobb tekintéllyel bíró politikus még akkor is, ha 1918 októberében valószínűleg a magyar közvéleményben teljes volt a konszenzus, hogy a háborúba való belépés hiba volt, és a háborút részben ő miatta vesztettük el, vagy ő vezette az országot háborúba, ami a két világháború között igazolást nyert, hogy nem így van, hiszen 1914. július 1-jén ő maga írásban tiltakozott a Szerbiával való háborúba belépéssel szemben.

Én azt gondolom, a képviselőtársaim idejét nem rabolom, idegeit nem borzoló tovább, de a magyar kormányban sokan dolgozunk és a magyar parlamenti többségben sokan vagyunk, akik úgy gondolják, hogy Tisza Kálmánnak is kötelességünk emléket állítani, Tisza Istvánnak is felelősségünk emléket állítani, és felelősségünk lehetőséget biztosítani a magyar reformátusság számára is, hogy a magyar református egyház két főgondnokát tisztelje, megbecsülje, emlékét megőrizze, ugyanakkor a magyar protestantizmusnak az 1700-as, 1800-as, 1900-as és reményeink szerint a következő évszázadokban betöltött szerepére is figyelmeztessünk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lázár miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára vannak olyanok, akik számára az előttünk fekvő T/14241. számú törvényjavaslat csupán egy ingatlan tulajdonba adásáról szól, számomra, számunkra azonban, úgy gondolom, ez mégis több, mint egy egyszerű jogi aktus.

A 2010-es kormányváltás után a képviselőtársaimmal többször beszéltünk az Országgyűlés falai

között az állam és az egyházak viszonyáról. Vannak országok, ahol az állam és az egyházak szinte semmilyen módon nem kapcsolódnak egymáshoz, és ebben a körben szokták emlegetni Amerikát vagy Franciaországot. Aztán van olyan eset, amikor államegyházról beszélhetünk, és erre nagyon jó példa a Dán Népegység. A radikális elválasztás modellje és az államegyház modellje mellett a szakirodalom az úgynevezett kapcsolódó modellt tartja még számon. Bár ez a modell az elválasztás modelljéhez hasonlóan vallja az állam és az egyház különválasztását, azonban a hangsúlyt mégis a kettő együttműködésére helyezi, vagyis a semleges közömbösség helyett a pozitív semlegességre összpontosítva úgy, hogy közben tagadja az államegyháziság eszméjét.

Számomra, illetve számunkra az Alaptörvény születésének a pillanatában sem volt kérdés, hogy történelmi kötelességünk egyrészt a vallásszabadság biztosítása, másrészt pedig a vallásszabadság biztosítása mellett történelmi kötelességünk az egyházakkal történő együttműködés lehetőségének a rögzítése, amely meggyőződésem szerint nagyon nagy eredményt tud elérni éppen a közös munkálkodás által a magyar nemzet és a magyar nép felemelkedésében.

Az elvi megfontolásokból következően a hatályos Alaptörvény VII. cikke rögzíti, idézem: „Az állam és a vallási közösségek különváltan működnek. A vallási közösségek önállóak. Az állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Az együttműködési formának legerősebb megnyilvánulása az egyház által végzett állami feladatok, így különösen oktatási, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, kulturális feladatok egyházi ellátása.

Az egyes állami tulajdonban álló ingatlanoknak a Magyarországi Református Egyház részére történő tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat éppen ezen szempontrendszer szerint bővíti az állami vagyronról szóló törvény módosításával az állami vagyron tulajdonjogának ingyenes átruházhatósága lehetőségének a körét. Úgy gondolom, hogy az előterjesztésben szereplő geszti Tisza-kastély, amely több kisebb és nagyobb bővítésnek köszönhetően ma is a XVIII. század második felében épült vidéki, nemesi, ugyanakkor puritán ízlésnek megfelelő, egyszerű kúria hangulatát idézi, a felújítás után tökéletes helyszín lehet a Magyarországi Református Egyház számára, ahogyan a törvényjavaslat szövegében is szerepel, szintén idézem: oktatási és továbbképzési központ céljára, kulturális és hitéleti feladatainak elősegítése érdekében.

Ahogyan az előterjesztői hozzászólásban is többször elhangzott, az állam és a református egyház együttműködésének erre a formájára, úgy gondolom, keresve sem található alkalmasabb időpontot, hiszen mint tudjuk, 2017 a reformáció emlékéve, egy 500 éves évforduló, amit hála istennek, a kormány kiemelt eseményként tart számon, és nagyon sok

program kapcsolódik hozzá. Bízom abban, hogy a kistélepülések gyülekezetei is nagyban ki fogják venni részüket ezekből a programokból.

*(Móring József Attilát a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

A református egyház és a Tisza-család elválaszthatatlansága - ahogyan szintén hallhattuk - vitathatatlan. A református Tisza István, aki élő hittel élte meg mindazt, amit Magyarország, a magyar nép számára a protestantizmus mindig is jelentett, a reformáció emléknapiján halt meg. 1918 októberében sem futott el a sors elől, hanem akár csak Luther Wormsban, ott állt, mint aki nem tehet másként. Református gondnoki székfoglalójában ezt vallotta: „Keresztyén, ki megalázva magát Istene előtt, de erős szövegségben él Istennel s kit Isten irgalmába vetett bizodalma e világ hiúságai, kételyei, kísértései és megpróbáltatásai fölé emel. Keresztyén, ki tisztában van az élet nagy problémáival és Isten akaratában megnyugodva tölti be rendeltetését, küzdi meg az élet harcát, s fogadja, mit reá mért a sors.”

(12.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A Tisza-kastély sorsát is a közelmúltig, mondhatjuk idézőjelben, a „vörös pusztítás” pecsételte meg, hiszen 1944 szeptemberében kifosztották, szétverték, és a könyvtárát máglyán égették el. Bízom benne, hogy a nemzeti kastélyprogram keretében megvalósított fejlesztés lezárását követően a geszti Tisza-kastély eredeti szépségének megfelelő külsőt kaphat, és a belsejébe pedig újra a református szellemiség költözhet. Ehhez azonban, mint ahogy miniszter úr is kezdte a mondandóját, az ellenzék szavazatára is szükség van, hiszen kétharmados törvényről beszélünk, és éppen ezért tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Határozatban vizsgálta felül 2016 decemberében a kormány a nemzeti kastélyprogramot és a nemzeti várprogramot. A következő években 40 helyszínt fejlesztenek, a célra 40,4 milliárd forint európai uniós forrást biztosítanak. A felülvizsgált nemzeti kastélyprogram keretében kiemelt helyszínként fejlesztik a fertődi Esterházy-kastélyegyüttest, a nagyecsenki Széchenyi-kastélyegyüttest, a keszthelyi Fesztetics-kastélyegyüttest és parkot, a gödöllői királyi kastélyt,

valamint a geszti Tisza-kastélyt. A nemzeti várprogram kiemelt helyszíne az esztergomi vár, a visegrádi fellegvár, alsóvár, Salamon-torony és a királyi palota, a gyulai vár és szigeterőd, az egri vár, a soproni várfal és az ahhoz kapcsolódó múzeumnegyed, illetve a diósgyőri vár. A nemzeti kastélyprogramon belül további 15, a nemzeti várprogramban pedig még 13 fejlesztési helyszínt tartalmaz a felülvizsgált projekt.

A turisztikai célú, uniós forrásból elszámolható fejlesztések megvalósításához szükséges 40 416 800 000 forintot a nemzetgazdasági miniszternek a nemzeti fejlesztési miniszter bevonásával a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program keretének terhére kell biztosítania. A kiemelt helyszínek kivételével a nemzeti kastélyprogramra 2017-ben 3 538 679 870 forint forrást különítettek el a költségvetési törvény Miniszterelnökség fejezetében. A műemlékek hiteles berendezéséhez szükséges műtárgyak megvásárlásához a nemzetgazdasági miniszternek jövőre egyszeri jelleggel, 2018-tól pedig tartós, az előző évi összegben beépülő módon, évi 200 millió forintot kell rendelkezésre bocsátania a büdzsében.

A geszti önkormányzat évekkel ezelőtt eladta a Tisza-kastélyt az államnak, amely cserébe vállalta, hogy az abban működő Arany János Általános Iskola számára új épületet emel egy tornateremmel kiegészítve. Erről kormánydöntés is született 2015-ben. A beruházás várható költségét még a 2015-ös adatok alapján 544 millió forintra taksálták. Most miniszter úr beszámolójában hallottuk, hogy ez az 500 millió forint már egymilliárd forint, amiből iskolát, óvodát és közkonyhát fognak építeni ezen a településen, és 2,5 milliárd forintért fogják a kastélyt felújítani.

Én azt gondolom, hogy nagyon szép, hogy egy 900 fős békési, alföldi településen ekkora beruházás valósulhat meg, új iskolát kaphatnak a gyerekek, új óvodát és új konyhát. De felhívnam miniszter úrnak a figyelmét - mert elmondta a bevezetőjében, felszólalásában -, hogy Békés megyében, ha valaki ezen a területen autózik vagy arra látogat, olyan úthálózat-tal találkozhat, ami nem sok van már Magyarországon. Akkor én meghívnam miniszter urat a saját körzetembe, én mutatok önnek még jó párat Hajdú-Bihar megyében - és nem ilyen kicsi településen, hanem Kabán élek -: a Püspökladányt Nádudvarral összekötő útvonal vagy a Nádudvar-Hajdúszoboszló útvonal, vagy mehetnek kisebb településekre, a Bihar-tordát Sáppal összekötő utat is sorolhatnám, és még a bihari részben is nagyon sokat. Én nagyon szeretném, mivelhogy nagyon fontosak az én számomra is a vidéki települések és ezek a kistélepülések, hogy fennmaradhassanak Magyarországon, és ne azok közé a települések közé sorolhassuk, akik, igaz, hogy milliárdos beruházások valósultak meg, de el fognak tűnni a térképről, mert a lakosság nem tud miből megélni.

Néhány kérdést szeretnék feltenni miniszter úrnak. Nagyon fontos, hogy ezek a beruházások meg-

valósuljanak, viszont helyiek fogják-e, helyi vállalkozók fogják-e a kastélyt felújítani, vagy tudjuk, hogy Magyarországon ma kik kapnak milliárdos megbízásokat, és helyi vállalkozók, Békés megyei vállalkozók fogják-e az iskolát, óvodát és konyhát felépíteni?

Amiért tudjuk támogatni ezt a kezdeményezést, az talán az egyik legfontosabb, hogy nem Orbán Viktor és családja kezébe fog ez a kastély kerülni. Ez már egy előrelépés a kormány részéről, ha a református egyháznak fogja a tulajdonjogot átadni. És szeretném kérni miniszter urat, és lehet, hogy fogok majd, lehet, hogy nem ehhez a törvényhez, de a költségvetésben javaslatot tenni, mert nemsoká fogjuk azt is tárgyalni, mert nekem nagyon fontos lenne, ha a reformációról beszélünk, ha végre a kabai református templom is megújulhatna, és arra is biztosítana a kormány forrásokat. *(Bodó Sándor közbeszól.)* Sokkal kevesebb összegből meg lehetne ezt oldani. Igaz, hogy nincsen Kabán kastély, nem voltak nemes uraink, reméljük, hogy nem is lesznek a következő időszakban sem, de nagyon fontos lenne a kabai emberek számára, hogy mondjuk, a református templom megújulhasson. Nagyon fontos lenne a kabai gyerekek számára, hogy megújuljon az állami fenntartású iskolájuk. Kérem miniszter urat, hogy figyeljenek oda az állami iskolákra is. Mi is szeretnénk, ha az általános iskolánk végre megújulhatna. Nagyon kevés iskola van már a térségünkben, amit nem újítottak fel. Én kérem miniszter urat, hogy Bodó Sándor fideszes képviselő úrral karöltve figyeljenek oda a mi térségünkre is, az úthálózatra, mert mi is egy elmaradott keleti vidéken élünk, Hajdú-Bihar megyében, és nekünk is nagyon fontos lenne, hogy ezek a térségek fejlődjenek.

Miniszter úr, nagyon fontos egy 900 fős település számára, hogy ezek az épületek megújuljanak, hogy új iskola épüljön, viszont egy település életében az egyik legfontosabb, hogy munkahelyek jöjjenek létre. Csak akkor tud megmaradni egy település, ha jövőképet tud kínálni az ott élő fiataloknak és az ott élő, megszülető gyermekeknek.

Azt gondolom, hogy az egyik legfontosabb lépés utána, hogy ne csak az úthálózat, ne csak a műemlékek újuljanak meg, hanem tényszerű munkahelyek, meglévő munkahelyek fejlődjenek, és új munkahelyek jöjjenek létre. Miniszter úr mekkora esélyt lát arra, hogy ezen a településen ez megvalósulhat a következő időszakban?

Azt gondolom, az egyik legfontosabb dolog az, hogy ezek az iskolák megépüljenek. Én örömmel fogadtam miniszter úrtól, hogy azt mondta, hogy óvoda, iskola és konyha is fog épülni ezen a településen, és nagyon kérem a kormánytól, hogy a többi elmaradott vidéken is ennyire figyeljenek oda, hogy ezek az intézmények felépülhessenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Szászfalvi László képviselő

úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A KDNP országgyűlési képviselőcsoportja mindig kiemelten támogatta a nemzeti kulturális értékeinket és azok megmentését, illetve a nemzet kulturális vérkeringésébe való újbóli bekapcsolását. Az előttünk fekvő törvényjavaslatban szereplő geszti Tisza-kastély egy olyan nemzeti kulturális értékünk, amelynek megmentése és a közjó szolgálatába való állítása erkölcsi kötelességünk. Ezért a KDNP frakciója örömmel üdvözli, és támogatja a kormány előterjesztését.

(12.20)

Tisztelt Ház! A református Tisza-család évszázadokon át meghatározó szerepet töltött be a magyar közéletben, politikai vezetőként, állami tisztviselőként vagy egyéb más területeken szolgálták a magyar nemzet ügyét. Nyilvánvalóan nem egy rövid vezérszónoklat keretében lehetséges ezt a szerteágazó közéleti tevékenységet elemezni, de annyit összegzésként meg kell állapítanunk, hogy kevés olyan család volt a magyar történelemben, amelynek tagjai olyan aktív és elkötelezett szerepet töltöttek be a magyar politika világában, a magyar nemzeti politika világában, mint a Tisza-család.

A geszti kastély nem pusztán a család ősi fészke tehát, hanem nemzeti örökségünk szimbolikus értéke is. Azt üzeni számunkra, hogy meg kell becsülnünk a történelmünk zivatariban megmaradt értékeinket, hogy óriási feladatunk a még meglévő nemzeti örökségünk, épületeink, vidéki kastélyaink megmentése, rekonstrukciója és a nemzeti közösségünket szolgáló funkcióval való ellátása. Történelmi felelősségünk és küldetésünk tehát, hogy a nekünk adott idővel és lehetőségekkel élve ezt a feladatot betöltsük. Megítélésünk szerint tehát a törvényjavaslat ezt a célt szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! A geszti Tisza-kastély sorsa 1945 után hanyattatott sors volt. Bizonyára ez a sors szimbolizálja az 1945 utáni magyar történelem hanyattatott sorsát is, a totális szétesést, az összeomlást, a kiszolgáltatottságot, a felelőtlenséget, a nemzeti identitás és szuverenitás teljes hiányát. Majd néhány példaadó önkormányzati próbálkozás után és az elmúlt évtizedek tapasztalatait látva a kormány törvényjavaslata tulajdonképpen azt a konzekvenciát jelenti, amelynek keretében a geszti Tisza-kastély számára végleges megoldást találhatunk: egyrészt egy párhuzamosan folyó kormány-előterjesztés és kormányzati munka szerint a kastély teljes rekonstrukciója megvalósul, másrészt a felújított kastélyt ezen javaslat alapján az állam átadja a Magyarorszá-

gi Református Egyház számára oktatási, kulturális, közösségi feladatok ellátására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a koncepció és konkrét intézkedéscsomag megteremti végre azt az optimális helyzetet, amelyben nemzeti örökségünk eme kiemelt értékét, épületét teljesen felújított állapotában, régi fényében és XXI. századi modernizálását követően egy olyan fenntartó kezébe adjuk át, amely gondoskodik annak hosszú távú és hatékony működtetéséről és a nemzeti kultúránk, nemzeti közösségünk vérkeringésébe való visszahelyezéséről.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarországi Református Egyház a XVI. század óta elkötelezetten szolgálta a magyar népet, a magyar társadalmat. Örömmel említem itt meg az alma materem, a Debreceni Református Kollégium majd' félévezredes nemzeti küldetését, amellyel 1538 óta szolgálja a magyar reformátusságot, a magyar nemzetet. A református egyház évszázados tevékenysége mind az oktatás, mind az egészségügy, a szociális, diakóniai területen, mind a kultúra területén példaadó, mind pedig a nemzeti megmaradásunk és szuverenitásunk megőrzésében, megerősítésében kiemelkedően töltötte be a közjó szolgálatát.

A Tisza-család a kiemelkedő közéleti szerepvállalásán túl kiemelkedő szerepet töltött be ennek a református egyháznak is az életében. Vállalták és vallották református keresztyén hitüket, és mindezen túlmenően vezető tisztségviselőként, főgondnokként is szolgálták egyházukat.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Tisztelt Ház! Bizonyára nem véletlen, hogy ezt a döntést a reformáció 500. évfordulóján hozzuk meg, hozhatjuk meg. Szimbolikus üzenet ez a döntés, hogy nemcsak múltba tekintés a 2017-es évforduló, nem pusztán a múlt akarunk emlékezni, hanem előre is tekintünk, nemcsak elrévedezünk a szép múlt felett, hanem tenni és cselekedni akarunk a jövő érdekében; hogy a magyar történelmünk óriásaira mint sziklaszilárd fundamentumra állva, ha a magyar reformáció ikonikus alakjait említjük vagy éppen Tisza Kálmán és Tisza István személyét, a jövőt építjük.

A javaslat szerinti megoldás tehát jól szolgálja a nemzeti örökségünk megmentését, jól szolgálja a közjót, jól szolgálja nemcsak az anyaország, hanem a Partium fejlődését, és jól szolgálja egy hátrányos helyzetű település és térség felemelkedését. Mindezek alapján a KDNP országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot, és erre kérjük a többi frakciót is. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, jegyző asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Előljáróban, ahogy azt már tegnap is említettem, szeretném leszögezni természetesen és nyilvánvalóan, hogy a Jobbik frakciója támogatni fogja ezt az előterjesztést. Egyben rögtön hadd tegyem azt is hozzá, hogy az a munkásság, amit ön folytat személy szerint Tisza István munkásságának, életútjának, mártírságának a tisztelete, illetve emlékezte megőrzése kapcsán, rendkívül öröndetes, és csak köszönettel adózhatunk ezért, és ezt is minden szempontból a Jobbik frakciója támogatja. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)* Egy pillanat!

Ha már ön a bevezetőjében sok mindent említett a Tisza-család kapcsán, és elég széles kitekintést nyújtott itt számunkra, egy dolgot én hadd tegyek hozzá: sajnálatos módon mindaz, amit ön itt most elmondott nekünk, a magyar oktatásból gyakorlatilag teljes egészében hiányzik. Megmondom őszintén, ez most így egy személyes önvallomás is lesz, életem egyik legnagyobb és legdöntőbb, meghatározó olvasmányélménye az az egybeszerkesztett kiadvány, mondjuk így, könyv volt, amely Tisza István gyilkosságainak a pere, illetve annak a bírósági jegyzőkönyve volt, rendkívül megrázó olvasmány.

Sokszor vitatkozunk itt a Házon belül is, hogy melyek legyenek a gyerekek számára a kötelező olvasmányok, mondjuk, a gimnazisták számára. Megmondom őszintén, bármilyen furcsa, de lehet, hogy én ezt tenném az egyik legfontosabb kötelező olvasmánnyá, mert abban szerepelnek a nevek, szerepelnek azok, hogy ki hogyan állt abban a kérdésben már két évvel vagy másfél évvel az esemény után, és egy minden szempontból rendkívül tanulságos olvasmány, azt tudom mondani. Talán, ha ez az irat a közoktatás része lenne, akkor sok más további történelmi helyzetet és történelmi szereplőt a magyar lakosság másként ítélné meg, fel sem merülhetne, hogy ószirózsás forradalomról beszéljünk, vagy egyáltalában ez a szó vagy fogalom létezzon a magyar történelemírásban, csakúgy, mint sok más, a fehérterrortól meg egyébről nem is beszélve.

Visszatérve azonban az előttünk álló törvényjavaslathoz, több mindenre választ adott a miniszter úr, ugyanakkor azért én szeretnék pontosítani egy-két további kérdést. Tehát ha jól értem, nem egyházkerület vagy egyházmegye fogja megkapni, hanem maga a zsinat lesz akkor ennek a tulajdonosa és vagyongazdálkodója, és akkor egyértelművé vált számunkra az is, hogy a fenntartáshoz szükséges költségeket is az állam biztosítani fogja a következő években.

(12.30)

Ha jól értem, a jelenlegi funkciók összessége mind a művelődési ház, mind a könyvtár, mind pedig az iskola máshol méltó helyen elhelyezésre fog

kerülni, tehát egyetlen funkció sem fog megszűnni, hanem mindenhol lesz biztosítva.

Azt nem tudom, és szeretném, ha ebben segítené miniszter úr, hogy a Tisza-kastély körüli angolpark, ami most jelenleg természetvédelmi területnek számít, az is az átadás során átkerül-e a református egyház tulajdonába; tehát hogy az a bizonyos helyrajzi szám tartalmazza-e a teljes angolpark területét. Ugyanúgy benn áll szintén egy másik nagyon fontos emlékünknél, az Arany János Emlékház, tehát gondolom, hogy az ő emlékének a méltó ápolása is a feladata lesz majd a következő tulajdonosnak.

Azért is gondolom egyébként nagyon fontosnak ezt a gesztust, mert idén van a reformáció 500 éves évfordulója, és azt gondolom - a református egyház tagjaként is mondom, önkritikusan -, hogy saját egyházunk a hit hőseinek az ápolása tekintetében nem tesz meg eleget, nem tesz meg mindent. Persze, sokszor hivatkozunk több száz évvel ezelőtti hithősökre, az ő életükre, de éppen azokra, akik a közelmúltunkat alapvetően meghatározták, vajmi kevés figyelmet fordítunk; így sajnos Tisza István emlékének az ápolására is, de tegyük hozzá, hogy Horthy kormányzó úr emlékének az ápolása is sajnos a református egyház számára talán kevésbé fontos, kevésbé van előtérbe állítva. Talán ez egy olyan lehetőség majd, hogy a jelenkori hithőseink életét is a református egyház büszkén és úgy vállalja fel, mint akik valóban példaértékű életet éltek mindannyiunk számára.

Azt szeretném megkérdezni, tisztelt miniszter úr, hogy ez az előterjesztés vajon a család tagjaival, tehát a Tisza-család jelenleg élő tagjaival le volt-e bármilyen módon egyeztetve. Sajnos, nagyon sok történelmi családunk leszármazottai már vajmi kevés kapcsolatot ápolnak az anyaországgal, hiszen nagyon sokan közülük külföldre szakadtak, és véglegesen elszakadtak az anyaországtól, de nem így Tisza István családja. Én azt gondolom, hogy önének igenis fontos mind a mai napig a Tisza-család ősei emlékének az ápolása. Részben tudjuk, hogy már nem Magyarországon élnek, de akárhová is vetette őket a sors, mindenhol megállják a helyüket, így az Amerikában élő rokonok kapcsán is tudom, hogy nagyon fontos szerepet visznek ott, abban a közösségben, ahol élnek.

Azt is tudom, hogy nagyon fontos számukra a Tisza-család egykori öröksége, nemcsak az az épület, amiről most van szó, hanem más kastélyépületek is. Tehát én azt gondolom, hogy fontos gesztus lenne az ő számukra is, hogyha ez a tulajdonátadás úgy történhetne meg, hogy biztosít számukra az egyház valamifajta, legalább részleges használati lehetőséget vagy használati jogot.

Ennek kapcsán egy dolgot még hadd említsek meg: sajnos nagyon sok olyan kastély van, ahol a korábbi tulajdonosok már alig fellelhetőek, illetve hogyha fel is lelhetőek, de nem gondolják, hogy valaha is birtokon belül kerülhetnének. Nyilván itt

sem erről van szó, nyilván nem birtokba adásról beszélnek, de talán itt ez az a hely, az a lehetőség, ahol ezt a gesztust az állam, illetve az egyház együttesen tudná gyakorolni. De például, ha már a tegnapi nap során tudtam és volt rá lehetőségem, hogy a főtí gyermekvárosban található Károlyi-kastélyról beszéljek, ott is a Károlyi-család két tagja, egy házaspár magától az államtól bérlé vissza azt a lakást, ahol jelenleg laknak.

Talán fontos lenne ilyen szempontból is egy általános felmérést végezni, hogy hol vannak olyan, egykori főúri családi leszármazottak, akik még valamilyen módon, de visszahívhatóak lennének Magyarországra úgy, hogy az egykori örökségüket, legalábbis részlegesen birtokba tudják venni.

Ennek nagyon fontos történelmi gesztusértéke lehetne, és ennek kapcsán végezhetül egy dolgot hadd említsek meg! Mennyire fontos rész lenne a rendszerváltozásnak, ha például a szemlőhegyi Lovassy-kúria, Lovassy-villa visszatérhetne az előző tulajdonosaihoz! Miért van az, hogy mind a mai napig él az a határozat, ami alapján az 1956-os hősokeket kivégeztető Apró-klán, amikor itt bejelentette, ebben az Országgyűlésben, hogy megtörtént a kivégzés, Nagy Imre kivégzése, az alapján kaphatta meg annak a villának a kiutalását, az alapján lehetett ő ott birtokosa ennek a villának? Talán hogyha egyszer s mindenkorra a rendszerváltozásra pontot szeretnénk tenni, akkor ezt a határozatot is vissza lehetne vonni, és az egykori tulajdonosokat, illetve azok leszármazottait újra birtokon belül lehetne tudni.

Nem tudom, hogy van-e ilyen szándéka a magyar kormányzatnak, nyilván nemcsak ezen épület kapcsán lehetne ezt megemlíteni, hanem számtalan más épületet is fel lehetne sorolni, de talán ez egy valóban jellepes gesztus lehetne.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, jegyző asszony. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, aki az LMP képviselőcsoportja részéről mondja el gondolatait.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Mindenekelőtt szeretném leszögezni azt, hogy a Lehet Más a Politika az egyházak társadalmi szerepét rendkívül fontosnak tartja mint értékeket közvetítő közösséget, nemcsak az államtól átvállalt szociális, kulturális és oktatási feladatok végzésében, hanem a hitéleti tevékenység végzésében is támogathatónak, támogatandónak tartja. Ugyanakkor azt is el szeretném mondani, hogy az LMP - mint a jövő nemzedékért felelősséget vállaló párt - kiemelten fontosnak tartja a nemzeti nagyon megőrzését, ezért megszólal és fellép mindazon törekvések ellen, amelyekkel a kormány a nemzeti vagyont veszélyeztetné.

És itt térek rá arra a pontra, amit nem hallottam a korábbi vezérszónoki felszólalások kapcsán elhangozni, amit én aggályosnak tartok, ez pedig az, hogy tulajdonképpen ez a javaslat általában megváltoztatná a nemzeti vagyonról szóló törvényt, és megteremtené az ingyenes vagyonátadás lehetőségét az egyházak számára, nemcsak átvállalt állami feladat, hanem hitéleti tevékenység támogatása céljából is. Tehát egy olyan helyzetet teremt a jövőre nézve, gyakorlatilag ez egy zászlóshajó, egy jégtörő projekt a jelenlegi geszti, de ezt követően, ha jól értelmezzük, bizony precedenst teremt, és bármely hasonló vagyonátadás megtörténhet ezen jelenlegi módosítás alapján.

Ezen túl azt gondoljuk, hogy ez a javaslat, nem maga a konkrét, hanem úgy általában sérti a szektorsemlegesség elvét, tehát például alapítványoknak nem juttatható ingyenesen vagyon. Az egyházaknak állami feladat átvállalására juttatandó források rendszerével és a hitéleti tevékenység támogatásával kapcsolatos kialakult rendszerrel sem harmonizál ez, felrúgja az ezen területen érvényesülő alapelveket, és ad hoc kormányzati hatáskört létesít arra, hogy különböző egyházak között különbséget tegyen, teszi ezt vagyonátadással vagy juttatás hiányával, tehát befolyásolni tud.

Mi a probléma ezzel? Az a probléma ezzel, hogy az egyházaknak történő... *(Szilágyi György: Semmi.)* Dehogynem, képviselőtársam! Az egyházaknak történő forrás- vagy vagyonjuttatás nem normatív keretek, hanem egyedi kormánydöntésektől függően tud megtörténni, és ez azt is jelenti, hogy alkalmas arra, hogy egyházakat, vallási szervezeteket anyagi függésben tartson, hiszen amit átadtak neki, az ugyanolyan mozdulattal vissza is vehető. Tehát a normatív rendszer itt bizony csorbát szenved, és bizony függőségi helyzetbe, zsarolható helyzetbe, még inkább zsarolható helyzetbe hozza az egyházakat, ami, azt gondolom, hogy elfogadhatatlan.

Az egyházak részére az állam az átvállalt feladatokra átlátható, normatív, szektorsemleges rendszerben kellene hogy a forrásokat biztosítsa, a hitéleti tevékenység támogatása is egyelőre az előre meghatározott rendben kellene hogy történjen, ahogy például az szja 1 százalékok esetében is történik.

A jelenlegi szabályok alapján van lehetősége az államnak a vagyonkezelésbe adásra, és a vagyontárgyakat az egyházak részére így feladataik ellátására átadhatják, a tulajdonba adás bizony aggályos, és felmerül a nemzeti vagyon védelmével kapcsolatos aggály.

(12.40)

Azt gondolom, hogy ez erősen átgondolandó ilyen szempontból.

Felmerül néhány kérdésem, a miniszter úrtól várok majd erre választ. Ilyen például a korábbi fel-

szólaló által említett park, ami a kastélyhoz tartozik, ez egy 27 hektáros terület a Körös-Maros Nemzeti Park felügyelete alá tartozik. Erre is vonatkozik-e vajon az átadás?

Választ kaptunk már arra, ami korábban nem volt világos, hogy a kastélyban működő könyvtár és általános iskola milyen sorsra vár; örülünk, hogy egy szép épületet kapnak. A számok egy kicsit meglepőek, de ezeknek majd nyilván részletesebben utána-kérdezzünk, utána nézünk mi is, hogy mi indokolja ezt a kiemelten magas költséget. Azt gondoljuk, és ahogy elhangzott, valóban, az országnak bizony nem csak egy-két ilyen körzete van, több olyan körzete is van, ahol hasonló állapotok uralkodnak, amelyeket a miniszter úr látott, és bizony jó lenne, hogyha ezekre is hasonlóan figyelnének és ellátogatnának.

Még egy apróságra - nem is apróságra - szeretném felhívni a figyelmet, ez pedig nem más, mint hogy a szeghalmi kistérség a 2001-es népszámlálási adatok alapján bizony a megyei átlagnál is rosszabb felekezethez tartozási arányokkal bír, tehát 39 százaléka az, aki a népszámlálási adatok alapján nem vallja magát semmiféle vallási közösséghez tartozónak. Nem gondolom, hogy ez különösebben releváns, de azért megjegyzem ezt.

Mindazokból, amik viszont elhangzottak akár a miniszter úr által vagy a vezérszónoki felszólalásokban, feltűnt az, hogy kiemelten nagy jelentőségű a Tisza-család méltatása. Egy kastélyról, egy nemzeti kulturális értékről beszélünk, aminek bizony botrányos a múltja és aminek bizony nagyon méltatlan a jelene, és ahogy elhangzott, a Tisza-család méltatását teljesen helytállónak tartom nagyon-nagyon sok szempontból, azonban ezt nem a család kapja vissza - vagyok olyan szerencsés helyzetben, hogy a család élő tagjai közül jó néhányat személyesen is ismerek -, ezt egy egyház fogja visszakapni. Annak ellenére is, hogy tisztában vagyok vele, hogy mennyire megfelel az egyház elvárásainak az a fajta államférfi tevékenység, amelyet a Tisza-család tagjai végeztek, ennek ellenére az egyház az, aki ezt megkapja. Nem mondom, hogy ezt a családnak kellene megkapnia, de a családot méltattuk, az egyház kapja, nem annyira látom a közvetett összefüggést ilyen módon.

Engedjék meg azonban, hogy néhány szót szóljak még így a Tisza-családról, mert valóban az a tevékenység, az a közéleti tevékenység, amit ők végeztek, tiszteletreméltó, kiváltotta ezt a tiszteletet a kortársakból is. Az a műveltség, említve akár csak Tisza Istvánt, hogy Oxfordban is folytatott tanulmányokat, vagy az az ismeret, az a munkabírás, amit ez az ember megjelenített, az a tudás és következetesség, az bizony tiszteletreméltó, és az az erkölcsi tartás is, amit bizony mindemellett, nem személyeskedve, de tisztelettel ajánlok figyelmükbe. Bizony, hogyha Tisza Istvánhoz hasonló erkölcsi tartással bíró emberek vezetnék az országot, akkor kevesebb ilyen erkölcsi aggály merülne fel.

Egy apróság. Elhangzott, ha jól emlékszem, a miniszter úr szájából, hogy Geszten születtek, Gesztre születtek. Azt azért fontosnak tartom pontosítani, hogy Tisza Kálmán 1830. december 16-án Nagyváradon született, és Tisza István pedig 1860. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: '61!) - 1861. április 22-én pedig Budapesten született, ez csak egy apró pontosítás.

Ismét visszakanyarodva, egyébként érdekes ez az összecsengés. Hogyha a reformáció 500. éve megünneplésével kötjük ezt össze, akkor, én azt gondolom, hogy egy szép gesztus - egy kis szójáték: geszti, gesztus -, hogy valamilyen módon ezt kifejezi az állam, de biztos, hogy ez a református egyház legfőbb vágya, hogy egy ilyenféle juttatást kapjon. Maga a konkrét gesztus egy szép dolog, azt gondolom, és mint olyan támogatandó, azonban az aggályunkat, ahogy korábban mondtam, azzal kapcsolatban fejezem ki, hogy ez bizony nem egy normatív rendszerben történik, és bizony a nemzeti vagyonról van szó, és olyan következményekkel járhat, ami akármilyen más, hasonló vagyonátadás, ami bizony felveti azt a felelősséget, az azon a felelősségen való elgondolkodást, hogy ezt megtehetjük-e.

Egy kicsit hasonlítanám, néhány hónappal ez előtt tárgyaltunk a Habsburg Alapítvánnyal kapcsolatban is, ott is azt állítottuk, hogy egy valamilyen szép eszme mögé bebújva gyakorlatilag egy jégtörőként, egy ékként, egyetlenegy projektként ki tudja, milyen következményekkel jár ez. Ezekkel az aggályokkal szeretném zárni a felszólalást, és kifejezni azt, hogy magát a gesztust szépnek tartjuk, azonban nagyon sok probléma és kérdés van, ami még itt felmerül mindezek kapcsán. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Soron kívül megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Részben reflektálni szeretnék arra, ami elhangzott, részben pedig kiegészíteni szeretném az eddigi vezérszónoki hozzászólásokat.

Először is én tiszteletben tartom képviselőtársaim kérdéseit, kéréseit és észrevételeit, amelyek a településfejlesztés, területfejlesztés általános problémáira hívják fel a figyelmet, ezért is kezdtem azal, hogy ez tulajdonképpen egy területrehabilitációs és településrehabilitációs program is, mert egy egyház országos intézménye kerül ebbe, egy történelmi egyház országos intézménye kerül ebbe a létesítménybe. Nem arról van tehát szó, hogy egy partikuláris része kerülne egyházi kezelésbe, hanem a református zsinat lesz a tulajdonos, és országos intézmény működtetésére vállalnak az állammal szemben kötelezettséget.

Ez részben válasz arra, hogy vajon egyéni vagy közösségi érdek; ez közösségi érdek, közösségi célt

szolgáló létesítmény. Másrészt pedig ez Geszt számára jelentőséggel bír, hiszen a település fejlesztése érdekében így is megtörténtek már bizonyos lépések. Említettem az új iskola építését, az új óvoda építését, egyébként említhetem azt is, hogy az épület maga közösségi célt szolgál, ahogy az előbb szóba hoztam, és nyitott lesz a közösség felé. A parkot állami tulajdonban tartjuk, de kezelésbe szánjuk adni, azért, mert úgy gondolom, hogy egységes kezelésre van szükség a teljes felújítás után. Jelen pillanatban ez 15 hektár, de korábban kétszer 15 hektár volt, tehát harminc-egynéhány hektárról beszélünk, egy része magántulajdonban van jelen pillanatban, 8 hektárnyi terület tudomásom szerint, ennek az esetleges visszavásárlása után lehetne az egészet teljes egészében rehabilitálni. Most ami látogatható, és ami a ház körül van, az csak egy töredéke annak, ami korábban volt; ez nemzeti parki kezelésben van, és abban is marad, de ennek egy rehabilitációját is szeretnénk végrehajtani.

Több dolgot szóba hoztak képviselőtársaim, engedjék meg, hogy itt válaszoljak! Először is, ha jók az emlékeim, Tisza István Heidelbergben és Berlinben tanult, Oxfordban nem tanult, képviselő úr - ha már az egymás kijavításából versenyt űzünk -, ellenben Esterházy Móric, aki Tisza István után volt miniszterelnök, Oxfordban tanult, és Winston Churchillnek volt az évfolyamtársa, tehát nem rossz az oxfordi felvetés sem. *(Derűltég a kormánypartí padsorokban.)*

A másik megjegyzésem, hogy valóban nem Geszten születtek, Gesztre születtek, nyelvileg ez talán pontosabb. Annyit tennék csak hozzá, hogy Géresi Kálmán, aki egyébként Tisza Istvánnak volt a nevelője, a Debreceni Kollégium tanítója, kiváló református köznevelő, nevelő és tanárember, több visszaemlékezést is írt, ami a geszti élet rekonstrukciójára alkalmas, és ő pontosan leírja azt, hogy az alföldi életforma, az alföldi ember iránti elkötelezettség politikai program volt tulajdonképpen, nem csak magánéleti elkötelezettség. A Tisza-életműben, Tisza István életművében és Tisza Kálmán cselekvéseiben is követhető az, hogy az Alföldet folyamatosan próbálják fejleszteni, és a magyar társadalom legértékesebb részének a paraszti világot tartják, és a paraszti világ erősítésével, akár földosztással, teszem hozzá, szerettek volna társadalmi programokat is végrehajtani.

(12.50)

Tehát én azt gondolom, hogy az Alföld és a Tiszák összekapcsolása teljesen világos és minden kértely fölött áll. És most mondhatnám itt az eddig szóba nem hozott Tisza Lajost, aki Szeged újjáépítőjeként írta be a magyar történelembe a nevét. S lehetne idézni évszázadokon keresztül ezt a fajta kulturális elköteleződést. Talán Hegedűs írt egy köny-

vet - javítsanak ki, ha nem - Két Andrásy, két Tisza címmel, amelyben pontosan ezt a lelkialkatbeli különbséget, a hegyvidéki ember és a síkvidéki ember, az alföldi és az Alacsony-Kárpátokból szárazó két família közötti lelkialkatbeli különbséget vetíti föl.

Amire még szeretnék itt reagálni: képviselőtársaim a politikai puritanizmust, illetve a politikus puritanizmusát is joggal hozhatják szóba. Én száz százalékban egyetértek azzal, hogy ma az országot vezető és az országot nem vezető politikusok számára is példaképpen szolgálhat mind a két Tisza. Tisza Kálmánt Mikszáth Kálmán jól megírta és megénekelte, az Országgyűlési Könyvtárban, azt gondolom, tanulsággal forgatható kötetekbe van foglalva mindez, de Tisza István esetében ez talán még karizmatikusabb. A két ember között volt érdemi különbség, az egyiknek a pragmatizmusa volt az erőssége, a megvalósító képessége, a másiknak pedig az elképesztő elvi, szinte már konokságig menő szilárdsága. Biztos vagyok abban, hogy a politikai puritanizmus, valamint a politika és a puritanizmus egy politikai program. Általában mind a két esetben nyugodtan mondhatjuk, hogy a protestantizmus egy politikai program.

Itt beszéljünk olyan dolgokról, amikről nem szívesen beszélünk, és nem szeretünk róla beszélni, vagy azért, mert kínos, vagy azért, mert nem illik. A Tisza-család esetében komoly anyagi károkat okozott az, hogy Tisza Kálmán 15 éven keresztül az országot irányította, és nem a saját vagyoni ügyeivel foglalkozott. Erről Tisza István visszaemlékezésében, illetve néhány följegyzésben tanúságot is tesz. Ebben a parlamentben folyt egy izléstelen vita, amikor Tisza István országgyűlési képviselő lett, aki ifjabb Andrásy Gyulával egyszerre lett parlamenti képviselő, és az ellenzéki képviselők azt üvöltötték, hogy Herbertek, ami Bismarck fiára vonatkozott, Herbert Bismarckra, aki szintén parlamenti képviselő lett, és a megjegyzés arra vonatkozott, hogy nem a saját tudásuk, nem a saját képességük, hanem a szülők, illetve a két apa politikai teljesítménye miatt kerültek a parlamentbe. Ez jól mutatja, hogy a személyeskedés akkor sem állt messze a politikai kultúrától.

Másrészről pedig Tisza István a századforduló előtt, mielőtt először miniszterelnök lett az 1890-es években, viselt gazdasági tisztségeket, több bank, biztosítótársaság, vasúti társaság vagy az Alföldi Cukorgyár vezetésében is részt vettek, amelynek a részvényesei is voltak. Lényeg a lényeg, hogy ezért is sokan támadták, amely kapcsán megjegyzi, hogy ha az édesapja nem az ország ügyeivel, hanem a saját vagyonkezelésével foglalkozott volna, akkor erre a gazdasági szerepvállalásra nem lett volna szükség. Ezt csak azért mondom el, mert jó példa arra, hogy aki a haza ügyét akarja szolgálni, annak a saját személyes anyagi ügyeit félre kell tenni.

Mint ahogy a református egyházban a XVIII. századtól azért hívnak világi embereket gondnoknak, főgondnoknak, hogy a saját vagyoni erejükkel, kap-

csolatrendszerükkel, tudásukkal és gazdasági szemléletükkel segítsék az egyház ügyét, ugyanez vonatkozott a politikára is. Ez a két ember nemcsak az egyházban vállalt felelősséget és munkát azért, hogy az egyház ügyét szolgálja, hanem a haza ügyében és a parlamentben is alapvetően személyes anyagi érdekektől mentes motiváció vitte őket.

Ez azért nagyon fontos, mert a kiegyezés után az összeférhetlenség kérdése és az anyagi vita ennek a Háznak a levegőjét folyamatosan mérgezi. Lónyay Menyhért abba bukott bele, hogy a saját kormánypártjában és az ellenzékkel anyagi vitákba keveredett. Deák Ferenc egyszer a régi országházban véletlenül egy olyan kabátot vett föl, amire az egyik barátja azt mondta, hogy ez Lónyayé, erre ő azt mondta, hogy ez kizárt dolog, mert ennek tele van a zsebe, vagy túl nagy a zsebe. Ez önmagában morálisan elég volt még az 1870-es években, hogy Lónyay néhány hónappal később bele is bukott a politikai tevékenységébe, és korrupció emberként került megbélyegzésre.

Tisza Kálmánt sokszor érték azok a vádak, hogy vazallus erővel fogja össze a parlamenti többséget, amire nagy szükség volt azokban a parlamenti vitákban és időkből, de a két Tiszát és integritásukat illetően soha nem merült föl egyetlenegy olyan ügy sem, amely a személyes kreditet vagy a személyes hitelességet anyagi szempontból megkérdőjelezte volna. Tehát abban az értelemben, képviselő asszony, hogy politikai példaképek lehetnek a pénz és a politikus, a pénz és a magánegzisztencia tekintetében, ez minden kétséget fölülír. Tisza István egyébként el is mondta a családjának, hogy az anyagi áldozatokkal fog járni, ha ő politikai vagy miniszterelnöki munkát vállal.

Egyébként pedig azért gondolom azt, hogy a közösségi kézbe adást ne keverjük össze egy család kárpótlási ügyével vagy restitúciós ügyeivel, mert szerintem a magyar református egyháznak kutya szerencséje ápolni a Tiszák emlékét - képviselő asszony ezt szerintem jól mondja -, ugyanakkor egy modern közösségi funkciót is betölt az épület. Tehát részben elégtétel a család felé, hiszen rendbe hoztuk a kriptát, rendbe hoztuk a kastélynak azt a részét, amelyben az emlékközpont működhet, és elégtétel a református egyház számára is, egy lehetőség, hogy megvalósítsa azt, amit a közösségépítés jegyében szeretne tenni. Nemcsak Geszten, félreértés ne essék! A képviselő úr mondta, hogy alacsony a vallásukat gyakorlók száma ebben a térségben. Békés megyében ez általában jellemző, még akkor is, ha ez nem a Szeghalmi, hanem a Sarkadi járásban van, ha már egymás kijavításáról beszélünk.

A másik megjegyzésem pedig arra vonatkozik, hogy ez a Kárpát-medence magyar reformátusságát kell hogy összefogja, és lehetőséget biztosítson a Kárpát-medencei magyar reformátusság számára. Én ezt egy nagyon fontos dolognak tekintem. A Szabó István zsinatelnökkel folytatott egyeztetések kapcsán... *(Közbeszólásra:)* Bocsnát, képviselő úr, ha véletlenül tévedtem volna, akkor szeghalmi. Elné-

zést, itt tárgyi vita alakul ki - végre valami izgalmas parlamenti vita...

A kérdések tekintetében még azt is szeretném elmondani, hogy egyetértek az oktatás kritikájával. Az egy dolog, hogy keveset tanulnak róla, de hogy hogyan tanulják, az egy másik probléma. Fontos az összefüggések megértése, hogy Tisza Kálmán idején kiépül egy erős magyar nemzeti állam, amely versenyképes Németországgal és versenyképes Közép-Európában, és hatalmi tényező lehet. Tehát Magyarország Európa politikai térképén nem mellékszereplő, hanem komoly hatalmi tényező, képesek megszervezni - nem az osztrákok, mert ezt magyar emberek szervezik - egy erős magyar államot. Csak tanulni lehet tőlük. Barosstól a közlekedésszervezést, ahogy a köznevelést megszervezték, ahogy a gazdaság jártékszabályait rögzítették. Ez iskolapélda, és ebből csak tanulni lehet az én megítélésem szerint.

A Közép-Európát fenyegető veszélyek vagy a Magyarországra leselkedő veszélyek: az egész korszakban arról van szó, hogy lesz választójog vagy nem lesz választójog, illetve milyen választójog lesz. Miért? Mert ha választójogot kapnak Magyarország állampolgárai, akkor többségbe kerülhetnek azok, akik nem magyarnak vallják magukat, hiszen 50 százalékos többségünk vagy relatív többségünk van csak a Kárpát-medencében. Ez a korszak legfontosabb politikai kérdése. Tisza István egyébként nem volt az általános választójognak ebben az értelemben híve, mint ahogy a vele szemben álló ifjabb Andrássy Gyula sem, mert az ország szétesését vizionálták. Ha arra gondolok, hogy mi történt 1918-ban, és a nemzetiségek hűségese voltak-e a magyar többséghez, akkor az idő végül is ezt a föltételezést igazolta. Tehát a „demokratikus ellenzéknek” semmiféleképpen nem volt igaza, mert a haza egyben tartása és megtartása szerintem fontosabb érdek volt.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hadd hozzam még ide azt a legvégén - a kérdésekre részben válaszoltam, részben pedig meg fogom vizsgálni, amiket még fölvetettek -, hogy a hőstettek sorában, a politikusi példa szempontjából nem alábecsülendő hőstettek sorában az, ami 1914-16-ban történt, nem alábecsülendő. Azért 1916-ban és '17-ben a szövetséges hatalmak az európai hadszíntéren Amerika belépéséig győzelemre álltak. 1917-ben a szövetséges hatalmak Amerika belépéséig győzelemre álltak. Ez részben vagy döntő mértékben Tisza Istvánnak volt köszönhető, aki a háború alatt kétszer védte meg a hazát. Egyszer akkor, amikor az oroszok már Kassát veszélyeztették.

Az volt az orosz propaganda 1914 orosz karácsonyán, hogy 1915-ben hűsvétkor már Budapesten lesznek. Ő szervezte meg a katonai irányítást is kézbe véve az ország visszafoglalását és az oroszok kiszorí-

tását a Kárpátokon túlra. Örök történelmi tanulság, hogy nem szabad a Kárpátokon belülre engedni őket.

A másik pedig a román betörés 1916-ban, amikor a románok elfoglalják Székelyföldet, és ő személyesen szervezi meg a katonai ellenállást, miközben a király haldoklik, miközben le kell vezényelni egy komoly változást is, hiszen új uralkodó van. És 1917-ben nem duzzogva vonul vissza, hanem elmegy a frontra, ott frontszolgálatot vállal a Debreceni Huszárezred parancsnokaként, példát mutatva minden politikusnak. Csak fölvetem, nem minősítem, hogy Károlyi Mihály milyen frontszolgálatot vállalt és milyen körülmények között vállalt frontszolgálatot. Ezt csak az emberi minőségbeli különbség okán hozom ide, mert úgy gondolom, hogy nemcsak a teljesítményben, hanem a minőségben is érdemi különbség vethető föl.

S végül két dolgot szeretnék még, amit a nagytiszteletű urak szóba hoztak a hátam mögött. Ez pedig az, hogy a reformátusság ügyében vannak, akik azt mondják, hogy teológiailag is értelmezhető és komoly minőséget jelentő két beszédet tartott, az egyiket 1909-ben, a másikat pedig a reformáció 400. évfordulója alkalmából 1917-ben.

(13.00)

Az egyikben azt mondja, hogy mi a reformációnak a világtörténelmi érdeme. Ez abban foglalható össze, hogy a Szentírást mindenkinek a kezébe adja. Tehát a dogmák uralmával való szembefordulás ez. Demokratizál a protestantizmus, népi demokrácia tulajdonképpen a protestantizmus, és a Szentírást mindenkinek a kezébe adja. A másik, hogy az ember a saját hitét - ezt mondja 1917-ben - magának kell megtalálnia. Az igazság örök és becsületes keresésével a saját hitét mindenkinek magának kell megtalálnia, magának kell kialakítania.

Mindezzel együtt köszönöm a támogatásukat. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most kétperces felszólalásra Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Miniszter Úr! Minden szavával abszolút egyetértünk. Én csak egyetlen kis kiegészítést tennék. Nagyon tetszett az, amit mondott a politikai puritanizmus kapcsán. Lónyay Menyhértet is megemlítette, mint aki belebukott abba, hogy nem volt képes pontosan ezt a politikai puritanizmust az életbe ültetve is vállalni. Hát, mit tesz isten, Lónyay Menyhért a saját tuzséri kastélyá udvaráig vitte el gyakorlatilag azt a bizonyos vasútvonalat. Mennyi minden örök tanulsággul szolgálhat a mai napig! Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjából Kovács József képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Mint Békés megye 3. számú választókerületének országgyűlési képviselője, kötelességemnek tartom és érzem, hogy az egyes állami tulajdonban álló ingatlanoknak a Magyarországi Református Egyház részére történő tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslatához hozzászóljak. A felszólalásra a térségért érzett felelősségem, némi helytörténeti és történelmi ismeret legalábbis részlegesen feljogosít. Jegyző úrnak szeretném mondani, hogy ennek a választókerületnek része a sarkadi kistérség, amely Gesztet is magába foglalja, a szeghalmi kistérség és sok térsége még Kelet-Békés megyének.

Geszt a Körös-Maros Nemzeti Park területén fekszik, Mezőgyán, Geszt, Zsadány térségében, ahol nagy kiterjedésű, tájképi szempontból is látványos természetközeli erdők vannak, amelyek zömét a Tisza-család telepítette annak idején. A népnyelvben meghonosodott, főleg a fővárosban és nagyobb településeken élő emberek szájából az a mondás, hogy Isten háta mögötti hely. Mi, helybeliek azonban biztosak vagyunk benne, hogy nemcsak nekünk, de a Teremtő számára is kedves ez a térség, hiszen történelmi szerepe nagyságát ezerszeresen felülmúlja. Ezért is különösen indokolt ennek a térségnek a kezelése, fejlesztése.

Éppen az elmondottakból következik, hogy a kormány a geszti Tisza-kastély és kripta megfelelő színvonalú közúti megközelítésének biztosításával és Geszt község elzártságának oldásával összefüggésben, a Geszt község közúti megközelítését segítő útfelújításról szóló 1541/2014. (IX. 24.) kormányhatározat alapján 2016 áprilisában elkezdte a közútszakasz felújítását, és kellő időben be is fejezte azt, mindannyiunk közös öröme, kiegészítve a kriptához vezető út felújításával.

Geszt település 1760-ban került a Tisza-család tulajdonába. Az akkori tulajdonost is Tisza Istvánnak hívták, és ez év szeptember 9-én iktatták be őt a geszti uradalomba. A mai kastély magját képező földszintes kúriát 1772-ben fia, Tisza László építtette, feltehetően korábbi épületek felhasználásával. Gróf Tisza István a kor igényeinek megfelelően 1902-ben korszerűsítette az épületet, bevezették az áramot, bekötötték a telefonvonalat, de az ő nevéhez fűződik és köthető a szárnyak találkozásánál emelt terasz is, amely nyaranta a család kedvelt tartózkodási helye volt.

A kastélyhoz jelenleg egy 15 hektáros tájképi park és számtalan melléképület tartozik, a még álló egykori istállók ma már életveszélyes állapotban

vannak, az egykori, mára jelentősen átalakított vadászlakban a helyi óvoda kapott helyet, a kastélyban pedig jelenleg az Arany János Általános Iskola működik. Az iskolához és a kastélyhoz közel található a ma már nem nádfedeles kerti lak, amelyben Arany János, a család házitanítója - kiemelten Tisza Domokos házitanítója - írta azokat a gyönyörű verseket, amelyekre most, ebben az évben a 200 éves évforduló kapcsán mindannyian emlékezünk. A kastélyépülettől északnyugatra a régi temetőben áll a Tisza-család mauzóleuma, kriptája, amelyben 33 családtag, köztük Tisza István, Tisza Kálmán miniszterelnök is nyugszik, hozzátartozóikkal együtt.

Békés megye és a magyarországi protestantizmus elválaszthatatlan egymástól. A megye népművészetében, kultúrájában és természetesen hitéletében a reformáció emlékei és öröksége a mindennapokban öltönek testet. A már többször említett 500. évforduló kiváló alkalom ezek összegzésére és az örökség méltó ápolására. A Békés megyei reformátusok büszkéek az őseiktől örökölt hitükre. A református egyház a XVI. század második felétől kezdve meghatározó szerepet játszott a Tiszántúl és a Partium kulturális, oktatási és közművelődési életében. A Tiszántúli Egyházkerület máig az ország legtöbb hívót képviselő és szolgáló református egyházkerülete. Évszázados tevékenysége eredményeképpen olyan központok jöttek létre, mint az 1538-ban alapított Debreceni Református Kollégium, amely a régió köznevelési centruma lett, ahol olyan, az irodalmunkban is maradandót alkotó jeles személyiségek fémjelezték az oktató munkát, mint Kálmáncsehi Sánta Márton, Méliusz Juhász Péter vagy éppen Csokonai Vitéz Mihály.

A Tiszántúl kulturális életében hatalmas felledülést eredményezett a református egyház iskolalapító, fenntartó, valamint intézményműködtető tevékenysége. Mind a régió, mind pedig a teljes magyarság kulturális és oktatási téren elért eredményei szorosan kötődnek a Tiszántúl református intézményeihez és meghatározó személyiségeihez. A XIX. század végére kiterjedté vált elemi iskolai hálózat, az egyház középiskolái, felsőoktatási intézményei, valamint a reformátussághoz kötődő nyomdák, egyesületek, kulturális kezdeményezések egészen 1945-ig a térség fejlődésének fontos mozgatórugói voltak.

A rendszerváltás óta a jelenleg mintegy 410 gyülekezetet számláló Tiszántúli Református Egyházkerület újra fontos missziót vállal a régió életében. A Debreceni Református Hittudományi Egyetem mellett 9 középiskolát, 25 általános iskolát, két alapfokú művészetoktatási intézményt, 10 óvodát és 51 szociális intézményt működtet jelenleg.

Hogy ne csak hazabeszéljek, szeretném megjegyezni, hogy az állam és az egyházak közötti együttműködés nem csupán a Magyarországi Református Egyházra szűkíthető le. Gondoljunk csak a közelmúltban elfogadott törvényjavaslatra, amelynek értelmében az egységes Magyarországi Izraelita Hit-

község Budapesten az Árpád fejedelem úti zsinagógát kapta meg hitéleti célra, a katolikusok a tatabányai Semmelweis utca 2. szám alatti ingatlan, egy zuglói ingatlan pedig a magyarországi metropolita egyházhoz került az államtól. Hozzáteszem, ezek a lépések nagyon helyesek.

(13.10)

Legyen szó szociális, oktatási, kulturális vagy éppen ifjúságnevelési célok megvalósításáról, a magyar állam az egyházakban mindig kiváló együttműködő társra talál.

A geszti térség további fejlődése szempontjából is kiemelten fontos, hogy a református egyház továbbra is a tiszántúli közélet aktív szereplője maradjon. Ahhoz, hogy még hatékonyabban láthassa el feladatait és minél szélesebb spektrumon tölthesse be évszázados küldetését, szükség van a geszti Tiszakastély számára történő átadásra. Az ott létrehozni kívánt oktatási-kulturális központ ugyanis nem csupán a református közösséget szolgálja, a létrejövő munkahelyek révén nem csak a településnek válik javára, de újabb lendületet adhat a kulturális, köznevelési fejlődésnek és talán a Tisza-család emlékeztetének méltó megőrzésére is.

Ezért kérem önöket, hogy támogassák ezt a számunkra fontos törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel mindegyik előadás és felszólalás történelmi léptékben zajlott, csak a történelmi hűség kedvéért vagyok kénytelen megjegyezni, hogy ugyancsak a Tiszántúlon alapították Magyarország első református gimnáziumát és kollégiumát 1530-ban, négy évvel Mohács után, ez pedig a Mezőtúri Református Gimnázium és Kollégium. Köszönöm. *(Taps.)*

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még felszólalni a vita keretében. *(Jelzésre:)* Igen. Simon Miklós képviselő úr kettőperces felszólalásra jelentkezett. Parancsoljon!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én jó szívvel tudom támogatni a geszti Tisza-kastély rekonstrukcióját és a református egyháznak való odaadását. Ezt olyan képviselőként teszem, mint aki részese volt annak, hogy 2013-14-ben megújult Kállósejében a Kállay-kúria. Ez a kúria is, a Kállay-család ősi fészke igen hánytatott sorsú volt a szocializmusban, és hála istennek, 50-60 év után ez a kúria régi pompájában ragyog. Szeretném köszönetemet kifejezni a nemzeti összetartozás kormányának, hogy Nyíregyháza és Kállósejében is támogatta a Kállay-kúria megújítását, felújítását, és különösképpen köszönöm miniszter úrnak a munkáját ebben, hiszen nem mindegy, kedves képviselőtársaim, hogy azok a gye-

rekek, akik a térségünkben elmennek a kállósejéni Kállay-kúriához, egy romhalmazt látnak-e, vagy be tudnak menni és Kállay Miklós örökségét meg tudják nézni, és ezzel, én úgy gondolom, méltatni tudják az ősi magyar családok emlékét. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy kíván-e élni Lázár János nagyívű előadását követően a zárzó lehetőségével. *(Csepreghy Nándor nemet int.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik az **Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályai 7. melléklete 2014. május 24-én Genfben, az Egészségügyi Világszervezet 67. Közgyűlésén elfogadott módosításának kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14240. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ÓNODI-SZÜCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előző expozé látva az én előterjesztésem sokkal prózaibb, és sokkal kevésbé lesz emelkedett, úgyhogy elnézést kérek előre is, de maga a téma az, ami miatt ennek ilyennek kell lennie, ezért is csak technikai információkkal tudok önöknek szolgálni.

Tehát ami ma itt a parlament előtt van, az egy magyar jogrendbe való illesztése egy szerződésnek. Ennek a gyökerei 2005-ből származnak, 2005-ben fogadta el a WHO a nemzetközi egészségügyi rendszabályokat. Ez 2007 júniusától lett egyébként érvényes, és a magyar jogrendbe 2009-ben a XCI. számú törvénnyel került be. Ma csak arról van szó, hogy ennek van egy melléklete, amely a sárgaláz elleni védőoltást szabályozza, és az új szakmai irányelvek alapján már nem szükséges az, hogy tízévente megújítsuk a védőoltást, mert úgy tűnik, hogy a 30-35 évvel ezelőtt beoltottnál is elég magas szinten van az ellenanyag a vérben ahhoz, hogy ne kelljen újraoltani őket. Ezért csupán csak annyi történik, hogy a NER ezt módosította, most pedig szeretnénk ezt újra átvezetni a magyar jogrendbe.

Úgyhogy kíváncsian várom, hogy ebben az ügyben lehet-e bármilyen politikai probléma, állok a

tisztelt ellenzék és a képviselő hölgyek, urak rendelkezésére. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bene Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. BENE ILDIKÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A sárgaláz, ugye, Afrika, Dél-Amerika egyenlítői vidékén honos sajnos még napjainkban is, és azt is tudni kell, hogy gyakorlatilag ezeken az endémiás területeken időről időre azért felüti a fejét. Egy fulmináns, nagy százalékban rendkívül súlyos, halálos betegségről van szó, és ez az egyetlenegy betegség, ahogy az államtitkár úr is mondta, amit a WHO a nemzetközi egészségügyi rendszabálygyűjteményében egy különleges státusszal taglal, mégpedig úgy, hogy meghatározza azt, mely országok követelhetik meg az országba történő belépéskor a kötelező védőoltás meglétét, sőt azt is taglalja, hogy milyen szankciók lehetségesek abban az esetben, hogyha ez nem történik meg.

És valóban, 2014 májusában a WHO-nak a védőoltási stratégiai tanácsadó testülete javasolta azt, hogy ezt a védőoltást tíz év után nem kell megismételni, nincs szükség ismétlő oltásra, mégpedig azért, mert ahogy államtitkár úr is mondta, sok évtizedes tapasztalat van azzal kapcsolatban, hogy egyszeri védőoltás után a védekezés szintje olyan magas marad, amely a betegség ellen megfelelő védelmet tud biztosítani. Tehát gyakorlatilag egy élethosszig ható hatása van az egyszeri védőoltásnak. És akkor így történt az, hogy a WHO 67. közgyűlésén módosították a NER 7. mellékletét, és gyakorlatilag most mi a mi jogrendünkbe szeretnénk ezt beemelni.

En azt gondolom, a lényeg az, hogy a sárgaláz megelőzésére a vakcina egyetlen dózisa biztosítja az élethosszig tartó prevalenciát, nincs szükség emlékeztető oltásra, és hogy a nemzetközi oltási bizonyítványokban szereplő sárgaláz elleni védőoltás gyakorlatilag az érvényességet életre szólóvá teszi. Én azt gondolom, hogy ez egy támogatható javaslat, és bízom benne, hogy képviselőtársaim is így látják. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A sárgaláz elleni védőoltás megkövetelhető azoktól az utasoktól, akik olyan területről érkeznek, ahol a szervezet megállapítása szerint fennáll a sárgaláz terjedésének kockázata.

A részes államok felségterületükön kijelölnek speciális, sárgaláz elleni oltóközpontokat, az alkalmazott eljárások és az oltóanyagok minőségének és biztonságának a biztosítása érdekében. Az a részes állam, amelynek a felségterületén megtalálható a sárgaláz kórokozó terjesztője, előírhatja a szervezet megállapítása szerint a sárgaláz terjedésének kockázatával érintett területről érkező, sárgaláz elleni érvényes oltási bizonyítványt felmutatni nem tudó utasra nézve, hogy helyezték járványügyi zárlat, karantén alá a bizonyítvány érvényességének kezdetéig.

(13.20)

A 7. számú melléklet korábbi rendelkezései szerint a sárgaláz elleni védőoltást annak beadásától számított 10 év eltelte után meg kellett ismételni annak érdekében, hogy a folyamatos védettség vélelmezhető legyen. Az új rendelkezések értelmében a sárgaláz elleni védőoltás egész életre szóló védettséget biztosít, azaz 10 évente azt nem kell megismételni a védettség fenntartásához.

A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja természetesen támogatni tudja ezt a kezdeményezést. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Lukács László György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! El kell keserítsem államtitkár urat, illetve lehet, hogy inkább örülni fog neki, nem kívánok vitatkozni ezen a napnál is világosabb tényen, miszerint a nemzetközi szervezet ajánlásának megfelelően, a magyar jogalkotási aktusra szükségünk van, ezt el kell fogadni. Az ebben foglaltakkal vitatkozni egyrészt nem lehet, nem tudunk, ez másoknak a kompetenciája. A jogszabály önmagában rendben van, úgyhogy én azt javaslom, lendüljünk is nyugodtan tovább túl ezen.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni akár kétperces, akár rendes felszólalásra. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, nincs mire, én is így értékelem, úgyhogy köszönöm

szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **nemzetközi magánjogról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14237. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Kecsmár Krisztián úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Ha jól sejtem, ez a szűzbeszéde lesz itt a parlamentben, ugye? (*Kecsmár Krisztián: Igen.*) Parancsoljon, államtitkár úr! Államtitkár úr a szűzbeszédét innen, az emelvényről fogja elmondani. Parancsoljon!

KECSMÁR KRISZTIÁN igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Néhány hónappal ezelőtt Trócsányi László miniszter úr az új polgári perrendtartásról szóló törvényjavaslat expozéjában azzal kezdte beszédét, hogy az eljárásjog az anyagi jog szolgálóleánya és egyben mostohagyermeké is, hiszen a parlament és a közvélemény figyelme hagyományosan általában az anyagi jogi intézmények felé irányul, pedig az anyagi jog normáit a színpalak mögött rejtőző eljárásjogi rendelkezések teszik élővé, elevenítik meg.

A magánjogi jogviszonyok szabályozásának azonban a polgári anyagi és eljárásjog mellett van egy harmadik pillére is jogrendszerünkben, amely lényegében azt határozza meg, hogy a másik két pillér alkalmazható-e egyáltalán valamelyik jogviszonyra. Csak akkor alkalmazható ugyanis a magyar anyagi jog, ha nemzetközi magánjogi kollíziós szabályok a magyar jogra utalnak, és csak akkor kerülhet sor a magyar eljárási szabályok alkalmazására, amennyiben a joghatóságra vonatkozó rendelkezések alapján a magyar bíróságok, hatóságok rendelkeznek joghatósággal az ügyben való eljárásra.

A tágabb értelemben vett, vagyis a nemzetközi polgári eljárásjogot is magába foglaló nemzetközi magánjogi szabályozásról van szó, amelynek megújítását, korszerűsítését célozza a bemutatott törvényjavaslat. A külföldi elemet hordozó, magánjogi jogviszonyokkal kapcsolatos kollíziós és eljárásjogi kérdések első átfogó szabályozását hazánkban a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet valósította meg. E jogszabály egy kiforrott, az absztrakció magas színvonalán álló szabályozást képviselt, amely nemzetközi összehasonlításban is messzemenően megfelelt a kor elvárásainak, különösen figyelembe véve az adott korszak politikai, gazdasági, társadalmi és jogi környezetét.

A nemzetközi magánjogi kódex szakmai előkészítésében olyan kiváló jogtudósok vettek részt, mint például Mádl Ferenc. Annak ellenére született 1979-ben egy időálló jogszabály, hogy a nemzetközi magánjog szabályozásának kodifikációja nagy kihívást jelent. Jól érzékelteti ezt Mádl Ferenc 1978-ban megjelent „Összehasonlító nemzetközi magánjog - A

nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga” című művének előszavában használt metafora. Mádl annak kapcsán, hogy Edmund Hillary a Mount Everest meghódításának okaként egyszerűen azt jelölte meg, „mert az ott volt”, a nemzetközi magánjog elmélete előtt álló nehézségeket így szemléltette: a nemzetközi magánjogban nincsenek ilyen vagy olyan hegyek, amelyekre az ember csak úgy egyszerűen felmegy, és aztán ott megtalálva a bölcsek követ, új igazságokat hirdethet. Ami van, az a gyakorlat által alakított, többé vagy kevésbé tagolt, majdnem hogy végtelen kiterjedésű domborzat. E szinte végtelen domborzatot kell tehát bejárnia, feltérképeznie, és bizony át kell alakítania annak, aki a nemzetközi magánjog kodifikációjába fog.

Azt, hogy ez elődeinknek milyen magas szinten sikerült, mi sem bizonyítja jobban, hogy az 1979-ben elfogadott nemzetközi magánjogi kódex első jelentős módosítása több mint 20 évvel a hatálybalépése után, 2000-ben történt, amely már a joghatósági, illetve a külföldi határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályoknak az uniós jogfejlődéshez való igazításának igényével született. Ugyanakkor a kódex hatálybalépése óta eltelt több mint három és fél évtizedben erőteljes változások mentek végbe politikai, gazdasági és társadalmi téren egyaránt. Ezzel egyidejűleg drasztikusan megnőtt a határon átnyúló személyi és vagyoni forgalom, és ebből kifolyólag jelentősen emelkedett a nemzetközi vonatkozású jogviszonyok száma, ráadásul e jogviszonyok is sok esetben jóval összetettebbek, komplikáltabbak, mint korábban.

A kódex hatálybalépése óta nagymértékben átalakult Magyarország nemzetközi kapcsolatrendszerére is. Elsősorban az Európai Unióhoz való csatlakozásunk gyakorolt markáns befolyást a hazai nemzetközi magánjogi szabályozásra, jelentősen átrajzolva a nemzetközi magánjog - ha megengedjük - domborzati viszonyait. Az amszterdami szerződés megeremtetten a tagállamok közötti együttműködés jogalapját a polgári és kereskedelmi ügyek területén, aminek következtében megnyílt az út a tagállamok nemzetközi magánjogi szabályozásának egységes uniós szabályokkal való felváltására. E lehetőséggel az uniós jogalkotó széles körben élt. Jelenleg 15 olyan, a polgári igazságügyi együttműködés területén elfogadott uniós rendelet van hatályban, amely a nemzetközi magánjogi kódex által lefedett területeket érinti. Ennek eredményeként jelentősen szűkült a nemzeti jogalkotó mozgástere és az autonóm belső jogi szabályok hatóköre.

Az uniós jogalkotáshoz való alkalmazkodás, az uniós joggal való összhang megvalósítása érdekében egyre gyakrabban vált szükségessé a kódex módosítása. Az eseti módosítások azonban nem mindig nyugodtak egységes elvi alapokon, és így nem vezettek egy következetes és szakmailag maradéktalanul helytálló normaanyag kialakulásához. A helyzetet nehezíti az is, hogy az uniós nemzetközi magánjog

sem alkot teljes és koherens rendszert, az uniós rendeletek rendszerint megállapítanak kivételeket saját hatályuk alól, illetve a magánjogi jogviszonyok egyes csoportjaira nem is létezik uniós norma. Erre tekintettel is fontos viszont, hogy a magyar jogalkotó éljen a még fennmaradt jogalkotási hatáskörével, ugyanis egy, a mai jogi-szociológiai környezethez adaptált, progresszív nemzetközi magánjogi törvény az uniós jog viszonylatában is szilárd viszonyítási pontként szolgálhat.

A hatályos kódex megalkotása óta hazánk számos multilaterális nemzetközi egyezményhez is csatlakozott, amelyek szintén átrajzolták a belső jog képét. Ezen egyezmények némelyike a belső jogtól eltérő, újfajta szemléletet tükröz, ami szintén indokolja a belső jogi szabályok újragondolását. Emellett a tágabb nemzetközi szabályozási környezetbe való szerves illeszkedés is megköveteli az általános elfogadott, megújult jogi értékrendhez való igazodást. A nemzetközi, illetve az uniós jog által ilyen módon átszőtt hazai szabályozás olyan komplex jogi problémákat generál, amelyek gyakran a mindennapi jogalkalmazás számára komoly kihívást jelentenek.

(13.30)

A törvényjavaslat így a jogalkalmazás körüli bizonytalanságok feloldására, valamint az egyes kérdésekben esetlegesen divergáló, szerteágazó joggyakorlat korrigálására is hivatott. Fentiekben túlmenően a hatályos kódex felülvizsgálatának igényét veti fel az új Ptk. és a nemrégiben elfogadott új Pp. is; az új nemzetközi magánjogi törvény megalkotása során biztosítani kell az ezekkel való harmóniát dogmatikai, terminológiai és rendszertani szempontból egyaránt.

A felsorolt körülmények meghatározó befolyást gyakorolnak a nemzetközi magánjogi szabályozásra, összességében elkerülhetetlenné téve a hatályos szabályozás átfogó megreformálását. E felismerés jegyében a magyar kormány 2015 májusában elrendelte az új nemzetközi magánjogi szabályozás kodifikációját és ennek érdekében a nemzetközi magánjogi kodifikációs bizottság felállítását. E bizottságnak a nemzetközi magánjog jeles elméleti és gyakorlati szakértői lettek tagjai, munkáját pedig egy további elismert szakértőkből álló munkacsoport is segítette. A munkacsoporttal kiegészült kodifikációs bizottság - az Igazságügyi Minisztérium rendkívül hozzáértő munkatársaival kiválóan együttműködve - dolgozta ki az új szabályozásnak a kormány által 2016 novemberében elfogadott koncepcióját és arra építve a most bemutatott törvényjavaslatot.

A kodifikációs munka alapvetően két alapra épült. Egyrészt a folyamatban részt vevő kiváló jogtudósok és gyakorlati szakemberek alapos tanulmányokban áttekintették a hatályos szabályozás elvi alapjait, az uniós és nemzetközi jog magyar jogra

gyakorolt hatását, illetve felvázolták egy új nemzetközi magánjogi szabályozás lehetséges irányait. A kodifikációs munkálatok másik alapját pedig a hatályos szabályozás alkalmazásával kapcsolatos gyakorlati tapasztalatok összegyűjtése és értékelése jelentette. Ezek eredményeként feltérképezésre került - Mádl Ferenc szavaival élve - napjaink nemzetközi magánjogi domborzata, és az, hogy miként kell e tájat úgy ábrázolni és alakítani a törvényben, hogy az ne csak bejárható, hanem teljes egészében átlátható is legyen a jogalkalmazók számára. Más szavakkal kifejezve: meg kellett határozni, hogy melyik területeken és milyen irányvonalak mentén szükséges modernizálni a hazai nemzetközi magánjogi szabályozást.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy e bevezető gondolatokat követően röviden ismertessem a kodifikációs munka eredményét tükröző törvényjavaslatot.

A hatályos kódex már megalkotásakor figyelemre méltó sajátossága volt, hogy a külföldi elemet tartalmazó jogviszonyok kapcsán felmerülő valamennyi kérdéskört rendezte, így nem csak a szoros értelemben vett nemzetközi magánjogi, vagyis alkalmazandó jogra vonatkozó szabályokat állapított meg, hanem nemzetközi polgári eljárásjogi rendelkezéseket is, így joghatósági, eljárási normákat, és maga határozta meg a külföldi határozatok elismerésének és végrehajtásának feltételeit is.

Az érintett kérdéskörök szoros kapcsolódása következtében e megközelítés megőrzése továbbra is indokolt, így a törvényjavaslat is ennek megfelelően állapítja meg hatályát, amely tehát kiterjed annak meghatározására, hogy egy releváns külföldi elemet tartalmazó ügyben melyik állam jogát kell alkalmazni; mikor járhat el magyar bíróság, hatóság; ha eljár, milyen eljárási szabályokat kell követnie; végül pedig kiterjed arra is, hogy külföldi határozatokat milyen feltételekkel lehet Magyarországon elismerni és végrehajtani. Meglátásunk szerint a jogalkalmazók feladatát is megkönnyíti, ha nemzetközi vonatkozású ügyekben továbbra is egyetlen jogszabályban találják meg a követendő szabályokat.

A törvényjavaslat magánjogi jogviszonyokra alkalmazandó, függetlenül attól, hogy bíróság vagy más hatóság eljárásának tárgya az adott jogviszony. Ennek megfelelően a törvényjavaslat szabályait kell alkalmaznia nemcsak a polgári jogvitában eljáró bíróságnak, de például a közjegyzőnek hagyatéki ügyben, a gyámhatóságnak gondnoksági ügyben vagy az anyakönyvi szervnek a születés anyakönyvezése során az apaság megállapítására.

Ugyanakkor korábban utaltam már arra, hogy a hatályos szabályozás felülvizsgálatának egyik legfontosabb indoka az uniós és a nemzetközi jogi környezet dinamikus változása, aminek következtében a nemzeti jog szabályozási és alkalmazási területe beszűkült. A törvényjavaslat ezzel összefüggésben általános jelleggel kimondja, hogy annak szabályait csak

olyan kérdésekre kell alkalmazni, amelyekre uniós rendelet vagy nemzetközi szerződés hatálya nem terjed ki.

A kodifikációs munkák egyik fontos eleme volt a továbbra is a magyar jogalkotás által szabályozható kérdések körülhatárolása. Ez korántsem egyszerű feladat, hiszen az egyes rendeletek nem minden esetben körvonalazzák egyértelműen saját tárgyiszemélyi hatályukat. Ezen túlmenően az uniós jog a nemzetközi kollíziós magánjog szférájában és a nemzetközi polgári eljárásjog terén is eltérő irányokat jelenít meg.

A kollíziós jogi tárgyú uniós rendeletek az univerzális alkalmazás igényével kerültek tehát megalakításra, ennél fogva ezek az adott területet felölelő körben teljesen egységes jogként érvényesülnek, mind a uniós, mind harmadik államokat érintő tényállások tekintetében, teljesen kiváltva a létező hazai szabályokat, a magyar jog kollíziós szabályaitvá lényegülve át. Ebből következően a hazai kollíziós jogi jogalkotás csak az uniós jog időbeli és tárgyi hatálya által le nem fedett jogviszonyok tekintetében kaphat teret. Hasonló megközelítés jelenik meg egyes eljárásjogi rendeletekben is, amelyek a joghatóságot szintén univerzális jelleggel szabályozzák, viszont ezzel szemben más uniós eljárásjogi normák kizárólag a tényállás uniós kapcsolatát követelik meg az uniós rendeletek alkalmazásához, ami egy párhuzamos nemzeti eljárásjogi szabályozást tesz lehetővé, illetve szükségessé, így más joghatósági szabályok érvényesülhetnek az Unión belüli, illetve azon kívüli relációban. Ugyanez igaz a határozatok elismerésére és végrehajtására is, hiszen az ezekre vonatkozó uniós szabályok csak uniós tagállamok viszonylatában érvényesülnek. Tehát e kérdésekben továbbra is kétsíkú szabályozási rendszer fog létezni. A jogalkotóra hárul az a feladat, hogy a nemzeti szabályozást olyan irányba fejlessze, hogy az az uniós joggal való harmonikus és átlátható egységet alkosson, ugyanakkor a szabályozás indokolatlan duplikálódását és töredezettségét elkerülje, így a nemzetközi magánjog domborzati viszonyai mentesek legyenek a mély szakadékoktól és megmászhatatlan hegycsúcsoktól.

Az alkalmazandó jogra vonatkozó szabályozás tekintetében a törvényjavaslat számos területen elmozdul a hatályos kódex által képviselt irányoktól. A nemzetközi tendenciákkal összhangban a törvényjavaslat nagyobb teret biztosít a felek autonómiájának a jogválasztás szélesebb körben történő megengedésével. Mindazon területek kivételével, ahol jogdogmatikailag nem indokolt a felek kezébe adni az alkalmazandó jog kijelölésének lehetőségét, így például a családi jogállás vagy az örökbefogadás területe, a törvényjavaslat legalább korlátozottan biztosítja a jogválasztás lehetőségét.

A törvényjavaslat külföldi, illetve uniós mintákból inspirációt merítve egy általános kitérítő klauzrát is megállapít, amely alapján az eljáró bíróság vagy más hatóság kivételesen mellőzheti a törvényjavaslat

által egyébként kijelölt jog alkalmazását, feltéve, ha az adott ügy egy másik állam jogával nyilvánvalóan szorosabb kapcsolatot mutat, amikor is ez utóbbi jog alkalmazható. Ez a megoldás lehetővé teszi az ügyek egyediesített, rugalmasabb kezelését, előmozdítva az igazságosabb és méltányosabb döntést.

A magyar nemzetközi magánjogi szabályozással szemben értelemszerűen nem lehet elvárás, hogy a külföldi jogokban található valamennyi magánjogi jogintézmény tekintetében specifikus kollíziós szabályokat állapítson meg. A jogalkalmazónak azonban adott esetben szükséges lehet megállapítania azt a jogot, amely alapján az elé kerülő, magyar jogban nem ismert jogviszony elbíráható. A törvényjavaslat ezért egy általános kiegészítő szabályt is megfogalmaz: e generálklauzulának a rendeltetése az, hogy a törvény specifikus, egyedileg megszabott rendelkezése hiányában elvezesse a jogalkalmazót az ahhoz az ügyben alkalmazandó joghoz.

A törvényjavaslat a hatályos kódexhez képest kibontja a magyar közrend védelmére vonatkozó rendelkezést, lényegében a közrend definícióját adva annak kimondásával, hogy a törvényjavaslat által kijelölt külföldi jogot mellőzni kell, ha alkalmazásának eredménye nyilvánvalóan és súlyosan sértené a magyar jogrendszer alapvető értékeit és alkotmányos elveit.

Emellett a törvényjavaslat - uniós mintára - a feltétlen alkalmazást kívánó, úgynevezett imperatív szabályok, normák védelméről is rendelkezik. E normák az állam politikai, gazdasági, szociálpolitikai érdekeinek a védelmét célozzák, és feltétlen alkalmazást kívánó jellegüknél fogva nemzetközi vonatkozású magánjogi ügyekben is biztosítani kell érvényesülésüket, még akkor is, ha az adott ügyet a törvényjavaslat szerint valamely külföldi jog alapján kell elbírálni.

(13.40)

A közrend és az imperatív normák védelméről szóló szabályokkal a törvényjavaslat a magyar jog által védett értékek és érdekek, az alkotmányos identitás, önazonosság megóvására irányuló eszközt kíván a hazai jogalkalmazó kezébe adni.

A nagyobb jogbiztonságot szolgálja a törvényjavaslat státútumváltásra vonatkozó rendelkezése is, amely a korábbi, csak egyes részterületeken megállapított hasonló szabályokhoz képest általános jelleggel rögzíti, hogy az alkalmazandó jogot megalapozó körülmények, így ebből következően az alkalmazandó jog megváltozása sem érinti a korábban érvényesen létrejött jogviszonyokat.

A törvényjavaslat lényeges változtatásokat kíván elérni a természetes személyek státuszára vonatkozó kollíziós szabályok területén is. A hatályos szabályozás alkalmazási tapasztalatainak felmérése során a legfontosabb gyakorlati problémának az bizonyult

ugyanis, hogy a más állam állampolgárságával is rendelkező, illetve külföldön élő magyar állampolgárok családi jogállása, családi állapota vagy neve eltérő lehet Magyarországon és a másik állampolgárság, illetve a lakóhely, tartózkodási hely szerinti államban. Ennek oka esettől függően lehet különböző államok jogának alkalmazása, vagy az is, hogy valamely külföldön hozott határozat nem felel meg az elismerés magyar jog által megállapított feltételeinek, de ezek végső soron mindig visszavezethetők arra, hogy a hatályos szabályozás a másik állampolgárság, illetve a külföldi tartózkodás figyelembevételét nem engedi meg. Úgy gondolom, nem szükséges azt bemutatni, hogy az érintett személyekre nézve milyen hátrányokkal és nehézségekkel jár az, ha önhibájukon kívül, a jogrendszerek összeütközésének ártatlan sértetteiként eltérő identitással rendelkeznek két különböző államban. Erre figyelemmel a törvényjavaslat egészét áthatja az a szándék, hogy az ilyen méltánytalan helyzetek elkerülhetők legyenek.

Ennek megnyilvánulása a természetes személyek jogviszonyaira alkalmazandó jog meghatározása kapcsán központi szerepet betöltő személyes jog fogalmának újszerű meghatározása is. Amíg ugyanis a hatályos kódex az olyan magyar állampolgárok esetében, akik más állampolgársággal is rendelkeznek, kizárólag a magyar állampolgárságot tekintette a személyes jogot megalapozó körülménynek, a törvényjavaslat már a másik állampolgárság figyelembevételét is megengedi, ha ahhoz az érintett személyt szorosabb kapcsolat fűzi. Így minden olyan esetben, amikor a személyes jog alapján kell valamely jogviszonyt megítélni, lehetővé válik, hogy Magyarországon is a másik állampolgárság szerinti állam joga kerüljön alkalmazásra. Így az érintett személy azonos jogviszonya ugyanúgy kerül rendezésre mindkét államban. Ugyanilyen korrekciós hatása lehet a már említett általános kitérítő klauzulának is.

Ugyancsak a magyar állampolgárok helyzetének könnyítését szolgálja, hogy a törvényjavaslat szerint a külföldön bejegyzett születési és házassági nevet el kell ismerni Magyarországon, feltéve, hogy az érintett magyar állampolgár vagy házastársa a másik államnak állampolgára, vagy a magyar állampolgár ebben az államban rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel; ugyanakkor az ilyen név elismerése nem járhat a magyar közrend sérelmével.

A törvényjavaslatnak a személyhez fűződő jogok megsértésére vonatkozó rendelkezései a hatályos kódexhez képest a sértett fél szempontjából előnyösebb irányvonalat követnek, hiszen a sértett szokásos tartózkodási helye szerinti állam jogát rendelik alkalmazni a jogsértés helye szerinti állam joga helyett, illetve egyoldalú, bár korlátozott jogválasztást is engednek a sértettnek.

S akkor kiemelném a családjog területét is, ugyanis a családjog területén a leglényegesebb változásokat a gyermekeket érintő jogviszonyokra vonatkozó szabályozásban irányozza elő a törvényjavaslat.

A hatályos kódexhez képest így általánossá teszi a gyermekekre nézve kedvezőbb magyar jog alkalmazásának lehetőségét, mint ahogy az apai jogállás betöltése érdekében is megengedi az egyébként alkalmazandó jogtól eltérő, az ügyhöz szorosan kapcsolódó másik állam jogának alkalmazását is. A nemzetközi szabályozási gyakorlatnak megfelelően a szülő és gyermek közötti jogviszonyokra a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti állam jogát rendeli alkalmazni, ami a joghatósági szabályokkal együtt nézve a legtöbb esetben a fórum jogának alkalmazását eredményezi, ezáltal hozzájárul a gyermeket érintő eljárások gyorsabb lefolytatásához. A törvényjavaslat tehát a maga eszközeivel hozzá kíván járulni a gyermekek érdekeinek fokozottabb védelméhez is.

További újítás, hogy a házastársaknak, illetve a házasulókknak jogválasztást tesz lehetővé vagyoni viszonyaikat illetően.

A dologi jogi területre vonatkozó rendelkezések kiegészítik a hatályos szabályozást, így jobban megfelel napjaink szabályozási igényeinek. Kiemelendő a kulturális javak védelmét a kollíziós szabályok szintjén is fokozó rendelkezés.

A kötelmi jog kollíziós szabályait döntően uniós rendeletek szabályozzák, így a törvényjavaslat a nemzeti szabályozás számára fennmaradt szűk szabályozási területen arra törekedett, hogy a belső jog szabályai az uniós rendeletekhez igazodjanak, aminek köszönhetően a jogalkalmazónak bármely jogforrás alkalmazása esetén hasonló normákat kell majd alkalmaznia.

A hatályos szabályozásnál részletesebb szabályok kerülnek azonban megállapításra az értékpapírokra, ami azok szerepére tekintettel feltétlenül indokolt. További újítás a választottbírósi megállapodásra alkalmazandó jog rendezése.

A törvényjavaslatnak a vállalkozások szempontjából fontos újítása, hogy a fizetésképtelenségi eljárásokkal összefüggő nemzetközi magánjogi szabályokat is megállapít.

A törvényjavaslat törekszik a nemzetközi együttműködés jogi feltételeinek javítására is, ennek jegyében pedig egyes eljárásjogi aspektusok szabályozása is átalakul, a jelenleginél részletesebb és cizelláltabb formát nyerve. Ennek megfelelően a nemzetközi perfüggőségre vonatkozó rendelkezések is kibővülnek, egyértelműbben meghatározva a külföldi eljárások figyelembevételének feltételeit, illetve ezzel összefüggésben a jogalkalmazók feladatait. A joghatóságot szabályozó uniós rendeletekből vett minta alapján a törvényjavaslat lehetővé teszi joghatóság hiányában is ideiglenes intézkedés meghozatalát a magyar bíróságok, hatóságok számára, amennyiben ezt Magyarországon lévő személy vagy vagyont azonnali intézkedést igénylő védelme szükségessé teszi.

A törvényjavaslat nemzetközi jogsegélyre vonatkozó, a hatályosnál kimerítőbb szabályai a bíróságok és más hatóságok számára jó alapul szolgálhatnak a

külföldi bíróságokkal, hatóságokkal való együttműködés megvalósításához. Az eljárásjogi rendelkezések között kapnak helyet az eddigieknél részletesebb tartalommal a nemzetközi jogon alapuló immunitással kapcsolatos külön szabályok, amellyel a törvényjavaslat a gyakorlatban felmerült nehézségekre kívánt adekvát választ adni.

A törvényjavaslat átalakítja a joghatósági szabályozást is. A vagyoni jogi ügyekre irányadó joghatósági okok rendszere kis mértékben változik csak, ugyanakkor a hatályos kódex rendszerében összefoglalóan „személyi állapotot érintő ügyek” csoportjára nézve általánosságban kiterjedő joghatósági szabályok helyett ügyfajtánként elkülönülten állapít meg joghatósági normákat.

A tematikus megközelítés a külföldi határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályozásban is megjelenik, ami lehetővé teszi az eltérő típusú jogviszonyokat érintő határozatok elismerésével összefüggő sajátosságok fokozottabb figyelembevételét. Utaltam már a hatályos szabályozás azon következményére, hogy magyar állampolgárok eltérő családjogi jogállással, személyi állapottal, névvel rendelkezhetnek Magyarországon és más államokban, aminek egyik oka, hogy a magyar állampolgárokat érintően külföldön hozott döntések sok esetben nem ismerhetők el a belső jogban megállapított kizárólagos joghatóság miatt. Az ilyen helyzetek előfordulását a joghatósági szabályok átalakítása az állampolgárságon alapuló kizárólagos joghatóság megszüntetésével alapvetően segít majd megelőzni, de mivel az állampolgárság részben továbbra is megmarad a joghatóságot megalapozó okként, a törvényjavaslat a határozatok elismerésének területén is több rendelkezést tartalmaz az elismerés megkönnyítésének céljával. Ennek megfelelően lehetővé válik majd a magyar állampolgár másik állampolgárságának figyelembevétele, de említhető azon rendelkezés is, amely szerint a törvényjavaslatban meghatározott feltételek teljesülése esetén a külföldi határozat hazánkban akkor is elismerhető és végrehajtható, ha ez a vonatkozó nemzetközi megállapodás szerint nem lenne lehetséges. A külföldi határozatok hazai elismerése és végrehajtása kapcsán előrelépést jelent az is, hogy a viszonyosság fennállása immár nem általános feltétel, hanem csupán a vagyoni jogi ügyekben hozott határozatok tekintetében követelmény.

(13.50)

A törvényjavaslat által alkalmazott megközelítés révén összességében könnyebbé válik a külföldi határozatok hazai érvényre juttatása.

Tisztelt Országgyűlés! Az átfogó és magas színvonalú kodifikációs munka eredményeként született törvényjavaslat a nemzetközi magánjog hazai szabályozását új, korszerű alapokra helyezi. Elfogadása biztosíthatja, hogy a határon átnyúló magánjogi vi-

szonyok rendezésére vonatkozó magyar szabályozás választ ad mindazokra a kihívásokra, amelyeket körünk a jogalkotással és jogalkalmazással szemben támaszt, és egyben megfelelően illeszkedik az uniós és nemzetközi jogi környezetbe is. Mádl Ferenc metaforájával élve úgy is fogalmazhatnánk, hogy a törvényjavaslattal a magyar nemzetközi magánjog domborzati térképét sikerült úgy árajzolni, hogy az széltehen-hosszában nehézségek nélkül bejárható, és a minket körülölelő világ domborzatába is belesimul. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot, annak megvitatását követően, támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Répássy Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvényének R) cikke szerint az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. Ezért érdemes megvizsgálnunk, mielőtt a törvényjavaslat részleteiben is tárgyalásra kerülne, hogy hogyan rendelkezik Magyarország Alaptörvénye a nemzetközi jogról és ezzel összefüggésben az Európai Unió jogáról.

Hozzáteszem, hogy az Alaptörvény a nemzetközi jog tekintetében nem különböztet meg nemzetközi magánjogot és nemzetközi közjogot, viszont a szöveg ismeretében azt mondhatjuk, hogy az Alaptörvény mind a nemzetközi magánjog, mind a nemzetközi közjog és mind az európai uniós jog, valamint a magyar jog, a hazai jog viszonyáról rendelkezik. Az Alaptörvény Q) cikke azt mondja a nemzetközi jogról, hogy Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, a nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé. Ehhez képest hogyan rendelkezik az Európai Unió jogáról az Alaptörvényünk, mégpedig annak E) cikkében? „Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. Az Európai Unió joga - az előbbi bekezdés keretei között - megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt” - mondja az Alaptörvény. Tehát az Alaptörvény világos különbséget tesz az Európai Unió jogának belső joghatása és a nemzetközi szerződések

joghatásai között. Az Európai Unió joga ugyanis közvetlenül alkalmazandó a magyar jogalkalmazók által. Ennek később jelentősége lesz majd, amikor a javaslatot részleteiben ismertetjük, hogy hogyan is viszonyul az előttünk fekvő kódex az Európai Unió jogához.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot, amely egy új nemzetközi magánjogi kódex megteremtését tűzi ki célul. A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet több mint három és fél évtizede képezte a külföldi elemet hordozó magánjogi jogviszonyokkal kapcsolatos kollíziós és eljárásjogi kérdések hazai elbírálásának alapját. Azonban a felszabadult külgazdasági tevékenység folytatásának köszönhetően a technikai fejlődés hatalmas lökést adott a nemzetközi gazdasági kapcsolatok fejlesztésének, amely a megsokszorozódott releváns szabályanyagban mutatkozik meg. Életmódunk szerves részévé vált a külföldre utazás, a munkát vállalók esetében új kötelek alakulnak, a külföldi személyekkel való kapcsolatból gyermekek születnek.

A vállalkozások számára is számos lehetőség adódik külföldi partnerekkel való üzletkötésre, amelyek kapcsán jogviták keletkezhetnek. Tehát nemcsak a megemelkedett nemzetközi vonatkozású jogviszonyok száma indokolja a kódex felülvizsgálatát, hanem a közelmúltban életbe lépett polgári törvénykönyv és polgári perrendtartás is, amelyet nemrégiben fogadott el az Országgyűlés.

Mindezek alapján napjainkra megállapítható, hogy a határokon átnyúló modern életviszonyok egy rugalmasabb és megfontoltabb szabályozást tesznek szükségessé. A nemzetközi magánjog tehát megkerülhetlenné válik, ha adott jogviszonyban valamely nemzetközi elem szerepel, vagyis a következő kérdések merülnek fel. Mely állam hatóságai jogosultak eljárni az adott ügyben? Ha a magyar bíróság vagy más hatóság eljárhat, vajon elbíráltathják-e az ügyet a magyar jog alapján, vagy valamely másik érintett állam jogát kell alkalmazni? Továbbá felmerülhet, hogy a külföldön meghozott döntéseknek hazánkban is érvényt kell vagy érvényt lehet-e szerezni, és ha igen, milyen feltételek teljesülése esetén.

A törvényjavaslat főbb célkitűzéseit tekintve a következőt szeretném kiemelni. A külföldön élő, illetve kettős állampolgársággal rendelkező magyar állampolgárok személyi állapota és családi jogviszonyai kapcsán kiszűri a különböző jogrendszerek összeütközéseiből adódó olyan helyzeteket, amikor az érintetteknek a különböző államokban eltérő családi jogállása, családi állapota, esetleg neve van. A javaslat több rendelkezése hozzájárul a gyermekek legfőbb érdekeinek az érvényre juttatásához.

Ezen túlmenően a javaslat a vállalkozásokat érintő olyan újításokat is tartalmaz, amelyek elősegítik a kiszámíthatóbb és versenyképesebb jogi kör-

nyezet megteremtését, például a fizetésektelenségi eljárásra vonatkozó szabályokkal.

Néhány újításra hadd hívjam fel a figyelmüket. A nemzetközi magánjog uniós, illetve nemzetközi megállapodások által le nem fedett aspektusainak egységes szabályokba foglalása érdekében a javaslat általános jelleggel rögzíti, hogy a törvény szabályait csak az olyan jogviszonyokra kell alkalmazni, amelyekre az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa vagy nemzetközi megállapodás hatálya nem terjed ki. Itt szeretnék utalni arra, hogy az Alaptörvény hogyan rendelkezett az uniós jog és a nemzetközi jog, valamint a belső jog viszonyairól. Annak folytán, hogy általános jelleggel kimondja az alkalmazási körét a kódex, egyértelművé válik más kapcsolódó nemzetközi jogszabályokhoz való viszonya.

Szeretném kiemelni még a névviselésre alkalmazandó jog kérdéskörét is. A hatályos kódexhez képest a javaslat szélesebb körben és rugalmasabb módon szabályozza a névviselésre alkalmazandó jogot. Nemcsak a születési névre, hanem a házassági névre is tartalmaz rendelkezéseket, ideértve a házasság felbontása esetére vonatkozó névviselést is. A névviselés kapcsán a javaslat a nemzetközi trendnek is megfelelően lehetőséget nyújt a jogválasztásra, így az érintettek az általuk inkább preferált jog alapján kaphatnak nevet.

Példának okáért egy Magyarországon élő külföldi család gyermeke tekintetében a magyar névviselési szabályok alkalmazása elősegítheti az itteni beilleszkedésüket. A jobbiztonság szempontjaira tekintettel korlátozott körben indokolt elismerni a magyar állampolgárok más állam joga szerinti érvényesen bejegyzett születési és házassági nevét.

Említésre méltó újítás továbbá a személyhez fűződő jogok megsértésére vonatkozó új szabály, amely a sértett fél szempontjából előnyösebb rendelkezéseket tartalmaz. A sértett számára kedvező főszabályon túl a sértettnek a javaslat korlátozott körben egyoldalú jogválasztási lehetőséget enged, így az érintett a szokásos tartózkodási helye szerinti jog helyett választhatja például annak az államnak a jogát, amelyben érdekszférájának a középpontja van. Hadd éljek egy hasonló példával. Egy nemzetközileg ismert személy esetében előfordul, hogy a szokásos tartózkodás helye és az érdekszféra központja szétválk, így egy hazánkban élő, de külföldön is ismert és ott is versenyző magyar sportoló mint sértett fél az eljárás során dönthet úgy, hogy a jogsértésre a külföldi jog legyen alkalmazandó.

(14.00)

Megjegyzem, hogy a javaslat tág teret enged a felek akaratú autonómiájának, ennek jegyében a korábbi szabályozáshoz képest szélesebb körben teszi lehetővé a felek számára a jogválasztást, azzal a kité-

tellel, hogy az nem vezethet harmadik személyek jogainak sérelméhez.

Szintén egy példával szemléltetve: ha a felek a szerződésben valamely állam polgári törvénykönyvére, például az olasz civiljogi kódexre hivatkoznak, az az ügy többi körülményeinek a figyelembevételével mellett arra utaló magatartásként értékelhető, hogy közöttük az olasz jog alkalmazása tekintetében hallgatólagosan megállapodás jött létre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében elmondható, hogy a nemzetközi, illetve az uniós jog által ilyen módon átszőtt hazai szabályozás olyan komplex jogi problémákat vet fel, amelyek gyakran a mindennapi jogalkalmazás számára komoly kihívást jelentenek. Az előterjesztés a jogalkalmazás körüli bizonytalanságok feloldására, valamint az egyes kérdésekben esetlegesen ártalmas joggyakorlat korrigálására is hivatott.

Kérem önöket, hogy az általam elmondottakra is figyelemmel a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Öröm látni azt, hogy viszonylag hosszú idő után az Igazságügyi Minisztérium egy alapvetően elfogadható javaslattal áll elő itt az Országgyűlésben. Ez az elmúlt időszakra nem volt jellemző, remélem, hogy a következő időszakra sokkal inkább az lesz.

Amit előjáróban szeretnék erről megjegyezni, mellőzve a javaslatnak a részletekbe menő ismertetését, hiszen ellenzéki képviselőként én azt gondolom, elsősorban nem ez a dolgom, hanem az, hogy rávilágítsak azokra a problémákra, amelyek a javaslattal kapcsolatban felmerültek. Nagyon sokszor hallgattuk már végig és Trócsányi miniszter úr - hogy mondjam - érvelésének is egy központi eleme, amit most államtitkár úr is magáénak tud, hogy milyen szakmai munka eredményeképpen került ide ez a törvényjavaslat a Ház elé, és ezért a képviselőknél már szinte nincs is más dolguk, mint elfogadni ezt a javaslatot, tekintettel arra, hogy milyen rendkívül magasan képzett szakmai grémium volt az, amelyik ezt előkészítette.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először is azt kell hogy mondjam, hogy egy új kódex esetében ez nem szabad hogy egyáltalán említés tárgya legyen, hiszen itt természetesnek kell tekintenünk azt, hogy egy magasan képzett szakmai grémium az, amelyik előkészíti ezt a javaslatot, és ez önmagában még a parlamenti vitában semmilyen olyan érvet nem szabad-

na hogy jelentsen, ami miatt ezt ajánlják elfogadásra. Ez egy természetes folyamata egy kódex előkészítésének. Itt is erről van szó. Azonban az, ami már - hogy mondjam - e mögött a mondat mögött meghúzódik, nem először az Igazságügyi Minisztérium érvelésében, azt nem tartom jónak. Azért nem, mert ez azt sugallja, minthogyha az országgyűlési képviselőknél sem kompetenciája, sem más lehetősége nem lenne, hacsak nem akarnak egy magas rangú szakmai grémiummal szembemenni, mint hogy ezt a javaslatot támogassák.

Ennek a javaslatnak nem volt korábban semmiféle politikai egyeztetése. Márpedig én úgy gondolom, hogy ahogy természetes dolog az, hogy egy kódex esetén egy magasan képzett szakmai kodifikációs bizottság alkotja meg a javaslatot az Igazságügyi Minisztérium állandó apparátusával karöltve, ugyanúgy természetes dolog, hogy ennek van politikai egyeztetése, és ez bizony annak a felelőssége, aki - hogy úgy mondjam - politikusként viszi az ügyet, azaz a miniszteré, illetve a betérjesztő államtitkáré.

Ugyanez volt a kifogásunk a polgári perrendtartás esetében is, ott egy kevésbé jól sikerült javaslatot sikerült előterjeszteni. Ami ennél talán még nagyobb probléma, hogy azt sem látjuk, hogy ennek volt-e egyébként szakmai egyeztetése, már a minisztériumon és a kodifikációs bizottságon kívüli szakmai egyeztetése. Fogalmunk sincsen például arról, hogy a bíróságoknak mi a javaslatról a véleménye, ez semmilyen, egyébként elérhető formában nem állt a képviselők rendelkezésére, mármint ez az információ.

Remélem azt, hogy ebben államtitkár úr majd meg tud minket erősíteni, hogy ez a szakmával szintén széles körű egyeztetésen ment át, és pozitív véleménye van. Már csak azért is mondom ezt, mert nem szeretnénk még egyszer abba a helyzetbe kerülni, mint ahogy az új polgári perrendtartásról szóló törvény esetében, ahol egy közel 20 oldalas módosító javaslatot terjesztett elő az Országos Bírósági Hivatal elnökhelyettese a Törvényalkotási bizottság ülésén, és ott álltak a képviselők, hogy akkor most hogy is van ez. Hogy is van az, hogy a minisztérium és a bíróság, ott még azt is mondták, hogy elvileg egyeztetett, és mégis egy ilyen terjedelmű, érdemi módosításokkal teletűzdelt javaslatot hozott be a bizottság elé?

Tehát jó lenne tudni azt, hogy mondjuk, a Magyar Ügyvédi Kamarának, a bíróságoknak, adott esetben az ügyészségnek mi volt a véleménye, egyáltalán járt-e náluk ez a javaslat, és ha igen, akkor milyen módosításokat szorgalmaztak. Majd egy kicsit később kitérek erre, például a közrendbe ütközés fogalmának az alkalmazásánál, ahol kifejezetten érdekelne, hogy a bíróságnak mi az álláspontja az új irányról, amit tartalmaz ez a javaslat.

A másik, amit még megemlítenék előjáróban, hogy a Pp.-ben, és azért hozom ezt elő, mert úgy

gondolom egyébként, hogy majd sok törvénynek a felülvizsgálata lesz szükséges, mielőtt ez a jogszabály hatályba lép, és Répássy képviselőtársam is ezt említette, a családjogi perekre vonatkozó szabályokat.

A polgári perrendtartásról szóló törvény vitájában pontosan ez volt az egyik olyan sarokpont, amit mi kifogásoltunk, és ami miatt mi nem tartottuk elfogadhatónak a törvényt, nevezetesen, hogy a gyermekekkel kapcsolatos eljárásokban hihetetlen maradi álláspontot képvisel a törvény, ahhoz képest, hogy ez egy XXI. századi kódex, és az erre vonatkozó szabályok kifejezetten rosszak. Nem veszik figyelembe a gyermekek érdekét, a gyermekek mindenekfelett álló érdekét és ehhez kapcsolódóan egyébként a szakma álláspontját sem, már ami a családjogi szakmát illeti, hiszen ez volt az az elem, amit a legjobban kifogásoltak a magyar családjogi szabályozásban. Azért is emelem ki, még azon túl, amit eddig elmondtam róla, mert a törvényjavaslat azt írja, hogy különös tekintettel van és tiszteletben tartja a nemzetközi szerződéseket, és itt kiemeli pont például a Hágában 1996. október 19-én kelt egyezményt, ami a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedéssel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szól.

Ez helyes. Én remélem, hogy ez így van, hogy ezt tényleg messzemenőig figyelembe veszi a javaslat. Én azt javasolnám mindazonáltal, hogy ha úgyszólván szükség van - márpedig rá fogok mutatni itt két helyen is, ahol szükség van - más jogszabály módosítására, jó lenne, hogyha ezt is felülbírálná az Igazságügyi Minisztérium, és például ezekben az ügyekben, szintén ezt a hágai egyezményt szem előtt tartva korlátok közé szorítaná például az ilyen pereknek az időtartamát. Meg lehet ezt csinálni, egészen nyugodtan. És akkor azt tudom mondani, hogy nemcsak a magánjogi törvény, hanem az a mögött álló Pp. is e tekintetben legalább megnyugtató módon tudna módosulni.

Amit kiemelek - és pozitívként emelek ki -, hogy én is úgy gondolom, hogy változott annyit a nemzetközi környezet, hogy egy új magánjogi kódex hatálybalépése indokolt legyen, természetesen a nemzetközi magánjogi kódexre gondolok. Ezt mi alapvetően tudnánk támogatni, tehát azt, hogy ez megújul, azt, hogy ez új formát ölt, hogy most már nem egy törvényerejű rendelet formájában jelenik ez meg, hanem törvény formájában. Nyilván ez önmagában egy picit az idő szavának jobban megfelel, és én is örülnék annak, hogyha tvr.-ek már nem léteznének a magyar jogrendszerben, legutóbb a büntetés-végrehajtással kapcsolatban hozott egy ilyen változást az Országgyűlés döntése.

Azonban szeretném azt mondani, hogy érdemes lenne a javaslatot még egyszer áttekinteni a jogrendszeri koherencia szempontjából, és el kellene végezni a szükséges törvényi szintű módosításokat, amit még egyelőre nem látunk. Tartalmi és technikai értelem-

ben is törvénymódosításokra lesz ugyanis szükség az új magánjogi szabályozás hatálybalépéséig. Ha ezt a teljes jogrendszeri felülvizsgálati munkát későbbre halasztja a tárca, akkor könnyen előfordulhat, hogy már a hatálybalépés előtt sort kell keríteni a magánjogi törvénynek a módosítására.

(14.10)

Szeretném ezt ahhoz hasonlítani, hogy holnap fogjuk tárgyalni az új büntető eljárásjogi törvényt, ott például egyébként, hozzáteszem, államtitkár úr, komoly egyeztetések voltak, és valószínűleg az ellenzék szívesebben is áll hozzá egy így beterjesztett törvényhez, mint egy e nélkül beterjesztetthez, de ott azt várjuk majd szintén a tárcától, hogy a kapcsolódó, ahhoz szorosan kapcsolódó jogszabálysomagot nyújtsa be. Az államtitkár úr informálisan megerősítette, hogy ez terve a tárcának, ez nagyon jó, nagyon helyes, de talán itt is érdemes lenne ezt elvégezni, mielőtt zárószavazásra kerül a sor, vagy legalábbis ennek a hatálybalépéséig feltétlenül. Például a nemzetközi magánjogról szóló tvr. 38. § (10) bekezdésére és a 41/A. § (3) bekezdésére utal konkrétan az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény.

Az anyakönyvi törvényt, megjegyzem, egyébként is át kellene vizsgálni, kár, hogy ezt elmulasztották a javaslat készítői. Annál is inkább érdekes ez, mert egyébként bizonyos módosításokat ilyen tárgykörben tartalmaztak törvényjavaslatok, például kisebb technikai javításokat elvégeztek, mondjuk, a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény esetében, ahol a nemzetközi magánjogról szóló törvényerejű rendeletre történik utalás, ugyanígy javították a 2011. évi költségvetést megalapozó törvényt. Tehát érdemes átnézni még a környező szabályokat, mert ebből bizony lehet probléma.

A másik kérdés, amire szintén utaltam, hogy miként alakítják a jogalkalmazói gyakorlatot a módosítások, és itt lenne különösen érdekes tudni azt, hogy egyébként a jogalkalmazónak van-e álláspontja, járt-e nála ez a javaslat. Ezek között is kiemelkedik a közrendi záradéknak a tartalmi változása. A magyar, ma hatályos magánjogi tvr. 7. §-a a generálklauzulát még akként fogalmazza meg, hogy mellőzni kell a külföldi jog alkalmazását, amennyiben a magyar közrendbe ütközik, ütközne. A kialakult bírói gyakorlat szerint a közrendbe ütközés valamilyen, a közérdeket sértő, ezért mellőzendő konkrét rendelkezést feltételezett idáig, eddig. Egyedi bírói döntések a közrend tartalmának meghatározásához a büntető vagy szabálysértési jogszabályokat vették alapul, hangsúlyozva, hogy a közrend és a jogrend nem azonos fogalmak.

A javaslat bővíti a mellőzés közrendi esetkörét, amikor a 11. §-ban kimondja: „A magyar közrendbe ütközik, és ezért mellőzni kell az e törvény értékében irányadó külföldi jog alkalmazását, ha annak ered-

ménye az adott ügyben nyilvánvalóan és súlyosan sértené a magyar jogrendszer alapvető érdekeit és alkotmányos elveit.” Nem kifogásolom a változást, csak érdekelne, hogy mi az álláspontja erről a jogalkalmazónak, hiszen végeredményben is ez, én azt gondolom, alapvető változást jelent majd a joggyakorlat tekintetében.

Szóval, azt kell hogy mondjam, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, hogy alapvetően ez a javaslat természetesen alkalmas a parlamenti tárgyalásra, azonban számos módosítás szükséges ahhoz, hogy megnyugtatóan támogatni lehessen, és jó szívvel támogatni lehessen az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Még egyszer mondom, én minden alkalommal nehezményezem azt, hogyha a benyújtás körülményei nem olyanok, amelyeket legalábbis én ideálisnak és szükségesnek vélnék.

Én azt gondolom, hogy ha őrizni akarjuk a parlamentnek a tekintélyét, azt nemcsak azzal, sőt elsősorban nem azzal lehet őrizni, hogy transzparensket ide behoz valaki, vagy nem egy interpelláció kapcsán, hanem azzal, hogyha a magyar kormány, a végrehajtó hatalom komolyan veszi a parlamentet, partnernek tekinti a parlamentet, partnernek tekinti az országgyűlési képviselőket és a frakciókat, és feltételez róluk annyi szakmai kompetenciát, hogy érdemben hozzá tudnak szólni ezekhez a kérdésekhez, magyarul szólva: egyeztetet benyújtás előtt, főleg egy ilyen komoly javaslat esetén, még akkor is, hogyha ez egy feles többséggel elfogadható javaslat, már csak azért is, mert a Pp. vitájában is elmondtam azt, hogy egy kódexnek az a célja, hogy időtálló legyen, az a célja, hogy lehetőség szerint kompromisszummal fogadja el az Országgyűlés.

És bizony még akkor is, ha feles törvényről van szó, egy új kódex esetén nem lényegtelen az, hogy éppen sikerül-e átpasszírozni az Országgyűlésen csak kormánypárti támogatással, vagy esetleg egyfajta ellenzék és kormánypárt közti kompromisszum tud kialakulni ezzel kapcsolatban, ugyanúgy, ahogy természetesen a szakmai konszenzusnak is óriási a jelentősége, már csak azért is, mert ilyen esetekben - ellentétben egyébként sok, korábban elfogadott javaslattal - az ellenzéknek nem az lesz a politikai célkitűzése, hogy ezeket megváltoztassa, hanem el tudja fogadni azt, hogy adott esetben hatályban maradjanak, ugyanúgy, mint korábbi kódexei hosszú évtizedeken keresztül, vagy mint mondjuk, a Csemegi-kódex egyes részei akár több mint egy évszázadon át. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Józsa István közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet évtizedek óta képezi a magánjogi jogviszonyokkal kapcsolatos kollíziós és eljárásjogi kérdések hazai elbírálásának az alapját, amely megfelelt az elmúlt évtizedek nemzetközi magánjogi elvárásainak.

Napjainkra azonban erőteljes változások mentek végbe úgy a gazdasági élet, mint a társadalmi, politikai élet területén. Az európai uniós, majd schengeni csatlakozásunkkal, a munkaerő és a tőke szabad áramlása által rendkívül megnőtt hazánkban a határon átnyúló személy- és vagyoni forgalom, s ebből kifolyólag kiemelten emelkedett a nemzetközi vonatkozású jogviszonyok száma, amely ügyek jellege a korábbinál lényegesen sokszínűbb lett. A helyzetet komplikálja, hogy a fenti eseményekkel egyidejűleg az Európai Unió az amszterdami szerződéssel eszközölt módosítása alapján az Európai Közösséget létrehozó szerződés 65. cikkében megjelölt területeken rendeletek útján egységesítette a tagállamok ez irányú belső jogrendjét, amely által jelentősen szűkül a nemzeti jogalkotók mozgástere.

Mindezekre tekintettel fontos, hogy a magyar parlament éljen a még fennmaradt jogalkotási hatáskörével. Időközben számos multilaterális, nemzetközi egyezményhez is csatlakoztunk, amelynek a magyar jogrendbe illesztése és épülése szintén átrajzolja a belső jogunk képét. A nemzetközi, valamint az uniós jog által ily módon átszőtt hazai szabályozás olyan komplex jogi problémákat generált, amelyek gyakran a mindennapi jogalkotás számára komoly kihívásokat jelentettek.

A fentiek okán a nemzetközi magánjogról szóló T/14237. számú törvényjavaslat a jogalkotás körüli bizonytalanságok feloldását kívánja szolgálni. A fentiek túl a nemzetközi magánjogi kódex felülvizsgálatának igényét vetíti elő a közelmúltban életbe lépett új polgári törvénykönyv és az ugyan még hatályba nem lépett, de a tisztelt Ház által már elfogadott új polgári perrendtartásról szóló törvény is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiek alapján az új nemzetközi magánjogi kódex célja, hogy az uniós, illetve a nemzetközi megállapodások által le nem fedett nemzetközi magánjogi viszonyokat egységes, korszerű és egyértelmű joganyagba foglalja. A törvényjavaslat ezért általános jelleggel kimondja, hogy a törvény szabályait csak az olyan jogviszonyokra kell alkalmazni, amelyekre az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa vagy nemzetközi megállapodás hatálya nem terjed ki.

(14.20)

Ránk hárul tehát annak a feladata, hogy a nemzetközi magánjogi szabályozást olyan irányba fejlesszük, hogy az az uniós joggal való harmonikus és átlátható egységet alkossa meg. A törvényjavaslat ezért az úgynevezett kapcsolódó elvek mentén hatá-

rozza meg, hogy a nemzetközi elemmel bíró magánjogi természetű jogviszonyokban a több szóba jöhető állam joga közül melyik állam jogát kell alkalmazni, rendelkezik továbbá arról, hogy a magyar bíróságok vagy hatóságok mely joghatósági okok alapján és milyen eljárási szabályok alapján járjanak el, továbbá megállapítja a külföldön hozott határozatok hazai elismerésének és végrehajtásának feltételeit.

A javaslat külön rendelkezést szentel a közrendnek, kimondva, hogy a jogszabály által kijelölt külföldi jogot mellőzni kell, ha annak eredménye nyilvánvalóan és súlyosan sértené a magyar jogrendszer alapvető érdekeit és Magyarország alkotmányos alapelveit. A javaslatba foglalt úgynevezett általános kitérítő klauzula alapján pedig az eljáró bíróság vagy hatóság kivételesen mellőzheti a jogszabály által kijelölt jog alkalmazását, feltéve, hogy az adott ügy körülményei egy másik joggal nyilvánvalóan szorosabb kapcsolatot mutatnak. Ez a megoldás lehetővé teszi az ügyek egyesítését és rugalmasabb kezelését, előmozdítva az igazságosabb és méltányosabb döntést.

*(A jegyzői székben Ikotity Istvánt
Szávay István váltja fel.)*

Az úgynevezett személyes jog fogalma központi szerepet tölt be a természetes személyek jogviszonyaira alkalmazandó jog meghatározása kapcsán. A javaslat szerinti koncepció e vonatkozásban megtartja a jelenlegi lépcsőzetes rendszert, így a személyes jog meghatározása továbbra is elsődlegesen az állampolgárság alapján történik, amennyiben pedig egy személy több állampolgársággal is rendelkezik, és az egyik közül a magyar, úgy a személyes joga a magyar lesz. Mindez a határon túl élő, magyar állampolgárságot visszaszerzett személyek tekintetében fokozott jelentőséggel fog bírni.

Változnak a cselekvőképesség korlátozásával járó gondnoksággal kapcsolatos szabályok is, figyelemmel hazánknak a felnőttek nemzetközi védelméről szóló, Hágában 2000. január 13-án kelt egyezményhez való tervezett csatlakozására is. A javaslat a kódex egyes, mára már túlhaladottnak tekinthető rendelkezéseit nem veszi át.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, támogassák az új nemzetközi magánjogi kódexről szóló T/14237. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Végighallgattam az előttem felszólalókat. Nyil-

vánvalóan aki kívülről követi a vitát és nem jogász, az úgy gondolhatja, hogy egy rendkívül száraz vita az, ami itt folyik, pedig minden életviszonyt, akár az Unión túli viszonyokra gondolunk, akár részben azért az uniósra is, hiszen hiába az uniós rendeletek, Róma I., Róma II. szabályozza alapvetően az Unión belüli országok kollíziós viszonyait, de azért ha csak a Kárpát-medencét nézzük, akkor is ezen túlnyúlik, sok esetben nem minden környező tagország, főleg nem, ahol magyarok élnek, az Unió tagja; erre egyébként majd ki fogok térni. Tehát a vita izgalmasabb is lehetne, mint ahogy tűnik.

Pont emiatt szeretném azt mondani, hogy egy egyébként jól megírt javaslattal állunk szemben, de én is hiányolom azért az egyeztetések elmaradását. Államtitkár úrnak talán, ha jól gondolom, a szűzbeszédét hallhattuk fenn a pulpituson. El kell mondjam önnek is, hogy azokban az esetekben is, és ebben az esetben Bárándy Gergelyhez tudnék csatlakozni, amikor feles törvényről van szó, akkor is, ha egy kódex jön be a parlamenthez, bár a jövőben nem tudom, hogy még mely kódexek azok, amelyek nem futottak át a kezünk között, de ha lesz ilyen vagy egy komolyabb módosítás, azért nem árt egy ötpárti egyeztetést összehívni, hiszen akkor az olyan vélemények is elmondhatók, illetve beépíthetők, amelyek így már, azt kell mondjam, hogy kevésbé. S azt is el kell mondjam, hogy sok esetben, és ez pont egy ilyen javaslat lett volna, a szakmai vitának egy előzetes egyeztetés esetében is helye lett volna, hiszen erre talán nem lehet azt mondani, hogy túl sok politikát lehet belecsempészni; illetve mindenbe lehet, de a nemzetközi magánjog új kódexe azért egy-két egyeztetési kör megfutasát megérdemelte volna.

Egyébként ahogy mondtam, látszik, hogy dolgoztak ezen néhány évet. Az indokolás megírása is javarészt majdhogynem tankönyvi jellegű. Persze, van egy-két pont, amire ki fogok térni, ahol az indokolás, illetve a lefektetett szabályok számomra még mindig nem teljesen egyértelműek, hogy a kitérítő célokkal összhangban vannak. Ezekre a pontokra is vissza fogok térni, de ezt leszámítva látszik, hogy egy átgondolt anyagról beszélünk.

S azzal is teljes mértékben tisztában vagyok, hogy amikor ezekről a szabályokról beszélünk, akkor, ahogy mondtam, egyrészt az EU-rendeleteken túl, tehát az uniós országokon túli jogi kategóriákról beszélünk, nagyon sokszor nagyon egzotikus jogszabály alkalmazásáról, illetőleg azt kell mondjam, hogy ezernyi-milliónyi felmerülhető élethelyzetről, hiszen a világban nemcsak hogy annyi jog van, ahány ország, hanem a nagyobb szövetségi országokban különböző, akár állami, akár helyi jogokkal, vagy akár a személyi kör tekintetében is külön jogokkal rendelkeznek, és akkor ezeknek a felmerülő problémáknak a rendezését kell így előzetesen néhány jogszabályban, illetve jogszabályi passzusban rendezni. Tehát nem egyszerű a feladat. Ami nyilván abba az irányba mutat, hogy ezeknek a passzusoknak rugalmasoknak

is kell lenniük, hiszen ha nem kellően rugalmasak, akkor nyilvánvalóan lesznek olyan élethelyzetek, amikre nehezen alkalmazhatók.

Kiemelnék egy-két pontot azon túl, hogy, ahogy a felvezetőben is elmondtam, azt tartom, hogy időszerű volt, majdnem negyvenéves ez a javaslat, nem fogja megérni a negyven évét, mert '79-ben lett hatályba helyezve, és ha ez elfogadásra kerül, akkor jövőre hatályba lép, tehát a negyvenéves évfordulóját nem fogja megérni, és talán jobb is így. Azóta nyilvánvalóan nagyon sokat változtak a gazdasági és politikai viszonyok, még úgy is, hogy nagyon sok módosítás elvégzésre került ebben a javaslatban.

De egy-két konkrétumra is kitérnék. Örömmel nyugtáztam, ha már a rugalmas szabályokról beszélünk, hogy a javaslat kimondja, hogy a külföldi jog tényleges alkalmazásához nem kell feltétlenül viszonyosság. Ahogy én tudom, azért bonyolult folyamat volt megtudni, hogy hogyan állunk a viszonyossággal, illetve ez a bíróságoknak is a munkáját elhúzta. Ha jól tudom, az Igazságügyi Minisztériumot is be kellett vonni, ha olyan esetek voltak, és azt kell mondanom, hogy ez önmagában egy pozitív irányú változtatás, ezért ez kikerült a törvényből. Ahogy az is logikus, hogy az államra külön nem alkalmaz kollíziós szabályokat. Ez is valószínűleg az állampárti rendszerből maradhatott velünk, és ha az állam vagyoni viszonyoknak az alanya, akkor ezekben az esetekben rá is ugyanazok a szabályok vonatkoznak. Ez természetesen a mai viszonyokhoz alkalmazkodik.

Aztán a külföldi jog tartalmának megállapítása is rugalmasabbá válik a bíróságok számára. Ez azért jó, mert megfelelő bizonyítottság után különböző körben elfogadhatja adottnak az alkalmazandó külföldi jogot. Ez, ahogy mondtam, különböző egzotikus országok esetében a bíróságot komoly nehézségek elé állíthatja, hiszen egy távoli ország jogszabályait, a jogszabályi rendelkezéseit nem is olyan egyszerű tisztázni. S az is észszerűnek tűnik, hogy ha ez nem állapítható meg észszerű időn belül, akkor a magyar jogot kell alkalmazni, illetőleg, ha ezt nem lehet, akkor az ahhoz hasonló jogot, mármint az alkalmazandó egzotikus ország jogához hasonló más ország könnyebben kideríthető jogszabályait kell alkalmazni. Ezek abszolút rugalmasak, a modern kor követelményeinek megfelelnek, és a bíróságnak kellő mozgásteret adnak.

(14.30)

Ami viszont számomra nem kielégítő, az az, hogy egy tollvonással a családkapcsolás kihúzásra került ebből a javaslatból. Erre valószínűleg egy módosító javaslatot is be fogok nyújtani. Engem nem győzött meg az, hogy az egyéb közrendi klauzulák és a különböző jogelvek alkalmazásával minden esetben kizárható a családkapcsolás. Talán az indokolásban még azt is olvashattuk, hogy az Unióban és a modern világban mindenkinek van egy szabadsága

abban is, hogy melyik jogot kívánja alkalmazhatóvá tenni. Ez is igaz, bár hozzáteszem, a jogválasztással tudnak élni a legtöbb esetben, akár állami jogot választanak ki, akár a választottbírósági kikötésekkel már teljesen eltávolodhatunk. Ugye, ott már mintajogok és különböző kereskedelmi szokások is választhatóak lesznek.

A választottbírósági kikötésekkel nyilvánvalóan azért nem szeretnék itt foglalkozni, mert ezen jogszabály, a kódex az állami jogokra szűkíti a jogválasztás lehetőségét, és ugyanúgy az EU Róma I. rendelete sem foglalkozik a választottbírósági kikötésekkel. Illetőleg annyiban, hogy külön kategóriaként kimondja, hogy a választottbírósági eljárásokra külön nemzetközi szerződések alkalmazandóak. Tehát valóban, az egy függetlenül működő jogrendszer. De ebben az esetben is lehetőség van akár bármely állami jogot választani. Nyilvánvalóan megvannak azok a rendelkezések, amelyekről nem lehet eltérni.

De a családkapcsolás még így is felmerülhet, lehetnek olyan életviszonyok, amikor jogválasztás nem történt, de mégis úgy próbálják egy kicsit alakítani a jogviszonyokat, hogy az az egyik vagy a másik félnek vagy mindkettőnek kedvező legyen. Én nem tartom ördögtől valónak a régi szabályozást, ami kimondta, hogy akkor nem lehet alkalmazni a külföldi jogot, ami egyébként a kollíziós szabályok alapján megállapítható lenne, ha az egyébként irányadó jogszabály megkerülése céljából, mesterséges vagy színleléssel létrehozott külföldi elemként került bele a szerződésbe vagy inkább az egész jogviszonyba. Tehát nemcsak szerződésekre kell gondolni, hanem akár egy családjogi esetben egy családkapcsolással élnek.

Itt is nyilván megvan a bíróság lehetősége, hogy eldöntse, valóban erről van szó, valóban a jogszabályok kijátszása a cél és akár az egyik fél kedvezőbb helyzetbe hozatala, vagy a másik fele igaz, hogy indokoltan alkalmazandó az a jogszabály, amire a magyar kollíziós szabályok utalnak. Ebben az esetben meghagynám a bíróságnak a döntési lehetőséget, hogy ha egyértelmű csalárdságot észlel egy jogesetben, akkor ezzel éljen.

A másik pont, ami számomra nem teljesen egyértelmű, pedig, ha jól figyeltem, államtitkár úr részéről is elhangzott, illetve Vejkey Imre is elmondta, az indokolásban is szerepel, de engem egyik sem nyugtatott meg a három forrás közül, hogy egy változás áll be a többes állampolgárságú magyar állampolgárok esetében. Ugye, eddig úgy volt, hogy ha magyar állampolgársággal is rendelkezik valaki, akkor a személyes joga a magyar jog. Ez a hatályos szabályozás. Az új szabályozás, a változtatások alapján a mondat első fele szintén így szólna, hogy ha többes állampolgársággal bír, és az egyik a magyar, akkor a főszabály szerint a személyes joga a magyar jog. De ez alól kivétel, így szól a jogszabály, ha a személyt másik állampolgársághoz szorosabb kapcsolat fűzi.

Na most, ez számomra nem lehetőségként merül fel. Úgy értettem, önök azt mondták, hogy ez egy

lehetőség. De ha megnézzük a törvényjavaslatban a 15. §-t, akkor ez egyértelműen kimondja, hogy ha a másik állampolgársághoz szorosabb a kapcsolata, akkor az lesz a személyes joga. Ez hol lehet probléma? Például, ha az Unión kívülre megyünk, egy kárpátaljai vagy akár egy szerbiai kettős állampolgár, magyar állampolgár, és kint él, mondjuk, Kárpátalján, akkor nagyon könnyen a bíróság azt fogja mondani, hogy az ő személyes joga az ukrán jog, hiszen ott él, életvitelszerűen ott tartózkodik, ott van a lakcíme, Magyarországon nem bír lakcímmel, tehát az ő személyes joga az ukrán jog. Ezt meg fogják állapítani eltérést nem tűrően, hiszen egyértelműen kimondja a törvény. Nem is tehet mást a bíróság.

Ha viszont így van, akkor, azt gondolom, vannak olyan jogesetek, amelyekben ez neki egy magyar bíróság előtt hátrányos is lehet. Lehet, hogy a rokoni már Magyarországon élnek, nem is kevesen, magyarországi lakcímmel rendelkeznek, lehet, hogy már az egész család itt él, mondjuk, csak a felmenő vagy az idős szülő maradt kint Kárpátalján, és már ő is rendelkezik magyar állampolgársággal, akkor bármely jogviszonyban, ami felmerül, magyar bírósághoz fordul, magyar bíróság elé kerül az ügy, mindenki magyar az ügyben, az ügy vonatkozása is magyar, de amiatt, hogy a családban annak az egy adott személynek még Kárpátalján, mondjuk, Beregszászon van a lakcíme, ezért ezen törvény alapján, úgy értelmezem, kötelezően úgy fogja tekinteni a magyar bíróság, hogy az ő személyes joga az ukrán jog lesz.

Ez nem minden esetben lesz rá nézve feltétlenül pozitív. Úgy gondolom, egy módosító javaslatot ehhez be fogok nyújtani, hogy itt is az eset körülményeit kelljen vizsgálni. Ugye, abban az esetben, ha többes állampolgárságú személyről van szó, de egyik állampolgársága sem a magyar, a következő bekezdésben úgy fogalmaznak, hogy az ügy lényeges körülményeire tekintettel fogja megállapítani a bíróság, hogy hol szorosabb a kapcsolat. Úgy gondolom, ez magyar állampolgárság esetében is indokolt lenne. Tehát ha a magyar bíróság úgy tekinti, hogy magyar állampolgár, de mondjuk, a határon kívül élő, lakcímmel rendelkező állampolgár esetében azon ügy körülményei, ami előtte van, jobban kötik Magyarországhoz, a magyar jogszabályokhoz, akkor a személyes joga lehessen a magyar jog, ha már magyar kettős állampolgár. Tehát úgy gondolom, itt egy korrekcióra lesz szükség.

Természetesen meggyőzhető vagyok, hogy én ezt rosszul értelmezem, de ez nekem így, átolvasva ezt a javaslatot, mindenképpen szemet szúrt. Természetesen ezért is lett volna jó vagy optimális egy egyeztetés akár államtitkári szinten. Most nem azt mondom, hogy miniszteri szinten, persze az is indokolt lett volna, hogy ezeket tisztázní lehessen.

Egyébként, ahogy mondtam, a javaslat valóban rendkívül kidolgozott, látszik, hogy dolgoztak vele. De egyébként megint csak csatlakozni tudok Bárándy Gergelyhez, hogy engem nagyon érdekelt vol-

na, hogy a különböző hivatásrendek, bíróságok hogyan álltak a témához. Ezeket a véleményeket átfutottuk volna, és lehet, hogy meggyőztek volna miniket, hogy de jó, voltak felvetések, a javaslat nem innen indult, a bíróság, az ügyvédi kamara vagy akár az egyéb hivatásrendek is megtehették a véleményüket, és az is beépítésre került. Ezt sajnálattal kell látnom. De ettől függetlenül a válaszokat meghallgatva akár támogatható is lesz a javaslat. Mindenképpen megvárom államtitkár úr válaszait. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség további képviselői felszólalásokra. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kecsmár Krisztián államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. 30 perces az időkerete, államtitkár úr. Parancsoljon!

KECSMÁR KRISZTIÁN igazságügyi minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a támogató szavakat. Úgy látom, hogy itt egyfajta támogatottsággal állunk szemben. Nyilván vannak kritikai felhangok, azokra majd megpróbálok válaszolni. A legfontosabb talán az, hogy többen is felvetették azt a kérdést, hogy történt-e szakmai egyeztetés. Történt; volt társadalmi és közigazgatási egyeztetés az OBH-val, a Kúriával, az ügyvédi kamarával. Ezeket a kérdéseket igenis tisztáztuk az érintett hivatásrendekkel.

Csak egy-két mondatot emelnék ki, amit itt hallottam. Nyilván, ahogy többször is elhangzott, ez nekem az első ilyen meghallgatásom, ezért lehet, hogy egy kicsit más formában fogok erre reagálni, mint ahogy ehhez hozzászóltak. *(Dr. Staudt Gábor: Nem baj az, csak legyen.)* Jó, rendben van, akkor ezzel nem lesz semmi gond.

(14.40)

Olyanokat hallottam, hogy magas szintű szakmai, jól sikerült javaslat, jól megírt javaslat. Alapvetően úgy érzem, hogy ha ez az ellenzék szájából hangzik el, akkor ez mindenképpen nagyon pozitív, és tényleg nagyon örülünk ezeknek a dicséreteknek.

Azt is hallhattuk, hogy ez szakmai és nem politikai javaslat. Lehet, hogy ebből is következik az, hogy nem feltétlenül ragaszkodtunk politikai egyeztetéshez, amikor ezt a törvény nem kívánja meg. Ezt is látni kell, hogy ez, ahogy alapvetően önök is látják, effektíve egy szakmai kérdés.

És akkor talán három kérdést emelnék ki a közreaddal kapcsolatban. Pontosan az a célja az új sza-

bályozásnak, hogy jogbiztonságot teremtsen a jogalkalmazónak. A jogalkalmazóval e tárgyban konzultációt folytattunk le; az észrevételeiket figyelembe vettük. Tehát a törvényjavaslatban így alakult ki ez a szabályozási kérdés.

Akkor - és lehet, hogy mást talán nem hagynék ki - felmerült a családkapcsolás kérdése. Itt látni kell, hogy a jogválasztás intézménye kapcsán később azért lehet ezen változtatni, illetve a kitérítő klauzula szerepe pontosan itt jön képbe. Úgy érezzük, hogy ezek a rendelkezések fogják tudni orvosolni az aggályokat.

A második kérdés, ami negatívumként is felmerült, hogy az állampolgárság kérdésében személyes jog-e a magyar jog vagy nem. Itt is azt kell látni, hogy a bíróság dönthet az eset körülményeire való tekintettel, és itt is a kitérítő klauzula fontosságára és jelentőségére hívnám fel a figyelmet. Tehát amennyiben az ügy lényeges részei a magyar jogot érintik, akkor a bíróság dönthet úgy, hogy igenis a magyar jog alkalmazandó. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14232. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő, az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/14232. számú törvényjavaslat nélkülözhetetlen és gyors megalkotását egy szó: a jogbiztonság indokolja.

A jogbiztonság a jogállam nélkülözhetetlen eleme, amelynek fogalmát az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata töltötte meg tartalommal. A jogbiztonság az állam és elsősorban a jogalkotó kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jogrendszer egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előre láthatóak legyenek a norma címzettjei számára.

Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben azt is kifejtette, hogy a jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű megfogalmazását, hogy mindenki, akít érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthatja döntését és magatartását, és számolni tudjon a jogkövetkezményekkel.

Az Alkotmánybíróság a legutóbbi négy évben két olyan határozatot hozott, amely a büntetőeljárásról

szóló törvénynek a bíró kizárására vonatkozó rendelkezéseire irányul. A 2013-ban meghozott határozatában alkotmányos követelményként azt rögzítette, hogy a nyomozási bíróra vonatkozó szabályok szerint eljáró törvényszéki egyes bíró is kizártnak minősül az ügy érdemi elbírálásából, majd a 2016 novemberében kihirdetett határozatában azt állapította meg, hogy alkotmányos követelmény az is, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bíróként járt el.

A jogbiztonság érvényre jutásának szándéka, az alkotmányos követelményeknek a jogalkalmazás számára történő egyértelművé tétele indokolja, hogy a jogalkotó a hatályos büntetőeljárás törvénynek az említett alkotmánybírósági határozatokkal összefüggésben álló rendelkezéseit módosítsa. Ennek megfelelően a törvényjavaslat túlnyomórészt a büntető eljárásjog, részben pedig a büntetés-végrehajtási jog területét érintő módosításokat tartalmaz, amelyeket a legfontosabb változtatásokra koncentráltan kívánok bemutatni.

A bíró kizárására vonatkozó rendelkezéssel összefüggésben közzétett alkotmánybírósági határozatok indokolása szerint az Alaptörvényben foglalt pártatlanság követelménye megkívánja, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bírói feladatokat látott el, ugyanis azzal szükségszerűen együtt jár a bizonyítékok bizonyos szintű előzetes értékelése.

Az Alkotmánybíróság határozatában rögzített alkotmányos követelmény érvényre juttatása érdekében pedig nélkülözhetetlen a bíró kizárására vonatkozó rendelkezés újraszövegezése annak kimondásával, hogy a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki a vádemelés előtt nyomozási bíróként vagy nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár.

Ezzel együtt indokolt a nyomozási bíró hatáskörét tágítani, amellyel megteremthető, hogy az előzetes letartóztatás meghosszabbítása és az ideiglenes kényszergyógykezelés felülvizsgálata tárgyában az elrendeléstől számított egy éven túl is döntést hozhasson, hiszen a kényszerintézkedések hatálya alatt töltött hosszabb idő nem indokolja a döntéshozó fórum megváltoztatását.

A nyomozási bíró hatáskörének változtatása folytán módosítani kell a nyomozási bíró határozatával szemben bejelentett fellebbezés elbírálásának fórumrendszerére vonatkozó hatályos szabályokat. Az alkotmányos követelmény érvényesítése szükségessé teszi a katonai büntetőeljárásban ugyanezen feladatokat ellátó bírósági fórumrendszerre vonatkozó rendelkezéseknek az általános eljárási szabályokkal történő összhangba hozását.

A törvényjavaslat a büntetőeljárás törvénynek a kézbesítésre vonatkozó szabályát is korrigálja, összhangban a technika fejlődésének a mindennapokra

gyakorolt hatásával. A gyakorlati tapasztalatok abba az irányba mutatnak, hogy ismeretlen helyen tartózkodó terhelt esetében a hirdetményi kézbesítés korlátozott elérhetőséget biztosít a kézbesítendő ügyirathoz, mivel az arról szóló értesítés a küldő hatóság, ügyészség vagy nyomozó hatóság és a meghatározott helyi önkormányzat hirdetőtábláján kerül kifüggesztésre.

A folyamatosan bővülő lakossági internethasználatra tekintettel a hozzáférhetőség érdekében a törvényjavaslat rendszeresíti a hirdetmények interneten történő közzétételét. Ezzel a módosítás egyúttal megszünteti a feltehetően az adminisztráció terhei és a bűnügyi költségként el nem számolható költségvonzatai miatt kevésbé alkalmazott sajtóhirdetmény útján történő értesítés lehetőségét, és az értesítést hirdetményi kézbesítés útján rendeli közzétenni.

A bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unió belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló irányelv értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett személynek tényleges lehetősége legyen a későbbi elkobzás céljából vagy befagyasztását elrendelő határozatot a bíróság előtt megtámadni. Ez a határozat a hatályos eljárási törvény alapján a lefoglalásról és a zár alá vételről rendelkező határozatnak felel meg, amelyek közül az utóbbi esetében a bírósági jogorvoslat lehetősége már szabályozott. A módosítással lehetővé válik a nyomozó hatóság elkobzás, vagyoneklobzás biztosítására elrendelt lefoglalás tárgyában hozott határozata elleni panaszt elutasító határozattal szemben is a bírósági felülvizsgálat.

A határozattal kapcsolatos bűncselekmények külön eljárását a hatálybalépést követően számos kritika érte amiatt, hogy a fiatalkorúakra vonatkozó külön eljárási szabályok alkalmazására nem kerülhetett sor, ezért a fiatalkorúakkal szembeni megkülönböztetett bánásmód e területen nem volt érvényesíthető.

(14.50)

Legutóbb az alapvető jogok biztosa kezdeményezte a határozattal kapcsolatos külön eljárás olyan módosítását, amely a fiatalkorú terheltekre vonatkozó eljárási szabályok alkalmazására nyújt lehetőséget. Miután a kormány elfogadta, törvényjavaslatként az Országgyűlésnek benyújtotta az új büntető-eljárási törvény tervezetét, amelynek rendelkezései e tekintetben jelen törvényjavaslattal egyezők, célszerű a határozattal kapcsolatos külön eljárások fiatalkorúakra vonatkozó, jól körülhatároltan és hatályos törvénybe is beilleszthető újításainak érvényesítése az új büntetőeljárás törvény hatálybalépése előtt.

Az alapvető jogok biztosa ajánlására kerül sor a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról

szóló törvény és végrehajtási rendelete motozásra vonatkozó szabályainak a módosítására azzal a céllal, hogy egyértelműek legyenek a motozás tartalmi elemei. A büntetés-végrehajtási jog területét érinti az a módosítás is, amely az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítás szabályainál végez egyebek mellett az azonos soron lévő követelések kielégítése tekintetében apróbb pontosításokat.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elfogadásával biztosítható lesz az alkotmányos követelményeknek a normaszövegben való egyértelmű megjelenítése és az említett irányelvnek való teljes körű megfelelés. A nyomozási bíró hatáskörére vonatkozó törvénymódosítással mentesülnek a törvényszékek azon ügyek elbírálása alól, amelyeknek a törvényszék elsőfokon eljáró egyes bírójára a nyomozási bíróra vonatkozó szabályok szerint jár el, és egyúttal az ítéletábrák is, amelyek a jelenleg hatályos törvény szerint az ilyen ügyekben fellebbviteli fórumként funkcionálnak. Miután ezzel összefüggésben növekedhet azon bírák száma, akik nem kizártak az ügy érdemi elbírálásából, és akikből megalakítható a másodfokon eljáró tanács, tovább javulhatnak az ítélezés időszerűségi mutatói.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a T/14232. számú törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Répássy Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt azzal kezdem, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot. A törvényjavaslat látszólag lazán összefüggő vagy lazán egymáshoz kapcsolódó kérdéseket szabályoz, ráadásul egy olyan pillanatban, amikor is holnap az Országgyűlés elkezd tárgyalni az új büntetőeljárás törvényt.

Vajon miért van szükség arra, hogy ezt az előtünk lévő törvényt a Ház támogassa, és még az új büntetőeljárás törvény előtt fogadja el? Mindenképpen garanciális okokból, alkotmányossági garanciális okokból van szükség arra, hogy az Országgyűlés módosítsa néhány ponton a büntetőeljárás és a büntetés-végrehajtási szabályokat.

Melyek ezek a garanciális alkotmányossági kérdések? Ahogyan egyébként az államtitkár úr is ismertette az előzményeket, az Alkotmánybíróság megvizsgálta két esetben a bíró kizárására vonatkozó szabályokat. Ez a jelenlegi hatályos büntetőeljárás törvényünk 21. § (3) bekezdésében szerepel. A bíró

kizárása - vagy más összefüggésben vagy más megközelítésben összeférhetlenségi szabályok - során figyelembe kell venni azt az alkotmányos szempontot, hogy a bíró pártatlanságához kétség se férjen. És most ebben a tekintetben természetesen, bár itt politikai pártok képviselői ülnek, nem erről a pártatlanságról beszél az Alaptörvény, hanem a bíró elfogultságáról, a bírónak az ügy iránti pártatlanságáról kell garanciális szabályokat alkotnunk.

Ebben a tekintetben nagy jelentősége van annak, hogy az a bíró, aki elbírálja egy elé állított vádlott ügyét, az a bíró korábban találkozott-e már az ügygel, találkozott-e már a terhelttel, és hozott-e már valamilyen döntést. Nos, az Alkotmánybíróság - egyébként a szakmában sokakat meglepő módon - azt a döntést hozta, hogy a pártatlanság követelményének csak az a helyzet felel meg, ha a bíró semmilyen módon nem vett részt az érdemi ítélethez vezető büntetőeljárás megelőző szakaszában. Tehát a bírónak, hogy úgy mondjam, első alkalommal kell találkoznia a terhelttel, a vádlottal, és első alkalommal kell megítélnie a cselekményét. Csak ez a megoldás teszi pártatlanná a bíró működését.

Tisztelt Ház! Ennek érdekében a büntetőeljárás törvény módosítása a jövőben úgy fog rendelkezni, hogy a nyomozási bíró dönt a kényszerintézkedésekről, és az, aki korábban nyomozási bíróként eljár, nem vehet részt az ügy érdemi megítélésében, és az a bíró sem, aki a nyomozási bíró határozata elleni jogorvoslatban részt vett.

Hogy ez túlzott garancia-e, túlzott garanciát követel-e az Alkotmánybíróság, azt nem áll módunkban vitatni, hiszen az Országgyűlés tagjaira is érvényes az a szabály, hogy az Alkotmánybíróság döntése mindenre kötelező. Ezért azt hiszem, a legjobb, ha elfogadjuk azt a szemléletet, amely valóban egy fordulatot jelent a bíró kizárás szabályában, hogy csak olyan bíró bírálja el a terhelt, a vádlott cselekményét, aki korábban semmilyen módon nem hozott határozatot a terhelt ügyében.

A következő ilyen garanciális alkotmányossági kérdés a határozattal kapcsolatos büncselekmények külön eljárására vonatkozik. Itt elsősorban az alapvető jogok biztosa fogalmazott meg kritikát a fiatalok eljárásának mellőzése miatt. A fiatalok eljárását, a fiatalokra vonatkozó szabályokat természetesen összességében nem kellett alkalmazni, ám természetesen az ilyen ügyekben mindazok a garanciák szerepeltek, amelyek általában egy büntetőeljárás részei, azonban az alapvető jogok biztosa kifogásolta azt, hogy a fiatalok eljárásának külön szabályait nem alkalmazzák ezeknek a határozattal kapcsolatos büncselekményeknek az elbírálása során. Nos, megfogadva az alapvető jogok biztosának kritikáját, javasoljuk és a kormány azt javasolja, hogy az Országgyűlés módosítsa a büntetőeljárás szabályokat a határozattal kapcsolatos külön eljárásra vonatkozóan, úgy azonban, hogy ez az eljárás gyorsaságát, hatékonyságát ne veszélyeztesse.

Az alapvető jogok biztosa ajánlást fogalmazott meg a motozás és a ruházatátvizsgálás szabályairól is. Ebben az alapvető jogok biztosa azt sérelmezi, hogy eltérő értelmezésre vezethet a motozás és a ruházatátvizsgálás jelenlegi szabályozása, és akár ezek ügy is értelmezhetőek, hogy a motozás és a ruházatátvizsgálás nem ugyanaz a kényszerintézkedés. Ehhez képest a most előttünk fekvő módosítás előírná, hogy a ruházatátvizsgálás a motozás egyik típusa, tehát lényegében a motozás egyik alelete lenne a ruházatátvizsgálás, mint ahogyan egyébként a gyakorlati életben is ez életszerű, és így kell a jövőben értelmezni. Tehát az alapvető jogok biztosának ajánlását megfogadva, javasoljuk, hogy Országgyűlés tisztázza ezt a helyzetet, és a módosítás után az ilyen félreértések elkerülhetőek lesznek.

A törvényjavaslat még tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek az Európai Unió 2014/42. irányelvének 8. cikkéből fakadnak, tudniillik, hogy az elkobzás céljából vagy befagyasztását elrendelő határozat bíróság előtt megtámadható legyen.

(15.00)

A bíróság előtti jogorvoslat lehetősége ugyan a zár alá vétel esetében jelenleg is adott, de ez nem teljesen fedi le az Európai Unió irányelve által megkövetelt eseteket. Így a módosítás célja, hogy a nyomozó hatóságnak a lefoglalást elrendelő határozata ellen is legyen lehetősége felülbírálati indítvány előterjesztésére.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

S végezetül, de nem utolsósorban, az Országos Bírósági Hivatal elnöke kezdeményezte a széles körű internethasználatra való tekintettel, a tartós és akár kereshető hozzáférhetőség megvalósítása érdekében a bírósági hirdetmények elsősorban interneten való közzétételét. Azt gondolom, hogy a technika és az állampolgárok érdeke, akik így könnyebben hozzáférnek ezekhez a bírósági hirdetményekhez, megkívánja tőlünk.

Tisztelt Ház! A törvénymódosítás csupa olyan javaslatot, olyan indítványt tartalmaz, amely, ahogyan mondtam, erősíti a büntetőeljárás garanciális szabályait, és szükséges, hogy még az új büntetőeljárás törvény elfogadása és hatálybalépése előtt életbe lépjen, ezért van szükség arra, hogy az új büntetőeljárás törvény előtt elfogadják a tisztelt Ház ezeket a korrekciókat. Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Néha az ember, amikor ül itt a parlamentben és hallgat egy-egy felszólalást, akkor azon tűnődik, hogy mekkorát tud változni a világ, hogy mennyivel másabb retorikát alkalmaz sokszor a kormány most, mint korábban.

Visszahallani véltem azokat az érveket Répássy képviselő úrtól, amelyeket olyannyiszor felelevenítettünk itt mondjuk, 2010-11-ben az ellenzék padsorai-ban, hogy az Alkotmánybíróság határozatai mindenkire kötelezőek, és akkor az ember eltűnődött azon, persze nyilván egy parlamenti felszólalás nem a nosztalgiazás ideje, de hát ez mégis idetartozik, hogy mondjuk, 2010-11-ben Lázár János miként vélekedett erről a dologról, amikor a Fidesz-frakció sorra felülalkotmányozta az Alkotmánybíróság döntéseit, amikor egy alkotmánybírói döntés nyomán nem az volt a reakciója, ami nagyon helyesen most Répássy Róbertnek, hogy ha az Alkotmánybíróság így döntött, akkor azt elfogadjuk, hanem az volt a reakció, hogy szó szerint ugyanazt a javaslatot újra beterveztették, és ezzel párhuzamosan abban a tárgykörben megvonták az Alkotmánybíróság felülbírálati jogkörét, amit megjegyzem egyébként, hogy a mai napig nem adtak vissza.

Szóval, nagyot tud változni a világ. Persze, mondhatnám azt is, hogy ez örömteli, de még örömtelibb lett volna az, ha a jogrendszert nem barmolják szét úgy, ahogy ezt önök megtették, és valóban ez lenne az önök alkotmányos felfogása.

Még egyszer mondom, itt nem személy szerint Répássy képviselőtársamra gondolok, mert azt gondolom, hogy neki azért jórészt ez volt akkor is, bár sok olyan ügyet képviselt, ami ezt nem tükrözte, de alapvetően az akkori fideszes első számú vezetőknek egészen más volt, és azt kell mondjam, hogy sajnós most is az, egy kicsit puhítottabb formában jelenik ez meg ma már.

Legalább, mondom még egyszer, hét év alatt ennyit sikerült fejlődni, ez is egy nagy dolog. (*Dr. Gyüre Csaba: Ennek is oka van!*) Nyilván oka van ennek, ahogy a bekiabálásában Gyüre képviselőtársam mondta, majd kifejti, hogy micsoda. Nekem is van tippem, de maradjunk ennyiben, hogy legalább ezt ilyenkor pozitívan értékeli az ember. Persze, nyilván más az, ha a saját Alkotmánybíróság, már az az Alkotmánybíróság, amit kizárólag a Fidesz hozott össze, hoz egy határozatot, és más az, amikor egy önkéntől független - de még egyszer mondom, ebbe ne menjünk bele.

Rátérnék egész konkrétan a mostani javaslatra. Magam is egyetérték azzal, hogy az Alkotmánybíróságnak a nevezett határozata nyomán, illetve annak alapján szükséges a törvénymódosítás, éppen ezért vannak természetesen ennek a javaslatnak olyan elemei, amiket tudunk támogatni. Az egész javaslatot egyelőre így, ebben a formában nem - és mindjárt azt is megmondom, hogy miért nem.

Helyes és jó irány az, és egyébként azt tudom mondani, hogy néha van olyan innováció is az Igazságügyi Minisztérium repertoárjában, amit figyelemre méltónak lehet tekinteni. Ilyen például az, hogy a katonai eljárásokban, mivelhogy egy katonai tanács van ma, azt hiszem, az ítélőtáblán, ezért áthelyezi a felülvizsgálati jogkört a normál polgári bíróságok hatáskörébe. Ugyanis az előzetes letartóztatás vagy kényszerintézkedések szükségességének megítéléséhez valóban általában nem szükségesek speciális katonai ismeretek, ami elvárható egy katonai tanácsban. Az ügy érdemi elbírálásánál igen, de ezzel a módszerrel, hogy onnan ezt elhozzuk, lehet mentesíteni a katonai tanácsot a felülbírálat alól, és ezért természetesen meg lehet felelni akár egy katonai tanács felállításával is annak a kritériumrendszernek, amit az Alkotmánybíróság ebben a határozatban meghatározott.

Ez egyébként egy olyan, még egyszer mondom, innováció, amire azt mondom, hogy ötletes. És azért mondom azt, mert a másik része viszont nem az. Ugyanis itt, hogy a katonai tanácstól e tekintetben elveszek hatáskört és átteszek egyébként egy ugyanolyan szintű nem katonai tanácshoz, a garanciális jogok változatlanok maradnak az én megítélésem szerint; még egyszer mondom, azért, mert nem az egész ügyet veszem el, hanem csak a kényszerintézkedés felülvizsgálatának a hatáskörét.

Azonban, tisztelt képviselőtársaim, nem jó mindig a könnyű ellenállás irányába menni. És a kormány, amikor a bíróságokkal kapcsolatos hatásköri kérdésekről van szó, akkor rendre ezt teszi. Számtalanszor kifogásoltuk azt, és itt is egy hasonlóval állunk szemben, hogy ha valami új feladatot kap a bíróság, akár uniós kötelezettségből, akár mert a kormányzatnak van egy ilyen ötlete, hogy ez jó volna, akkor nem az az önként reakciója, hogy ehhez mérten bővítik a bírói létszámot, mondjuk, bővítik a bírói asszisztenciát, vagy más megoldást alkalmaznak arra, hogy ezek az eljárások lefolytathatóak legyenek, akár tárgyi körülmények fejlesztésével, hanem gyakorlatilag végül is az anyagi vonzattal nem bíró garanciális szabályokat csökkentik, általában úgy, hogy a titkárokhoz utalják ezeket a feladatokat.

Számtalan klasszikus bírói feladatot láttak el ma már bírósági titkárok, és számtalanszor mondtuk el azt én is és más képviselő is itt a Házban, hogy ez azért probléma, mert a titkárok nem rendelkeznek ugyanazzal a független státusszal, mint egy bíró. Így csökken a garanciális szintje ezen ügyek elbírálásának. Most sem tesznek egyébként önök mást. Mit kéne tenni? Nyilván itt is az Alkotmánybíróság döntése alapján ott, ahol szükséges, mert például egy Fővárosi Törvényszéken vagy egy Fővárosi Ítélőtáblán ez szerintem gond nélkül megoldható, hogy ugyanez a rendszer maradjon. De egy kisebb megyében, ahol lényegesen kevesebb bírói tanács működik, ott ez sokkal nagyobb problémát okoz. Mit kéne tenni ahhoz, hogy a garanciális szint ugyanaz maradjon,

és egyébként az ügyek elintézhetőek legyenek az Alkotmánybíróság határozatával összhangban? Fejleszteni kéne a bírói létszámot ezeken a helyeken, státuszt kéne teremteni; nem olyan nagy összeg, képviselőtársaim.

Számtalanszor beszéltünk erről is, hogy röpködnek a milliárdok az Országgyűlésben egyéni képviselői indítványok alapján, hol az adóbevételt csökkentő indítványok, hol effektíve valamilyen szektornak többletet juttató indítványok. Nem szeretnék a demagógia bűnébe esni és azt mondani, hogy bezzeg az egészségügyre miért nem fordítanak elég pénzt, mert az akkora rendszer, valóban nagyon át kell gondolni, hogy honnan lehet arra átcsoportosítani pénzt.

(15.10)

Meg kéne oldani a problémát, de ez most nem ide tartozik. De az, hogy azokban a megyékben, mondjuk, néhány bírói státuszt teremtsek, ahol ez problémát jelent, az költségvetési szinten százalékban ki nem mutatható összeg. Viszont nem kéne garanciális szintet csökkenteni. Márpedig, hogyha a mostani javaslatot fogadjuk el, akkor ezt tesszük. Ugyanis önök azt javasolják, hogy az előzetes letartóztatás elbírálásánál, amikor egy éven túl már végre - hadd fogalmazzak úgy - kijött a megyéből a döntés, lehessen egy egységesebb joggyakorlatot létrehozni, hiszen az ítéletábrák felállításának egyébként ez volt alapvetően az egyik legfőbb indoka, ezt most megszüntetik. Az előzetes letartóztatások elbírálása kötelezően és minden esetben, bármilyen hosszú is legyen az, megyén belül marad. Ez csökkenteni fogja vagy hátráltatni fogja a jogegységnek a kialakulását, fenntartását; mert legalább itt regionális szinten lehetett egységesíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor vannak olyan bírák, sajnos, azt kell mondjam - nagyon jól tudják, hogy én a megszólalásaim 99 százalékában mindig védeni szoktam ezt a foglalkozási ágat, amikor vannak olyan bírák -, akik leragadtak még '90-ben, úgy tűnik, mert olyan megyében, ahol az előzetes letartóztatásokra irányuló indítványok 100 százalékát - volt olyan év, 100 százalékát - bírálták el pozitívan, az azt jelenti, hogy a saját feladatukat formálisnak tekintik, és még mindig úgy gondolják, hogy ha az ügyész indítványoz, az biztos indokolt. Ez konkrétan Békés megye volt, ha jól emlékszem, 2010-ben. Remélem, azóta fejlődött. Azt hiszem, 437 indítványból 437-et bíralták el pozitívan. Ilyen nincs!

Na, most legalább ezek a döntések néha kijönnének a megyéből, és ki is jöttek. Az ítéletábrák tehát tudott ebben érdemben változtatni - most nem tud. Hiába van szakmai kollégium, hiába tagja, mondjuk, az ítéletábrák büntető kollégiumának a csoportvezetője a törvényszéknek, a bírói függetlenség akkor is természetesen megmarad, és ez így a helyes. Lehet iránymutatást adni, de felülbírálni nem. És úgy hi-

szem, hogyha ez így van, akkor itt bizony garanciális szempontokat szorítanak háttérbe egész egyszerűen azért, mert néhány bírói státusz kiírását vagy megteremtését nem tartják fontosnak. Pedig tényleg, mondom még egyszer: költségvetési szempontból ez nulla.

Úgyhogy én azokat a javaslatokat, amik úgy próbálnak megoldani dolgokat, hogy a kisebb ellenállás irányába menni és garanciális jogokat sérteni és csorbítani csak azért, hogy valami pénzbe ne kerüljön, ezt támogatni nem tudom; főleg akkor nem, még egyszer mondom, hogyha ennek a költségvetési kihatása egyébként minimális. Ha ebben a kormány hajlandó változtatni, akkor egyébként tudnánk támogatni a teljes javaslatot, egyébként erre szükség van.

Ami a fiatalkorúakra vonatkozó ombudsmani ajánlást illeti, teljes mértékben egyetértünk vele. Ha emlékeznek rá, akkor pontosan ezt követeltük a parlamenti vitában mi is, nevezetesen, hogy azért, mert az önök számára most egy fontos területen - és ez most a migrációval összefüggésben - került sor egy bűncselekményre, attól még a fiatalokú fiatalokú. Az nem járja, hogy minden más bűncselekmény esetén, legyen az akár a legsúlyosabb, a fiatalkorúakra speciális szabályok vonatkoznak az eljárás során, kivéve, ha határt sért, mert most az önök számára a migráns a mumus. Ezt érvényesíteni kell a fiatalkorúak esetében is. Nem a migrációs vitát kívánom felnyitni, csak azt, hogy minimális humánus eljárásmódot meg lehet követelni az embernek még akkor is, ha súlyos bűncselekményt követ el és főleg, ha fiatalokú. Ez az, amit önök nem érvényesítenek. Örömmel látom, hogy itt - úgy fogalmazok - észhez térnek az ombudsmani ajánlás nyomán.

Szintén üdvözlöm azt, hogy a büntetés-végrehajtási bíró az ügyész véleményének mellőzésével is dönthet az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanításról. Ez szintén egy előrelépés. És szintén előrelépésnek tekintem a vallásgyakorlásra vonatkozó rendelkezéseket, amelyek a börtönlelkézi szolgálat mellett kiterjednek majd a börtönmissziós tevékenységre is, tehát ezek pozitívak szintén.

Azt kell mondjam, hogy vannak olyan rendelkezések néhol még a jogrendszerben, amik Frédi és Béni idején is így voltak, és valóban, ha ott a dinoszaurusz nem tudta kézbesíteni a küldeményt, akkor hirdetmény útján ezt meg lehetett tenni. Szóval, ezeket a kőkorszaki megoldásokat, ha felváltjuk a XXI. századi moderneikkel, akkor én ezt csak pártolni tudom, ilyenformán az értesítést, mármint a hirdetményi kézbesítés esetén, hogy hirdetményt interneten is közzé lehet és kell tenni, ahelyett, hogy ezt újsághirdetésbe tennénk, ezt teljes mértékben elfogadhatónak tartom.

Összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, a javaslatnak az iránya jó, a megoldása van, ahol jó, van, ahol nem. És még egy hasonlattal hadd éljek! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt, amit önök javasolnak a bírósági

felülbírálat kapcsán, körülbelül ahhoz tudom hasonlítani, mint amikor a fagy tönkretesz valamelyik közutat, és ahelyett, hogy az önkormányzat betömné a lukakat, kiteszi a sebességkorlátozó táblát. És valóban, ha az ember nem 50-nel megy rajta, hanem 20-szal, akkor nem törik ki a tengely. Itt is erről van szó.

Ahelyett, hogy egy valódi jogállami megoldást találnának az Alkotmánybíróság határozata nyomán, ehelyett garanciális jogokat csökkentenek, és így próbálnak eredményt elérni. Remélem, hogy ebben tudunk kompromisszumra jutni. Ha igen, akkor tudjuk támogatni a javaslatot, ha nem, akkor nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezér-szónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/14232. számú törvényjavaslat főként a büntető eljárásjog, kisebb részben pedig a büntetés-végrehajtási jog rendelkezéseit módosítja. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény a bírák kizárására vonatkozó rendelkezései tekintetében, a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontját illetően az Alkotmánybíróság a legutóbbi négy évben két ügydöntő határozatot is hozott. Ebből az egyik az Alkotmánybíróság 34/2013. számú Ab-határozata, amelyben alkotmányos követelményként megállapítást nyert, hogy a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontja alapján a bíróság további eljárásából a nyomozási bíróra vonatkozó szabályok szerint az eljáró törvényszéki bíró is kizártnak minősül az ügy érdemi elbírálásából.

A másik alkotmánybírósági határozat, a 21/2016. Ab-határozat pedig azt állapította meg, hogy alkotmányos követelmény az is, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármelyik korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bíróként járt el. Az alkotmányos követelményeknek a jogalkotás számára egyértelművé tétele indokolja az említett alkotmánybírósági határozatokkal összhangban a Be. vonatkozó rendelkezéseinek a módosítását. A törvényjavaslat módosító rendelkezése által pedig Magyarország megfelel a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és abból származó jövedelmeknek az Európai Unió belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló 2014/42/EU parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat által eszközölt főbb változások a következők. A Be. több rendelkezésének a módosítása, amelyek közül a legfontosabb a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontjában írt rendelkezés újrászövegezése, annak kimondásával, hogy a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva az a bíró, aki a vádemelés előtt

nyomozási bíróként vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár.

(15.20)

A módosítás az elővezetés, letartóztatás vádemelés előtti meghosszabbítását az elrendelésétől számított időtartamtól függetlenül a nyomozási bíró hatáskörébe utalja. Erre tekintettel a törvényjavaslat a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés elbírálását a vádemelést követő jogorvoslatot elbíráló fórummal összhangban szabályozza. Ezzel összefüggésben módosulnak a katonai büntetőeljárásban is a nyomozási bíróra vonatkozó szabályok.

A 2014/42/EU irányelv 8. cikk (4) bekezdése értelmében a tagállamoknak bizonyítaniuk kell, hogy az érintett személyeknek tényleges lehetőségük legyen az esetleges későbbi elkobzás céljából vagyontbefagyasztást elrendelő határozatot a bíróság előtt megtámadniuk. A bíróság előtti jogorvoslat lehetősége a zár alá vétel esetében eddig is adott volt. A Be. 195. § (6) bekezdés módosításának célja így az, hogy a nyomozó hatóságnak a Be. 151. § (2) bekezdés b) pontja szerinti lefoglalást elrendelő határozata ellen is legyen lehetőség felülbírálati indítványt előterjeszteni.

A törvényjavaslat az Országos Bírósági Hivatal elnökének kezdeményezése alapján - a folyamatosan bővülő lakossági internethasználatra tekintettel - a hirdetésmények elsődlegesen interneten történő közzétételét is rendszeresíti.

A határozattal kapcsolatos bűncselekmények külön eljárása miatt a fiatalkorúakra különjárási szabályok kerülnek alkalmazásra, mert a fiatalkorúakkal szembeni megkülönböztetett bánásmód e területen sem nélkülözhető. A fentiekre tekintettel a fiatalkorúak eljárásának garanciái úgy vezethetők be a határozattal kapcsolatos bűncselekmények külön eljárásába, hogy a módosítás ne vezessen az eljárások gyorsaságának és hatékonyságának számottevő romlásához. Miután a kormány elfogadta s az Országgyűlésnek benyújtotta az új büntetőeljárás törvény tervezetét, amelyet holnap fogunk tárgyalni, s amelynek rendelkezései e tekintetben a törvényjavaslattal egyezők, ezért célszerű a határozattal kapcsolatos különjárások fiatalkorúakra vonatkozó újításának érvényesítése az új büntetőeljárás törvény hatálybalépése előtt.

Az alapvető jogok biztosa ajánlást fogalmazott meg a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény s végrehajtási rendelete motozásra vonatkozó szabályainak a módosítására a végből, hogy egyértelműek legyenek a motozás tartalmi elemei. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a motozás milyen cselekményeket foglal magában, vagyis hogy a ruhaátvizsgálás maga is a motozás egyik típusa.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, támogassák az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról

szóló T/14232. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, amelyik abból a szempontból nem általános, ahogy Vejkey képviselőtársam is beszélt róla, hogy a holnapi napon fogjuk tárgyalni az új büntetőeljárás kódexet, és ennek a törvénymódosító javaslatnak a túlnyomó többsége a büntetőeljárásához kapcsolódik. Tehát akkor, amikor erről döntünk, tudjuk jól, hogy egy nagyon rövid időtartamra fogjuk csak meghatározni a büntetőeljárás menetét, ami jelen esetben körülbelül 9 hónapot fog kitenni, már amennyiben az új büntetőeljárás kódex meg lesz szavazva itt az Országgyűlésben, de nyilván meg lesz, mint ahogy ez a törvényjavaslat is mindenképpen meg lesz szavazva.

Bárándy képviselőtársamnak volt egy kicsit provokáló mondata irányomban azzal kapcsolatban, hogy mondjak véleményt - amit nem terveztem egyáltalán - a jogalkotásról, hogy miért is változott meg a Fidesznek a jogalkotáshoz való hozzáállása az elmúlt időszakban. Nyilván nem akartam erről szólni, de ha már ez így elhangzott, akkor - mondta - biztosan elmondok valami okot, hogy én miben látom ezt. Nyilván a kétharmad elvesztése volt az, ami egy olyan határ volt a jogalkotásban, amikortól valamilyen pozitív változást láttunk; korábban valóban teljesen erőből végigvitt, ötpárti egyeztetéseken meg nem futtatott, senkivel meg nem beszélt, arrogánsan keresztülvitt és minden ellenzéki javaslatot lesöpörő jogalkotásról beszéltünk. Nyilván ebben legalább alaki szempontból van némi változás az elmúlt időben, amikor már valóban vannak ötpárti egyeztetések, adott esetben még ellenzéki módosító is bekerülhet akár az elfogadás szintjére is, amíg régen erről szó nem lehetett. Tehát nyilván én ebben látom azt a változást - az arrogáns viselkedés, amit a kétharmad adott -, amivel egyébként nem lett volna szabad élni, de a Fidesz élt, és sajnos itt a jogalkotás területén meglátszott.

Nyilván ebből is következik az, hogy rengeteg olyan dolgon kellett változtatni, amelyet egyébként önök sem szerettek volna - itt a kormánypárti képviselőkre gondolok -, mint ahogy az alkotmány, az Alaptörvény is, amelyik sziklaszilárdságú volt az eredeti tervek szerint, hogy egy cikluson belül módosíthatatlan, majd ha két cikluson belül a képviselők úgy fogják látni, hogy valóban szükséges, csak akkor lehet hozzányúlni. Ehhez képest aztán az is folyamatosan változott és folyamatosan módosult. Tehát ebből is látszott az, hogy amikor nem veszik figye-

lembe az ellenzéki véleményeket, abból bizony nem sok jó fog származni. Nyilván akkor, amikor az Alaptörvény elfogadása előtt az ember tanulmányozta nemzetközi szinten is, hogy milyen a jó alaptörvény, minden országból az köszönt vissza, minden ország joggyakorlatából, hogy az az alaptörvény jó, amelyet minél nagyobb konszenzussal tud elfogadni az adott ország parlamentje, tehát az egy jó alaptörvény. Önök nem tudtak jó Alaptörvényt létrehozni, és nyilván ezért kellett és kell folyamatosan módosítani; de ennyit, ami nem erre a törvényre tartozik.

Ami erre a törvényre tartozik, az az, hogy valóban egy nagyon rövid időtartamra hozandó jogszabályról beszélünk; és megint visszatérek egy kicsit az elmúlt hét évre: ha az ellenzék javasolt bármikor ilyen, amikor már tervben volt egy nagyobb módosítás, akkor azt mondták, hogy erre nincs szükség, majd együtt lesz a másikkal. Itt is felmerülhet ez a kérdés, hogy vajon van-e szükség erre a 9 hónapra hozni egy jogszabályt. Én azt gondolom, hogy amennyiben az a jogszabály pozitív, az a módosítás pozitív változást hoz, abban az esetben igenis szükség van rá akkor is, ha csak 9 hónapra vagy esetleg másfél évre fog hatályba lépni, és majd egy újabb kódex ezt hatályon kívül fogja helyezni.

Azt gondolom, hogy itt is helye van ennek, hiszen egyértelmű az Alkotmánybíróság döntése, amely a bírák kizárásával kapcsolatosan olyan iránymutatást adott, amelyet valóban célszerű törvényi szinten szabályozni. Hiszen az ezzel kapcsolatos szabályok olyan jellegű garanciális szabályok, amelyeket nyilván a legmagasabb szintű jogszabályban kell hogy meghatározzunk, és bizony az Alkotmánybíróság irányt mutat, de nyilván mindig jobb az, ha ezek valóban egy törvénybe, a parlament által elfogadott törvénybe is belekerülnek. Azt gondolom, hogy ezek olyan garanciális szabályok, amelyeket az Alkotmánybíróság például a 21/2016. (XI. 30.) számú alkotmánybírói határozatában is meghatározott, amelyeket érdemes belefoglalni a jogszabályba, és a büntetőeljárás során, amire rámutatott az Alkotmánybíróság, az Alkotmánybíróság határozata, valóban elgondolkodtató, hogy az, aki korábban már egyszer állást foglalt abban a kérdésben, például nyomozati bíró, vagy döntött az előzetes letartóztatásról, az valóban elfogulatlan lesz-e, vagy valamilyen szinten elfogult lesz-e. Nyilván valaki, ha bírói pozícióban van, én nem voltam soha, de ha megpróbálom legalább elképzelni, akkor nyilván valamiféle elfogultság mégiscsak van, mint ahogy, azt hiszem, Répássy képviselőtársam mondta, hogy ez egyébként vitákat váltott ki a bírói társadalmon belül is, hogy valóban elfogult lesz-e a bíró, avagy sem. De fogadjuk el az Alkotmánybíróság véleményét e tárgyban, és mondjuk azt, hogy valóban lehet elfogult, hiszen aki kimondott egyszer egy döntést arról, hogy az illető előzetes letartóztatásba kell helyezni, mert az ügy bizonyítékai, amit már egyszer értékelt az eljáró bíró, akkor értékel, és bekerül egy újabb eljárásba,

tulajdonképpen kvázi ez olyan lesz, mint hogyha saját magát kellene felülvizsgálni. Bizony nehezebben várható el egy bírótól az, hogy arra jöjjön rá, hogy én akkor, úgy tűnik, rossz döntést hoztam, és felülbírálom a saját véleményemet, és csak fel fogom menteni azt a vádlottat, mert nem követte el, igaz, hogy másfél évvel ezelőtt másként láttam.

(15.30)

Tehát valóban van ebben egy olyan garanciális szabály, hogy ha kizárjuk ebből a korábban már eljáró bírót, aki valóban átnézte az ügy iratait, mérlegelte a bizonyítékokat, a cselekmény súlyát, a szökés, elrejtőzés veszélyét s a többi, ezeket már egyszer mérlegre tette, és egy döntést hozott, attól nem biztos, hogy elvárható, hogy teljesen elfogulatlanul fog majd tudni érdemi döntést is meghozni. Tehát ebben a tekintetben azt gondolom, hogy mindenképpen üdvözlendő, hogy ez törvényi szinten is meg fog jelenni.

A következő, amiről szeretnék beszélni, a hirdetményi kézbesítés, és az OBH elnök asszonyának javaslatára került bele a törvénybe ez a szövegrész, amivel kapcsolatban megjegyzem, hogy valóban az igaz és tényként kell kiindulnunk abból a kérdésből, hogy az elektronikai eszközök elterjedésével az, hogy egy hirdetményi kézbesítés elektronikus úton fog megtörténni, az, hogy a bíróságnak a honlapján kell közzétenni, ez mindenképpen modern, üdvözlendő és jó az irány. Tehát ezzel kapcsolatban nincsen semmi probléma.

Nekem a bajom egy picit ott van ezzel a paragrafussal, hogy maga a váltás egyik napról a másikra történik. Önmagában ebben sem lenne semmi rossz. De amikor egy megszokott dolog, például abban az esetben, hogyha nagyon sok érdekelt van, nagyon sok vádlott van egy büntetőeljárásban, és akkor, ha ahhoz van hozzászokva, hogy az értesítést, mondjuk, a megyei sajtó útján kapják meg, és a következő naptól kezdve, amikor ez a törvény hatályba lép, onnantól kezdve pedig elektronikus úton, a bíróság honlapján tud erről tájékozódni, akkor szerintem lesz egy átmeneti időszak, ami nagyon nagy kavarodást fog okozni, és sokan azért nem fognak tudni arról az értesítésről, mert ők még azt várják, hogy a sajtóban ez megjelenjen.

Tehát szerintem ebben az esetben az lenne a célszerű, hogyha átmeneti szabályt vezetnénk be, és a sajtó útján... - mint ahogy megjelenik az indokolásban, hogy ez költséges is, technikailag is nehezebb, ezt én elfogadom és ezzel egyetértek, és valóban ez egy olyan költség, mint ahogy az indokolásban szerepel, amit nem lehet majd költségként érvényesíteni a büntetőeljárásban. Tehát az állam részére merül fel ez a költség, és valóban az államot jó lenne mentesíteni. Azonban én azt gondolom, hogy legalább valamilyen időtartamot kellene adni, azt gondolom, egy-

két évre mindenképpen szükség lenne e tekintetben, amikor még a régi szabály is életben marad egy átmeneti intézkedésként, és csak mondjuk, két év múlva lép hatályba az a része, hogy kizárólag a bíróság honlapján, és kikerül a sajtóhirdetmények útján. Tehát szerintem a kettőt párhuzamosan meg lehetne tartani mindenképpen.

A motozás szabályainak az egyértelműsítése, ez egyértelmű, ezzel nincsen semmi probléma.

A 2014. évi 42-es EU-irányelv 8. cikk (4) bekezdése: a tagállamoknak biztosítaniuk kell e szerint az irányelv szerint, hogy a későbbi elkobzás céljából a vagyon befagyasztását elrendelő határozat bírósági úton felülvizsgálható legyen. Igen, erre már voltak korábbi felszólalások, hogy részben ez eddig megvolt, de teljesen nem volt biztosítva, például amikor a nyomozó hatóság rendeli ezt el, akkor a bírósági szakaszig nem jut el, tehát a bíróság ezt nem fogja látni. Azt gondolom, mindenképpen üdvözlendő, hogy ez a garanciális szabályokat erősíti, tehát nagyobb garanciát visz be ebben az esetben, ha a bíróság is felülvizsgálja azt, hogy azt az adott esetben jövőben elkobzandó vagyontárgyat valóban le kell-e foglalni avagy sem. Nyilván nagyobb a garancia abban az esetben, ha ezt a bíróság is látta.

A másik ilyen dolog, ami még felmerült: a gyermekvédelemmel kapcsolatban a fiatalokú elkövetőknél volt valóban egy olyan része a törvénynek, amiből a fiatalokúakra való rendelkezés kimaradt a határozattal kapcsolatos bűncselekmények esetében. Nyilván célszerű ebben is kiterjeszteni a jogszabályt ezekre az esetekre is, tehát valóban célszerű, hogy adott esetben, ha fiatalokú elkövetőkről van szó és a határozattal kapcsolatos bűncselekményeket követtek el, akkor akár, mondjuk, a házi őrizet gyermekvédelmi intézetben is letölthető legyen vagy ott is végrehajtható legyen. Tehát ez is mindenképpen egy pozitív lépés.

A hatálybalépéssel kapcsolatban: ez egyértelmű, hogy amennyiben a 21/2016-os Ab-határozat nem határozta meg, hogy mikortól kell alkalmazni, akkor a jogalkotó ezt meghatározhatja. Nyilván az ezzel kapcsolatos szabálmódosítás jó.

Tehát mindezek alapján úgy gondolom, hogy zömében ez a jogszabály pozitív, tehát szükséges az, hogy erre a rövid átmeneti időszakra is az elemeinek a többsége hatályba lépjen. Néhány kisebb módosításra lenne szükség, mint például az előzetes letartóztatás garanciális szabályainak kérdése is egy fontos kérdés, de én ugyanilyenek tartom azt is, hogy a hirdetményi kézbesítésnél a sajtó útján való kézbesítés is még egy ideig megjelenjen.

Egyebekben a jogszabály többi részével egyetértek. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Az LMP képviselőcsoportja nincs jelen, így ők nem mondják el a vezérszónokit. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Répássy Róbert képviselő úr jelentkezett kétperces hozzászólásra. Öné a szó, képviselő úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarom én a napirenden lévő törvényjavaslat határait túllépni, csak szeretném tisztázni, hogy nem azért javasoljuk elfogadni ezt a törvényjavaslatot, mert ezt az Alkotmánybíróság ránk kényszerítene, hanem azért, mert mi magunk is teljesen egyetértünk a pártatlanság követelményével, amit a bírákra nézve az Alaptörvény előír. Az más kérdés, hogy itt az Alkotmánybíróság nagyon szélesen értelmezte a pártatlanság követelményeit. Egy konkrét büntetőeljárás szituációban lényegében az eddig évtizedek óta vagy inkább azt mondanám, hogy a rendszerváltás óta soha az Alkotmánybíróság által nem kifogásolt összeférhetlenségi szituációt most az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek nyilvánította. De nincs is ezzel semmi baj, még egyszer mondom, tehát nem az Alkotmánybíróság kényszeríti ránk ezt a döntést, hanem a pártatlanság követelményét maximálisan tiszteletben tartja az Országgyűlés, amikor elfogadja ezt a törvényjavaslatot.

Az meg egyébként, hogy az Alkotmánybíróság döntései mindenkire kötelezőek, na, innentől kezdve igyekszem a témában, a tárgyban maradni, természetesen mindenkire kötelezőek, de vajon kérdés, hogy az alkotmányozó hatalomra kötelezőek-e az Alkotmánybíróság döntései. Amit ön, Bárándy képviselő úr felülalkotmányozásnak nevez, valójában az alkotmányozó hatalom élt az alkotmányozó hatalmával és az alkotmányt megváltoztatta.

Csak zárójelben jegyzem meg, hogy egyébként sohasem olyan tartalommal került sor alkotmánymódosításra, amit az Alkotmánybíróság kifogásolt, hanem valamilyen más tartalommal, de kétségtelenül az Alkotmánybíróság által megvizsgált kérdésben módosította az Alaptörvényt a korábbi alkotmányozó hatalom.

Köszönöm szépen a szót. *(Dr. Józsa István: Nincsen független Alkotmánybíróság! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak egy reakciót szeretnék Répássy képviselő úrnak mondani. Elég sok tanulmány született az elmúlt hat-hét évben arról, hogy ki hogyan értékeli a törvényhozó, illetve alkotmányozó hatalomnak a magatartását, ami az alkotmánybírósági határozatoknak a felülbírálatát illeti, és azt kell mondjam, hogy akik erről írtak, azok szinte kivétel nélkül arra az álláspontra jutottak, hogy amit az alkotmányozó hatalom ekkor csinált, az visszaélés volt az alkotmányozói hatalommal.

Én azt tudom mondani, Répássy képviselő úr, hogy én ezt olvastam a tanulmányokban, és ez az én álláspontom is.

(15.40)

Ugyanis az alkotmányozó hatalomnak is egészen addig tiszteletben kell tartania az alkotmány rendelkezéseit, ameddig azok hatályban vannak, márpedig az alkotmány, a korábbi alkotmány áttételesen, a mostani Alaptörvény egészen konkrétan tartalmazza azt, hogy a jogállamiságnak az egyik pillére a hatalommegosztás és a fékek és ellensúlyok rendszere. Hogyha ezt mi komolyan vesszük, akkor ez vonatkozik az alkotmányozó hatalomra is. Az alkotmányozó hatalom sem korlátlan hatalom egy jogállamban. Az alkotmányozó hatalom valóban módosíthat az alkotmányon, de azt nem teheti meg, hogy gyakorlatilag annullálja vagy átveszi egy másik hatalmi ágának a szerepkörét. Márpedig hogyha azt teszi, hogy a neki nem tetsző alkotmánybírósági döntéseket gyakorlatilag alkotmányozás útján egyszerűen felülírja, akkor nem él a hatalmával, hanem visszaél azzal, és gyakorlatilag kiiktat a fékek és ellensúlyok rendszeréből egy független állami szervet, ez pedig nem felel meg sem a régi alkotmány rendelkezéseinek, sem az új Alaptörvény rendelkezéseinek. Az alkotmányozó hatalom bármikor átírhatja az alkotmányt, nem mindegy azonban a motivációja, és nem mindegy a mikéntje. Ezekről írtak ezek a szerzők a tanulmányokban, amit én most rendkívül egyszerű nyelvezettel foglalok össze; egyébként magam is írtam ilyen tanulmányt, de ez teljesen mindegy, mert én egy elfogult politikus vagyok itt a Házban, ezzel szemben viszont nem nagyon olvastam ennek a cáfolatát. *(Dr. Józsa István: Nem is lehet!)*

Én tehát azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy az alkotmányozó hatalom sem helyezheti magát kívül az alkotmány rendelkezésein, a jogállam általános kritériumrendszerén, és főleg nem a jogállamiság eszméjén, márpedig akkor ezt tette. És hogy ne ez lett volna a helyzet, tisztelt képviselőtársam? Hát, én máshogy emlékszem. Én úgy emlékszem, hogy az a törvényjavaslat, amelyet Lázár János például beterjesztett 2010-ben, és ezzel párhuzamosan az Alkotmánybíróságnak a jogköreit is csorbította, az gyakorlatilag szó szerint megegyezett azzal, mint amit az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett; ha jól emlékszem, akkor egy picit még szigorított rajta, tehát egy lapáttal még rátett, de gyakorlatilag ugyanaz a szöveg ment be. Mi ez, ha nem felülalkotmányozás? Mi ez, ha nem visszaélés az alkotmányozó hatalommal?

Még egyszer mondom: akkor is ez volt a véleményünk, hat-hét évvel ezelőtt. Most már azt tudom mondani, hogy a jogirodalomban én nem olvastam más álláspontot erről. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól.)* Ha van - és én ezt sem vitatom, mert az ember

nyilván nem gondolhatja azt, hogy megtalált és elolvasott mindent, amit valaha írtak Magyarországon az elmúlt hat évben -, akkor egyet biztosan mondhatok: hogy elenyésző kisebbségben maradnak azok a jogtudósok, akik ezt másként gondolják, és tartok tőle, hogy ez az arány a jövőben sem fog megváltozni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Józsa István: Ezt hívják hatalmi arroganciának! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy van-e még hozzászólási szándék képviselőtársaimban. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Mint előterjesztőnek, Völner Pál államtitkár úrnak megadom a szót.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak néhány mondattal reagálnék az elhangzottakra. Először is köszönöm azt, hogy nagy vonalakban szakmailag támogathatónak tartották képviselőtársaim a hozzászólásaikban a javaslatot, illetve annak a céljait.

Bárándy képviselőtársamnak volt néhány konkrét javaslata például a bíróságok bővítésével kapcsolatban. Azt hiszem, meghaladja e törvényjavaslat kereteit, hogy ezt a kérdést kitérjünk, hiszen nyilvánvaló, hogy nem ennek kapcsán kell ezt a kérdéskört felvetni és tanulmányozni. *(Dr. Bárándy Gergely: Minek kapcsán?)* Azt gondolom, hogy a folyamatban lévő eljárási törvények is mind-mind azt célozzák, hogy a bíróságok leterheltsége csökkenjen, és a bírói létszámok tekintetében ez is egyfajta megoldást jelenthet, de ez nyilván csak egy része ennek a kérdéskörnek.

A bíróságoknak az elfoglaltsága vagy nem elfoglaltsága, a függetlenség, pártatlanság követelménye, az érvényesül, hogy milyen szinten döntenek a bírák ezekben a kérdésekben, önmagában nem befolyásolja azt, hogy milyen döntésre jutnak. A másik része a dolognak, hogy jogegységesítési döntéseket pedig csak a Kúria hozhat, és ezek az ügyek, amelyeket kifogásolt, nyilván nem kerülnek fel a Kúria szintjére.

A létszámemelésnél szintén már Budapestnél említésre került, hogy itt a nagy létszámú bíróságok miatt nem okoz gondot az eljáró bírónak a kiválasztása, de egy szempontot még figyelembe kell venni: a vidéki bíróságokon és a fővárosi bíróságokon azt az ügyszámot, ami egy-egy bíróra jut, tehát nyilvánvaló, hogy ez is egyfajta racionális korlátot képez ezen a területen, hogy hogyan lehet ezeket a kérdéseket megoldani.

Abba a témakörbe nem merülnék mélyen bele, hogy az alkotmányozó hatalom felülalkotmányoz-e vagy sem, illetve az Alkotmánybíróság hatásköreibe, miután itt, ebben az előterjesztésben ezek nem ke-

rültek megkérdőjelezésre. Ezt a vitát később is le tudjuk majd más törvénytervezetek kapcsán folytatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként Szávay István képviselő úr jelentkezett, a Jobbik részéről: „Miért nem utazhatok vonattal Győrből Dunaszerdahelyre, Nyíregyházáról Beregszászba, Debrecenből Nagyváradra, Szegedről Szabadkára, Pécsről Eszékre és Lentiből Lendvára. Avagy miért fontosabb a Kormány számára az albániai meg a macedóniai repülőutak támogatása a határ menti közlekedés fejlesztése helyett?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel láttam, hogy itt maradt erre a felszólalásra, több alkalommal szólaltam már fel ugyanis a Ház falai között a külhoni magyar közösségek és Magyarország közötti nehézkes tömegközlekedés problémáival kapcsolatban. Meggyőződésem, hogy Magyarországnak fontos feladata elősegíteni nemcsak a minél gyorsabb és egyszerűbb határátlépést, hanem a határ menti települések közötti utazást is, ezzel is erősítve a magyar-magyar kapcsolattartást és együttműködést.

Tisztelt Országgyűlés! E gondolatok mentén tekintettem át az elmúlt napokban a határ menti vasúti közlekedés helyzetét, a kép azonban szinte az összes régióban lesújtó. Csak néhány példa: Szegedről közúton a 154 kilométerre lévő Temesvárra vagy a 103 kilométerre fekvő Aradra csak Békéscsabán keresztül lehet eljutni, az átszállás és a ritkás közlekedés miatt öt, illetve négy óra menetidővel. Békéscsabáról a naponta közlekedő hét vonat átlagosan kétórás menetidővel teszi meg a közúton 87 kilométeres távot Aradra. Debrecenből Nagyváradra, Nyíregyházáról pedig Szatmárnémetibe nem lehet vonattal közvetlenül utazni. A közúton 75 kilométeres Debrecen-Nagyvárad távon átszállásokkal együtt a menetidő két és fél óra, Nyíregyháza és Szatmárnémeti viszonylatában pedig több mint négy óra a 102 kilométeres út megtétele. Debrecen és Szatmárnémeti között már van közvetlen vasúti összeköttetés, két vonat közlekedik naponta háromórás menetidővel a 108 kilométeres szakaszon. Mátészalkáról a 35 kilométerre fekvő Nagykárolyba szintén közvetlenül két vonattal, közvetetten pedig a 9 óra 12 perces debreceni vonattal lehet eljutni, a menetidő elképesztően sok: 1 óra 11 perc, amíg például a Nyíregyháza-Debrecen közötti 50 kilométert 30-40 perc alatt lehet megtenni még személyvonattal is. Arról már nem is

beszélék, hogy majdnem lehetetlen a keresztrányú, például Nagyváradról Szegedre történő utazás a ritkás tömegközlekedés és a többszöri átszállás miatt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kárpátalján, Felvidéken és Délvidéken sem jobb sajnos a helyzet. A 73 kilométeres Nyíregyháza-Csap viszonylatot két óra alatt teszi meg a vonat, és Ungvárra még csak-csak el lehet jutni, de Munkácsra, Beregszászra vagy Nagyszőlősrre már nem, mivel semmilyen vasúti összeköttetés nem létezik. A Szalóka és Tiszaszentmárton közötti vasúti összeköttetés újraindításának fontosságáról múlt héten Gyüre Csaba képviselőtársam beszélt. Pozsonyba Budapestről gyakran és jó menetidővel járnak vonatok, mint ahogyan Kassára is el lehet jutni Miskolcra, de mondjuk, Győrből Dunaszerdahelyre vagy Ózdról Rimaszombatba már nem közlekedik semmilyen vonat. Szegedről Temesvár és Arad mellett a 45 kilométerre található Szabadkára sem lehet vonatozni, csak kiskunfélegyházi átszállással, ami háromórás menetidőt jelent igencsak foghíjas közlekedési viszonyok mellett. A Drávaszög és Magyarország között jelenleg nem is létezik tömegközlekedés, 2012-ben ugyanis a horvát vasút megszüntette a Pélmónostor-Pécs nemzetközi vonatjáratot és a Szarajevó-Budapest nemzetközi gyorsvonatot is.

(15.50)

Ehelyett 2013 májusában indult menetrend szerinti közvetlen buszjárat Pécs és Eszék között, ez azonban két hónap múlva megszűnt, megoldást pedig azóta sem kínált senki a drávaközi magyaroknak, pedig a Horvátországi Magyarok Ifjúsági Közössége még aláírásokat is gyűjtött és tüntetést is szervezett ennek érdekében.

Végezetül a legkisebb elszakított nemzeti közösségnek, a szlovéniai magyarságnak sincs tömegközlekedési kapcsolata Magyarországgal. Annak ellenére sem sikerült ez ügyben előrelépni, hogy a 2015. novemberi Magyar-Szlovén Kisebbségi Vegyes Bizottság jegyzőkönyvébe bekerült a Lendva-Rédics vasútvonal, valamint a Muraszombat-Szentgotthárd vasúti kapcsolat létesítése, előrehaladás azonban információim szerint nem történt ez ügyben azóta sem. Magam egyébként ennek kapcsán már 2011-ben, majd 2015-ben is felszólaltam.

Tisztelt Országgyűlés! Felelősségteljes és kormányzásra készülő pártként a Jobbik nem azt állítja, hogy az összes említett vonalon érdemes volna vasúti közlekedést működtetni. Ugyanakkor fontos lenne elszakított területeinken felmérni az esetleges igényeket, és a szomszédos államokkal együttműködve új határátkelők nyitása mellett a vasúti tömegközlekedési infrastruktúra fejlesztésére is lényegesen nagyobb figyelmet fordítani.

A kormány 48 hónapon keresztül heti öt retúrjáratot támogat az idén áprilistól több mint 4 milli-

árd forint értékben Podgoricába, Prištinába, Szarajevóba, Szkopjéba és Tiranába. Az egy útra nyújtott támogatás tehát majdnem 2 millió forint, ami brutálisan nagy összeg; ugye, repülőgépekről van szó. Úgy vélem, legalább ennyi pénzt a határ menti tömegközlekedési infrastruktúra fejlesztése is megérdemelne. Sokak számára bizonyosan fontosabb lehet gyorsan eljutni Szabadkára vagy Munkácsra, mint például a montenegrói vagy a koszovói fővárosba.

Tisztelt Képviselőtársak! A Jobbik egy olyan XXI. századi szebb magyar jövőért küzd, ahol debreceniként mi sem lehet egyszerűbb egy kellemes vasárnap délutáni kirándulásnál Nagyváradra, reális opció győriként Dunaszerdahelyen dolgozni vagy éppen fordítva, és adott esetben az sem lehetetlen, hogy valaki kiköltözzön Beregszászra, miközben a határ másik oldalán dolgozik. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Utolsó napirend utáni felhívásra jelentkezett Pintér Tamás képviselő úr, a Jobbik részéről: „Magukra hagyva az egészségre ártalmas szakmák munkavállalói - Vállaljon végre felelősséget a kormány az általa előidézett probléma megoldásában!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A szót a kordedvezményes nyugdíjak, illetve annak hiánya miatt kértem, hiszen városomban, Dunaújvárosban a dunaferres dolgozók továbbra is, megjegyzem, jogosan követelik ennek az intézményrendszernek a visszaállítását, amelyet 2014 előtt már élvezhettek volna az ebben a korban lévők. Sajnálattal kell viszont tapasztalnunk azt, hogy a kordedvezményes nyugdíjak eltörlését követően még mindig nem szorgalmazzák kellőképpen annak pótlását, azon munkavállalók helyzetének a megoldását, akiknek a legnagyobb szükségük lenne erre.

Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy a Fidesz már a 2014-es bérmegállapodásokban vállalta, hogy ehelyett majd kidolgoznak és bevezetnek egy új konstrukciót 2015-től. Úgy tűnik viszont, hogy a kormány nem kíván szerepet vállalni az általa előidézett probléma orvoslásában.

Számos szakszervezet viszont arra figyelmeztet, hogy a kordedvezményes nyugdíj, illetve az azt kiváltó intézmény hiánya komoly problémát okozhat. Elsősorban természetesen a munkakörülmények javítása a cél, de ott, ahol ezt nem lehet teljesen megoldani, az ilyen munkakörülmények között dolgozók részére indokolt lenne továbbra is megadni ezt a kordedvezményt. További pozitív hatás lenne, hogy például növelhető a fiatalok bevonása a munkába, ezáltal csökkenthető a munkanélküliek száma, illetve megeremthető a tisztességes nyugdíjba vonulás lehetősége.

Az egészségre ártalmas szakmákat felölelő területek szakszervezetei azt hangsúlyozzák, hogy a kor-

kedvezményes nyugdíjrendszer megszüntetése több száz, a munkavállalókat jelentősen igénybe vevő szakmát, mint például Dunaújvárosban a kohászokat, vasutasokat, tűzoltókat, laboránsokat hátrányosan érinti. Ez csupán néhány azokból a foglalkozásokból, amelyeknél létfontosságú a karkedvezmény megtartása. Én azért bízom benne, hogy ennek a rendszernek, ennek az intézménynek a kivezetésével a kormányzatnak nem az volt a célja, hogy csökkenti a nyugdíjasok számát, különös tekintettel arra, hogy a veszélyes üzemben dolgozók nagy százaléka akár még nem is lesz nyugdíjas, ha az öregségi nyugdíjkorhatárig kell dolgoznia.

Üdvözljük viszont azt a szakszervezetek által tett és a munkaadókkal is egyeztetett kezdeményezést, amely a karkedvezményes nyugdíjat váltaná ki, amely szerint a jövőben nem egységes szabályok szerint, hanem munkahelyekre lebontva, egyedi feltételekkel lehetne megállapítható az egészségre kockázatos munkavégzési körülmény. Az ilyen munkakörökben dolgozók kompenzációt kaphatnának, amely több szabadság vagy akár pluszpénz formájában is adható.

Sajnos viszont a Magyar Szakszervezeti Szövetség szerint az ügyben nincs előremozdulás, mert a

kormány nem kíván érdemi szerepet vállalni a probléma megoldásában. A kormány nem tett semmit az évek óta beígért és egy helyben álló kezdeményezés előmozdítása érdekében. A Jobbik mindent meg fog tenni - legkésőbb a kormányra kerülésünkkor -, hogy a karkedvezményes nyugdíjat visszavezzük, illetve a kiváltását célzó kompenzációt anyagi források bevonásával megvalósítsuk.

Viszont ideje lenne, ha végre a Fidesz is elismerné az egyes hivatások nehézségeit és kockázatait, s a szakszervezeteket, a munkaadókat és a munkavállalókat aktívan bevonva érdemi előrelépést tennének a kompenzációs javaslat csomagjának az ügyében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 15 óra 56 perckor ért véget.)

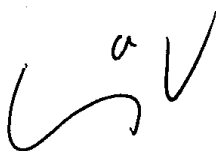
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)